

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.12.2017
COM(2017) 790 final

2017/0359 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające
rozporządzenia (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 1093/2010**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2017) 481 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

UE potrzebuje silniejszych rynków kapitałowych, aby promować inwestycje, odblokować nowe źródła finansowania przedsiębiorstw, oferować gospodarstwom domowym lepsze możliwości i wzmocnić unię gospodarczą i walutową. Komisja zobowiązała się do wdrożenia wszystkich pozostałych elementów składowych, tak aby dokończyć budowę unii rynków kapitałowych do 2019 r.¹.

Firmy inwestycyjne świadczą szeroki zakres usług, które dają inwestorom dostęp do rynków papierów wartościowych i instrumentów pochodnych (doradztwo inwestycyjne, zarządzanie portfelem, usługi brokerskie, wykonywanie zleceń itp.). Firmy inwestycyjne i świadczone przez nie usługi stanowią ważny element sprawnie funkcjonującej unii rynków kapitałowych. Odgrywają one ważną rolę w ułatwianiu przepływu oszczędności i inwestycji w całej UE, a ich poszczególne usługi służą do wspierania skutecznej alokacji kapitału i zarządzania ryzykiem.

Firmy inwestycyjne istnieją we wszystkich państwach członkowskich. Według informacji zebranych przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) na koniec 2015 r. w Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) działało 6 051 firm inwestycyjnych². Należą do nich firmy świadczące ograniczony zestaw usług głównie klientom detalicznym, a także firmy świadczące szereg usług szerokiej grupie klientów detalicznych, zawodowych i korporacyjnych.

Na podstawie informacji przekazanych przez EUNB około 85 % firm inwestycyjnych z EOG ogranicza swoją działalność do:

- oferowania doradztwa inwestycyjnego;
- przyjmowania i przekazywania zleceń;
- zarządzania portfelami; oraz
- wykonywania zleceń.

W Zjednoczonym Królestwie, pełniącym rolę ważnego ośrodka dla rynków kapitałowych i działalności inwestycyjnej, znajduje się największa liczba firm inwestycyjnych z EOG, z których mniej więcej połowa ma tam swoją siedzibę, a na kolejnych miejscach znajdują się: Niemcy, Francja, Niderlandy i Hiszpania. Większość firm inwestycyjnych z EOG to małe lub średnie przedsiębiorstwa. EUNB szacuje, że mniej więcej osiem firm

¹ Zob. komunikat w sprawie śródkresowego przeglądu planu działania na rzecz unii rynków kapitałowych, COM(2017) 292 final z dnia 8 czerwca 2017 r. oraz komunikat pt. „Wzmocnienie zintegrowanego nadzoru celem silniejszej unii rynków kapitałowych oraz integracji finansowej w zmieniającym się otoczeniu”, COM(2017) 542 final z dnia 20 września 2017 r.

² Sprawozdanie EUNB dotyczące firm inwestycyjnych, odpowiedź na wniosek Komisji o wydanie opinii z grudnia 2014 r. (EBA/Op/2015/20), tabela 12: Populacja firm inwestycyjnych w podziale na kategorie i państwa, s. 96. <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-20+Report+on+investment+firms.pdf>

inwestycyjnych, znajdujących się głównie w Zjednoczonym Królestwie, kontroluje około 80 % aktywów wszystkich firm inwestycyjnych w EOG.

W związku z tym, że jednym z nowych działań priorytetowych jest wzmocnienie rynków kapitałowych i stworzenie unii rynków kapitałowych, Komisja zapowiedziała w swoim śródkresowym przeglądzie planu działania na rzecz unii rynków kapitałowych³, że zaproponuje skuteczniejsze ramy w zakresie wymogów ostrożnościowych i nadzoru dla firm inwestycyjnych, dostosowane do ich rozmiaru i charakteru, w celu pobudzenia konkurencji i polepszenia dostępu inwestorów do nowych szans inwestycyjnych i lepszych sposobów zarządzania ryzykiem, na które są narażeni. W świetle kluczowej roli, jaką odgrywały do tej pory w tym obszarze firmy inwestycyjne mające siedzibę w Zjednoczonym Królestwie, decyzja Zjednoczonego Królestwa o wystąpieniu z UE dodatkowo podkreśla potrzebę zaktualizowania struktury regulacyjnej w UE w celu wsparcia tej zmiany.

Wnioski obejmujące niniejsze rozporządzenie i towarzyszącą mu dyrektywę („wnioski”) włączono do programu prac Komisji na 2017 r. jako inicjatywę REFIT. Mają one zapewnić, aby firmy inwestycyjne podlegały wymogom kapitałowym, płynnościowym i innym kluczowym wymogom ostrożnościowym oraz odpowiadającym im ramom nadzorczym, które są dostosowane do prowadzonej przez nie działalności, a jednocześnie są wystarczająco solidne, aby w sposób zgodny z zasadą ostrożności uwzględnić ryzyko, na jakie narażone są firmy inwestycyjne, w celu ochrony stabilności rynków finansowych UE. Wnioski są wynikiem przeglądu przewidzianego w art. 493 ust. 2, art. 498 ust. 2, art. 508 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 („rozporządzenie w sprawie wymogów kapitałowych” lub „CRR”)⁴, które wraz z dyrektywą 2013/36/UE („dyrektywa w sprawie wymogów kapitałowych IV” lub „CRD IV”)⁵ stanowi obecne ramy ostrożnościowe dla firm inwestycyjnych. Przy uzgadnianiu tych aktów współprawodawcy zdecydowali, że należy dokonać przeglądu ram dla firm inwestycyjnych, biorąc pod uwagę fakt, że ich przepisy są w dużej mierze ukierunkowane na instytucje kredytowe.

W przeciwieństwie do instytucji kredytowych firmy inwestycyjne nie przyjmują depozytów ani nie udzielają pożyczek. Oznacza to, że są one w o wiele mniejszym stopniu narażone na ryzyko kredytowe i ryzyko wypłaty środków pieniężnych przez deponentów z krótkim wyprzedzeniem. Ich usługi skupiają się na instrumentach finansowych, które w przeciwieństwie do depozytów nie są płatne według wartości nominalnej, ale podlegają wahaniom w zależności od zmian rynkowych. Firmy te konkurują jednak z instytucjami kredytowymi w zakresie świadczenia usług inwestycyjnych, które instytucje kredytowe mogą oferować swoim klientom na podstawie licencji bankowej. Instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne są zatem dwiema różnymi jakościowo instytucjami o odmiennych podstawowych modelach biznesowych, choć niektóre ze świadczonych przez nie usług mogą się ze sobą pokrywać.

Firmy inwestycyjne, podobnie jak instytucje kredytowe, podlegają unijnym normom

³ COM(2017) 292 final.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

ostrożnościowym od 1993 r., kiedy to weszły w życie pierwsze unijne ramy prawne regulujące działalność firm inwestycyjnych. Ramy te – obecnie zastąpione dyrektywą w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID)⁶, a od stycznia 2018 r. – MiFID II / MiFIR⁷ – określają warunki udzielania zezwoleń oraz wymogi organizacyjne i wymogi dotyczące prowadzenia działalności, zgodnie z którymi usługi inwestycyjne mogą być świadczone na rzecz inwestorów, a także inne wymogi regulujące prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych.

Ramy ostrożnościowe dla firm inwestycyjnych przewidziane w pakiecie CRR/CRD IV funkcjonują w połączeniu z MiFID. Zazwyczaj wymogi ostrożnościowe dotyczące instytucji finansowych mają na celu (i) zapewnienie wystarczających zasobów do utrzymania rentowności finansowej i świadczenia usług we wszystkich cyklach koniunkturalnych lub (ii) umożliwienie uporządkowanej likwidacji bez narażania klientów na nadmierne straty ekonomiczne oraz bez narażania stabilności rynków, na których takie instytucje działają. W rezultacie wymogi te powinny dążyć do odzwierciedlenia ryzyka, jakie napotykają i stwarzają różne instytucje finansowe, powinny być proporcjonalne do prawdopodobieństwa wystąpienia ryzyka oraz zasadniczo zapewniać równowagę między zapewnianiem bezpieczeństwa i dobrej kondycji różnych instytucji finansowych a unikaniem nadmiernych kosztów, które mogłyby utrudnić im prowadzenie działalności w opłacalny sposób.

Firmy inwestycyjne o znaczeniu systemowym, z których wiele uznaje się za globalne instytucje o znaczeniu systemowym lub inne instytucje o znaczeniu systemowym na podstawie art. 131 CRD IV, nadal powinny być objęte ramami pakietu CRR/CRD IV, w tym zmianami zaproponowanymi przez Komisję w dniu 23 listopada 2016 r.⁸, zgodnie ze zmienionym podejściem do identyfikowania tego rodzaju podmiotów zaproponowanym we wnioskach. Wynika to z faktu, że firmy te zazwyczaj ponoszą ryzyko na znaczną skalę i zapewniają zabezpieczenie przed takimż ryzykiem na całym jednolitym rynku. W związku z prowadzoną działalnością wspomniane firmy są narażone na ryzyko kredytowe, głównie w postaci ryzyka kredytowego kontrahenta, oraz na ryzyko rynkowe związane z pozycjami, które zajmują na własny rachunek, zarówno na rzecz swoich klientów, jak i na własną rzecz. Stwarzają one zatem większe ryzyko dla stabilności finansowej z uwagi na swoją wielkość

⁶ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349) oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

⁸ Zgodnie z drugim zestawem zaleceń EUNB z października 2016 r. (opinia Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie pierwszej części wniosku o wydanie opinii w sprawie firm inwestycyjnych, <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1639033/Opinion+of+the+European+Banking+Authority+on+the+First+Part+of+the+Call+for+Advice+on+Investment+Firms+%28EBA-Op-2016-16%29.pdf>) Komisja zaproponowała w listopadzie 2016 r., aby firmy inwestycyjne uznawane za globalne instytucje o znaczeniu systemowym lub inne instytucje o znaczeniu systemowym (G-SII, O-SII) zgodnie z art. 131 dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych nadal podlegały zmienionemu rozporządzeniu w sprawie wymogów kapitałowych. W marcu 2017 r. grupa ta liczyła osiem firm inwestycyjnych, z których wszystkie miały siedzibę w Zjednoczonym Królestwie. Komisja zaproponowała również, aby zmiany te nie miały wpływu na inne firmy inwestycyjne. Zob.: wnioski Komisji w sprawie zmiany rozporządzenia i dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych z dnia 23 listopada 2016 r., https://ec.europa.eu/info/law/banking-prudential-requirements-directive-2013-36-eu/upcoming_en

i wzajemne powiązania. W świetle tych ryzyk oraz w celu zapewnienia równych warunków działania takie firmy inwestycyjne o znaczeniu systemowych należy traktować jako instytucje kredytowe.

Jak zapowiedziała Komisja w komunikacie z września 2017 r. w sprawie przeglądu Europejskich Urzędów Nadzoru⁹, oznaczałoby to między innymi również, że ich działalność w państwach członkowskich należących do unii bankowej podlega bezpośredniemu nadzorowi EBC w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Obecnie firmy te są w dużej mierze skupione w Zjednoczonym Królestwie, lecz rozważają właśnie plany przeniesienia części swojej działalności do UE-27, w szczególności do państw członkowskich należących do unii bankowej. Obejmuje to jedynie niewielką liczbę firm, niemniej skupia się w nich znaczna część całkowitych aktywów i wolumenu działalności wszystkich firm inwestycyjnych w UE.

W przypadku innych firm inwestycyjnych bardziej problematyczny jest fakt, że obecne ramy ostrożnościowe skupiają się na instytucjach kredytowych oraz na ryzyku, jakie te instytucje napotykają i stwarzają, a nie na firmach inwestycyjnych. Istniejące przepisy w dużej mierze nie regulują wyraźnie usług świadczonych przez wspomniane firmy ani ryzyka, jakie mogą one stwarzać. Spośród wszystkich ośmiu usług inwestycyjnych, które firmy inwestycyjne mają prawo świadczyć na podstawie MiFID¹⁰, w CRR jasno określono wymogi jedynie w odniesieniu do (i) zawierania transakcji na własny rachunek oraz (ii) gwarantowania emisji instrumentów finansowych lub subemisji instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji. Brakuje wymogów odnoszących się do pozostałych usług inwestycyjnych (przyjmowania i przekazywania zleceń, wykonywania zleceń, zarządzania portfelem, doradztwa inwestycyjnego, subemisji instrumentów bez gwarancji przejęcia emisji, prowadzenia wielostronnej platformy obrotu), co skutkuje niepełną ochroną przed takimi ryzykami. W związku z tym nieodłącznie związane z tą działalnością ryzyko dla firmy, a w konsekwencji dla jej klientów i szerzej postrzeganych rynków, na których firma prowadzi działalność, chociaż w niektórych sytuacjach ograniczone, nie jest uwzględnione w sposób ukierunkowany.

Rodzi to trzy główne problemy, które poddano ocenie w dokumencie roboczym służb Komisji towarzyszącym wnioskowi.

Po pierwsze, chociaż ramy uwzględniają do pewnego stopnia poszczególne rodzaje profili działalności gospodarczej firm inwestycyjnych w formie wyłączeń, są one ogólnie źródłem znacznej złożoności regulacyjnej dla wielu firm. Po drugie, określone w nich szczegółowe wymogi i wyłączenia stanowią przybliżone i niewrażliwe na ryzyko wskaźniki zastępcze dla ryzyk faktycznie ponoszonych przez firmy inwestycyjne i stwarzanych przez te firmy, które różnią się od ryzyk ponoszonych i stwarzanych przez banki. Po trzecie, ze względu na nieodłączną złożoność i brak wrażliwości na ryzyko tych ram ich wdrożenie przed państwa członkowskie prowadzi do rozdrobnienia całościowego otoczenia regulacyjnego dla firm inwestycyjnych, co stwarza możliwość wystąpienia szkodliwego arbitrażu regulacyjnego. Mogłoby to zagrozić integralności i funkcjonowaniu jednolitego rynku.

Wnioski mają na celu rozwiązanie problemów związanych z istniejącymi ramami, jednocześnie ułatwiając – w miarę możliwości – podejmowanie i prowadzenie działalności gospodarczej przez firmy inwestycyjne. W szczególności określają one ramy

⁹ COM(2017) 542 final.

¹⁰ W MiFID II wykaz tych usług zostanie poszerzony o „prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu”.

ostrożnościowe, które są lepiej dostosowane do modelu działalności tych firm. Składają się na nie odpowiednie i bardziej wrażliwe na ryzyko wymogi dotyczące firm inwestycyjnych, które są lepiej ukierunkowane na ryzyko, jakie firmy te faktycznie stwarzają i ponoszą w przypadku poszczególnych rodzajów modeli biznesowych. Ponadto stanowią one udoskonalony zestaw narzędzi regulacyjnych, które mają umożliwić organom nadzoru ostrożnościowego skuteczne prowadzenie nadzoru.

Zgodnie z artykułami CRR przegląd ram ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych przeprowadzono w porozumieniu z EUNB, Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) oraz właściwymi organami krajowymi reprezentowanymi w tych Europejskich Urzędach Nadzoru. W następstwie pierwszego wniosku Komisji o wydanie opinii z grudnia 2014 r. w grudniu 2015 r.¹¹ EUNB opublikował swoje pierwsze sprawozdanie w sprawie obecnych ram ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych, wzywając do zmiany obecnego podejścia w odniesieniu do wszystkich firm inwestycyjnych, z wyjątkiem tych największych i tych o największym znaczeniu systemowym. W następstwie drugiego wniosku Komisji o wydanie opinii z czerwca 2016 r. w listopadzie 2016 r.¹² EUNB opublikował dokument otwierający debatę w sprawie konsultacji skupiających się na potencjalnym nowym systemie ostrożnościowym dla znacznej większości firm inwestycyjnych. Uwzględniając informacje zwrotne oraz dodatkowe dane pozyskane od firm inwestycyjnych oraz właściwych organów krajowych, we wrześniu 2017 r.¹³ EUNB opublikował swoje końcowe zalecenia. Przedmiotowe wnioski opierają się na tych zaleceniach we wszystkich kluczowych aspektach z wyjątkiem identyfikacji firm inwestycyjnych o znaczeniu systemowym z przyczyn wyjaśnionych w towarzyszącym dokumencie roboczym służb Komisji i podsumowanych w poniższej sekcji dotyczącej „oceny skutków”.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek uzupełnia bieżący przegląd systemu tworzonego przez CRD IV/CRR w odniesieniu do instytucji kredytowych w następstwie wniosków przyjętych przez Komisję dnia 23 listopada 2016 r., które umożliwiły wszystkim firmom inwestycyjnym niemającym znaczenia systemowego rezygnację ze stosowania jego zmienionych przepisów¹⁴. Możliwość tę wprowadzono ze względu na fakt, że wspomnianych zmienionych przepisów nie opracowano z myślą o większości firm inwestycyjnych, a ich bezwarunkowe wprowadzenie dodatkowo skomplikowałoby istniejący zbiór przepisów. Przegląd systemu ostrożnościowego w odniesieniu do większości firm inwestycyjnych, który to system również przedstawiono w niniejszym wniosku, był już w tym czasie zaawansowany, przy czym objęcie tych firm jeszcze bardziej złożonym systemem na krótko przed

¹¹ Sprawozdanie EUNB dotyczące firm inwestycyjnych, odpowiedź na wniosek Komisji o wydanie opinii z grudnia 2014 r. (EBA/Op/2015/20), <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-20+Report+on+investment+firms.pdf>

¹² Opracowanie nowego systemu nadzoru ostrożnościowego dla firm inwestycyjnych (EBA/DP/2016/02), <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1647446/Discussion+Paper+on+a+new+prudential+regime+for+Investment+Firms+%28EBA-DP-2016-02%29.pdf/cf75b87e-2db3-47a3-b1f3-8a30fa6962da>

¹³ Opinia EUNB dotycząca opracowania nowych ram ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych (EBA/Op/2017/11), <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/1976637/EBA+Advice+on+New+Prudential+Framework+on+Investment+Firms+%28EBA-Op-2017-11%29.pdf>

¹⁴ Wnioski Komisji w sprawie zmiany rozporządzenia i dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych z dnia 23 listopada 2016 r., https://ec.europa.eu/info/law/banking-prudential-requirements-directive-2013-36-eu/upcoming_en

wprowadzeniem nowego systemu uznano za nieproporcjonalne. W niniejszym wniosku wprowadzono zatem nowy system dotyczący większości firm inwestycyjnych, wyłączając je całkowicie z ram pakietu CRD IV/CRR oraz pozostawiając w tych ramach, obejmujących również zmienione przepisy, wyłącznie firmy inwestycyjne o znaczeniu systemowym zgodnie ze zmienionym podejściem do ich identyfikacji przyjętym w niniejszym wniosku.

Niniejszy wniosek jest również spójny z MiFID oraz MiFID II / MiFIR. Ustanawiając wymogi ostrożnościowe dostosowane do działalności firm inwestycyjnych oraz ryzyka, jakie wiąże się z ich działalnością, doprecyzowano, kiedy i dlaczego wymogi te mają zastosowanie. W związku z tym wyeliminowano niektóre przypadki arbitralnego stosowania wymogów ostrożnościowych w obecnie obowiązujących ramach, które wynikają z faktu, że ustanowiono je przede wszystkim w odniesieniu do usług inwestycyjnych wymienionych w MiFID, a nie faktycznego nagromadzenia ryzyka związanego z rodzajem i wolumenem działalności prowadzonej przez firmy inwestycyjne.

MiFID II i MiFIR przyjęto w następstwie kryzysu finansowego, a zakresem ich stosowania objęto rynki papierów wartościowych, pośredników inwestycyjnych i systemy obrotu. Nowe ramy wzmacniają i zastępują dotychczasowe ramy MiFID I. W świetle zmian ram ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych należy również dopilnować, by firmom z państw trzecich świadczącym usługi transgraniczne w UE nie przysługiwało korzystniejsze traktowanie niż firmom z UE pod względem wymogów ostrożnościowych, podatkowych i nadzorczych. W ramach niniejszego wniosku wprowadzone zostaną ukierunkowane zmiany w dotychczasowym systemie równoważności dla firm z państw trzecich wprowadzonym na podstawie art. 46 i 47 MiFIR, aby utrzymać równe warunki działania dla firm z UE i firm z państw trzecich.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Firmy inwestycyjne odgrywają istotną rolę w ułatwianiu przepływu inwestycji w całej UE. W związku z tym przegląd stanowi również element inicjatyw Komisji mających zapewnić prężny i uczciwy jednolity rynek charakteryzujący się prawidłowo funkcjonującym systemem finansowym i prawidłowo funkcjonującą unią rynków kapitałowych, aby zachęcić do inwestycji oraz pobudzić rozwój i zwiększyć liczbę miejsc pracy¹⁵. Odpowiedniejsze ramy w zakresie wymogów ostrożnościowych i nadzoru o niższych kosztach przestrzegania przepisów dla firm inwestycyjnych powinny pomóc w: (i) poprawie ogólnych warunków dla przedsiębiorstw; (ii) zwiększeniu liczby firm wchodzących na rynek i konkurencji w tym procesie; oraz (iii) poprawie dostępu inwestorów do nowych możliwości oraz lepszych sposobów zarządzania ryzykiem.

Zmienione podejście do identyfikacji firm inwestycyjnych o znaczeniu systemowym, które powinny nadal być objęte ramami pakietu CRD IV/CRR, jest również zgodne z celem, jakim jest unikanie luk w funkcjonowaniu unii bankowej. Ostatnie strukturalne zmiany sytuacji rynkowej wskazują, że grupy bankowe z państw trzecich mają coraz bardziej złożone struktury w UE, działając za pośrednictwem podmiotów, które nie podlegają nadzorowi EBC w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Zgodnie z komunikatem Komisji z października 2017 r. w sprawie dokończenia budowy unii bankowej¹⁶ zapewnienie, aby

¹⁵ Komunikat w sprawie śródkresowego przeglądu planu działania na rzecz unii rynków kapitałowych, czerwiec 2017 r. (COM(2017) 292), https://ec.europa.eu/info/publications/mid-term-review-capital-markets-union-action-plan_pl

¹⁶ COM(2017) 592 final.

firmy inwestycyjne o znaczeniu systemowym pozostały objęte pakietem CRR/CRD IV zgodnie z podejściem do ich identyfikacji, o którym mowa w niniejszym wniosku, sprawia również, że zostaną objęte nadzorem ostrożnościowym sprawowanym przez organy nadzoru bankowego, a prowadzona przez nie działalność w państwach członkowskich należących do unii bankowej – nadzorem ostrożnościowym sprawowanym przez EBC.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

W Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej przyznano instytucjom europejskim kompetencje do przyjmowania odpowiednich przepisów, których celem jest ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego (art. 114 TFUE). Obejmuje to przepisy dotyczące norm ostrożnościowych i inne przepisy dotyczące dostawców usług finansowych, w tym przypadku przepisy dotyczące świadczenia usług inwestycyjnych. Przepisy rozporządzenia, którego dotyczy niniejszy wniosek, zastępują przepisy rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które również opierają się na art. 114 TFUE, ponieważ dotyczą firm inwestycyjnych.

• Pomocniczość

Wniosek zmienia i upraszcza istniejące przepisy UE, które regulują ostrożnościowe traktowanie firm inwestycyjnych, w celu (i) lepszego uwzględnienia ryzyka w modelach biznesowych tych firm; (ii) wyrównania warunków działania firm; oraz (iii) zwiększenia spójności w zakresie nadzoru. Aby to osiągnąć, nowe ramy UE powinny zastąpić istniejące ramy, a nie przenosić te wybory na ramy regulacyjne w państwach członkowskich. Wynika to z faktu, że firmy inwestycyjne posiadające obecnie zezwolenie na mocy MiFID rutynowo świadczą swoim klientom w UE usługi transgraniczne. Nieskoordynowane i chaotyczne zmiany przepisów dokonywane przez państwa członkowskie mogłyby zakłócać konkurencję i prowadzić do dyskryminacyjnego traktowania, co doprowadziłoby do rozdrobnienia jednolitego rynku. Mogłoby to zwiększyć liczbę przypadków stosowania szkodliwego arbitrażu regulacyjnego, co – w razie problemów – mogłoby z kolei wyrzucić niekorzystny wpływ na stabilność finansową i ochronę inwestorów w pozostałych państwach członkowskich. Mogłoby to również wypaczyć zakres i rodzaj usług inwestycyjnych dostępnych w danym państwie członkowskim, z potencjalną szkodą dla ogólnej efektywności rynku i możliwości wyboru dla inwestorów. Zmienione przepisy powinny zapobiec nadmiernym różnicom regulacyjnym oraz powinny zapewniać równe warunki działania dla wszystkich firm posiadających zezwolenie na całym jednolitym rynku.

• Proporcjonalność

Jeżeli chodzi o inicjatywę REFIT, najważniejszym celem jest sprawienie, aby nowe ramy były bardziej odpowiednie, istotne i proporcjonalne w porównaniu z istniejącymi ramami dotyczącymi firm inwestycyjnych. W związku z tym w niniejszym wniosku osiągnięto równowagę między zapewnieniem, aby wymogi były jednocześnie:

- wystarczająco kompleksowe i rygorystyczne, aby uwzględnić ryzyko, jakie wiąże się z działalnością firm inwestycyjnych, w sposób zgodny z zasadą ostrożności; oraz
- na tyle elastyczne, aby można było je dostosować do różnych modeli biznesowych bez ograniczania ich zdolności do funkcjonowania w sposób opłacalny z ekonomicznego punktu widzenia.

W niniejszym wniosku starano się zapewnić, aby koszty systemu – zarówno pod względem

wymogów kapitałowych, jak i związanych z nimi kosztów przestrzegania przepisów i kosztów administracyjnych, które wynikają z konieczności zarządzania personelem i systemami w celu spełnienia nowych wymogów oraz składania sprawozdań organom nadzorczym dotyczących przestrzegania przepisów – utrzymano na minimalnym poziomie, aby osiągnąć tę równowagę.

Jak wskazano w dokumencie roboczym służb Komisji towarzyszącym niniejszemu wnioskowi, oczekuje się, że powiązane koszty będą ciągle spadać, przy czym na początku pojawią się pewne nowe jednorazowe koszty. Jeżeli chodzi o kapitał, nadrzędnym wyborem politycznym, który stanowi podstawę prac nad przeglądem i ma wpływ na powyższe kwestie, jest osiągnięcie celu, jakim jest zapewnienie, aby ogólnounijne wymogi kapitałowe dotyczące firm inwestycyjnych nie zaostrzyły się nadmiernie w ujęciu ogólnym. Przekłada się to na różne skutki dystrybucyjne dla niektórych rodzajów firm. Przepisy niniejszego wniosku łagodzą te skutki, tak więc największy wpływ jest stopniowo wprowadzany i ograniczany.

- **Wybór instrumentu**

Wybrano rozporządzenie, ponieważ jego przepisy zastępują przepisy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dotyczące firm inwestycyjnych. Dzięki temu osiągnięty zostanie taki sam bezpośredni skutek prawny, jak w przypadku obecnego zbioru przepisów, zapewniając spójne osiągnięcie celów wniosku w całej UE i przyczyniając się do stworzenia większej pewności i równych warunków działania dla firm.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Ocena *ex post* obowiązujących przepisów prawnych**

Ocena istniejących ram pakietu CRR/CRD IV, która opiera się na analizie przeprowadzonej przez EUNB i ESMA, w szczególności w ich sprawozdaniu z 2015 r.¹⁷, oraz na równoległych pracach i analizie służb Komisji, została podsumowana w dokumencie roboczym służb Komisji towarzyszącym niniejszemu wnioskowi.

Stwierdza się w nim, że istniejące przepisy, które opierają się na międzynarodowych normach regulacyjnych dotyczących dużych grup bankowych i są ukierunkowane na ryzyko, jakie wiąże się z działalnością banków, tylko częściowo osiągają swoje cele w zakresie: (i) zapewniania wystarczającego kapitału na pokrycie ryzyka, na jakie narażona jest większość firm inwestycyjnych; (ii) kontrolowania wysokości kosztów przestrzegania przepisów; (iii) zapewniania równych warunków działania w całej UE oraz (iv) zapewniania skutecznego nadzoru ostrożnościowego. Wiele przepisów tego rozporządzenia uznaje się za nieskuteczne i nieefektywne pod tym względem. Wyjątek stanowią duże firmy inwestycyjne o znaczeniu systemowym, które z uwagi na swoją wielkość, profil ryzyka i wzajemne powiązania z innymi uczestnikami rynków finansowych zyskują charakter „bankowy”.

W odniesieniu do pozostałych firm oceniono, że *status quo* tworzy: (i) nadmierną złożoność i nieproporcjonalne obciążenia związane z przestrzeganiem przepisów, zwłaszcza

¹⁷ Sprawozdanie EUNB dotyczące firm inwestycyjnych, odpowiedź na wniosek Komisji o wydanie opinii z grudnia 2014 r. (EBA/Op/2015/20), <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-20+Report+on+investment+firms.pdf>

w przypadku małych i średnich firm; (ii) słabo dostosowane i niewrażliwe na ryzyko wskaźniki i wymogi ostrożnościowe, które nie pozwalają w tym przypadku precyzyjnie uwzględniać ryzyka, na jakie narażone są firmy inwestycyjne oraz (iii) przypadki rozbieżnego wdrażania przepisów krajowych i rozdrobnienia otoczenia regulacyjnego w całej UE.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W trakcie przeglądu kilkakrotnie przeprowadzono konsultacje z zainteresowanymi stronami. Jeżeli chodzi o główne etapy, w następstwie pierwszego wniosku Komisji o wydanie opinii z grudnia 2014 r. w grudniu 2015 r. EUNB opublikował sprawozdanie w sprawie obecnych ram ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych wraz z wnioskami w sprawie wprowadzenia zmian. Stanowi ono kompleksową i publicznie dostępną analizę *statusu quo*, zawierającą dane na temat liczby i rodzajów firm inwestycyjnych w państwach członkowskich. Analiza ta pomogła rozszerzyć zakres przeglądu o zainteresowane strony, na które omawiane przepisy mogą nie mieć bezpośredniego wpływu, oraz stanowiła dla nich zachętę do wzięcia udziału w dalszej dyskusji.

W dniu 4 listopada 2016 r. EUNB opublikował dokument otwierający debatę w sprawie konsultacji dotyczących potencjalnego nowego systemu ostrożnościowego dla firm inwestycyjnych. Przez 3 miesiące można było przedstawiać uwagi dotyczące dokumentu. W dniu 3 lipca 2017 r. EUNB opublikował projekt zaleceń, zachęcając zainteresowane strony do zgłaszania uwag. Uzupełnieniem prac prowadzonych przez EUNB była również inicjatywa przewidująca gromadzenie szczegółowych danych dotyczących firm inwestycyjnych. Zadanie to w imieniu EUNB realizowały właściwe organy krajowe w dwóch etapach w latach 2016 i 2017.

Z uwagi na szczegółowe konsultacje publiczne i gromadzenie danych prowadzone przez EUNB Komisja uznała, że równoległe prowadzenie ogólnych konsultacji publicznych jest niepotrzebne. Zamiast tego służby Komisji przeprowadziły ukierunkowane konsultacje z zainteresowanymi stronami w celu zebrania dalszych opinii na temat głównych elementów przeglądu. Konsultacje te obejmowały:

- rozmowy z udziałem zainteresowanych stron z branży (z firmami inwestycyjnymi, inwestorami, kancelariami prawnymi, konsultantami) przeprowadzone w dniu 27 stycznia 2017 r. w sprawie projektów wniosków EUNB dotyczących przyszłego systemu;
- warsztaty poświęcone kosztom obecnego systemu przeprowadzone w dniu 30 maja 2017 r.; oraz
- warsztaty poświęcone projektom zaleceń końcowych EUNB przeprowadzone w dniu 17 lipca 2017 r.

W marcu i październiku 2017 r. przegląd omówiono z państwami członkowskimi w ramach Komitetu ds. Usług Finansowych, zaś w czerwcu i wrześniu 2017 r. – na forum grupy ekspertów ds. bankowości, płatności i ubezpieczeń. Wzięto również pod uwagę otrzymane od zainteresowanych stron uwagi na temat wstępnej oceny skutków Komisji opublikowanej w marcu 2017 r.¹⁸. Ponadto Komisja rozważyła także uwagi otrzymane wcześniej w ramach szeroko zakrojonego zaproszenia do zgłaszania uwag na temat skuteczności, zgodności

¹⁸ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2017-1546878_en

i spójności ogólnych ram regulacyjnych UE dotyczących usług finansowych, w których kilku respondentów wskazało różne kwestie istotne dla przedmiotowego przeglądu¹⁹.

Firmy inwestycyjne reprezentują różne modele biznesowe, a ich poglądy koncentrują się zwykle na tych aspektach wniosków, które ich dotyczą. Utrudnia to międzysektorowe porównania względnej wagi stanowisk zainteresowanych stron. Ogólnie rzecz biorąc, znaczna większość zainteresowanych stron z zadowoleniem przyjęła jednak ramy ostrożnościowe w większym stopniu dostosowane do ich modeli biznesowych. Strony te podkreślają, że ich znaczenie systemowe jest ograniczone oraz że wymogi kapitałowe należy przede wszystkim określić w taki sposób, aby zapewnić możliwość ich likwidacji w sposób uporządkowany. Jeżeli chodzi o szczególne wymogi, które mają zastosowanie do konkretnego modelu biznesowego, firmy inwestycyjne świadczące usługi wyłącznie agencyjne i niezawierające transakcji na instrumentach finansowych z wykorzystaniem własnego bilansu na ogół krytykują propozycje powiązania w sposób liniowy wymogów kapitałowych z wielkością zarządzanych portfeli klientów. Chociaż wiele firm prowadzących transakcje z użyciem środków własnych zgadza się, że istniejące ramy uwzględniania ryzyka rynkowego mają pewne zalety w świetle ryzyk ponoszonych przez firmy i stwarzanych przez te firmy, inne firmy inwestycyjne uważają, że wyolbrzymiają one ryzyko związane z metodami handlowymi i produktami, którymi handlują. Opinie te wzięto pod uwagę przy kalibracji proponowanych nowych wskaźników ryzyka (współczynniki K – zob. poniżej) oraz możliwości stopniowego wprowadzania i ograniczania wyższych wymogów.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Przegląd przeprowadzono na podstawie kompleksowej opinii wydanej przez EUNB w porozumieniu z ESMA, zgodnie z wymogami określonymi w odpowiednich artykułach rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które stanowią podstawę prawną przeglądu (w szczególności art. 508 ust. 2 i 3). Główne publicznie dostępne publikacje EUNB były następujące:

- sprawozdanie z grudnia 2015 r. zawierające kompleksową ocenę *statusu quo* i wstępne zalecenia dotyczące zmian;
- dokument otwierający debatę z listopada 2016 r. opublikowany na potrzeby przeprowadzenia konsultacji dotyczących kształtu możliwego nowego systemu; oraz
- sprawozdanie końcowe z września 2017 r. zawierające szczegółowe zalecenia.

Na potrzeby precyzyjnego wyważenia zaleceń dotyczących nowych wymogów kapitałowych podjęto również działania polegające na zgromadzeniu szczegółowych danych dotyczących firm inwestycyjnych. Właściwe organy krajowe w imieniu EUNB przeprowadziły to działanie w dwóch etapach w latach 2016 i 2017. Komisja uczestniczyła w całym procesie i mogła korzystać z wniosków płynących z dyskusji, podczas których oceniono zalety i wady szczegółowych zaleceń dotyczących polityki w miarę ich opracowywania.

- **Ocena skutków**

Zgodnie z Zestawem instrumentów służących lepszemu stanowieniu prawa (instrument nr 9) Komisja nie musi przeprowadzać oceny skutków, gdy agencji UE przekazano uprawnienie

¹⁹ Zob. np. różne odpowiedzi przekazane Komisji w odpowiedzi na zaproszenie do zgłaszania uwag z 2015 r. http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/index_en.htm

do przeprowadzania prac związanych z kształtowaniem polityki i powiązanej z nimi analizy w zakresie, w jakim wniosek Komisji nie odbiega zbyt od zaleceń agencji, a służby Komisji uznają jej ocenę za ocenę o odpowiedniej jakości.

Rada ds. Kontroli Regulacyjnej przeanalizowała projekt oceny skutków w odniesieniu do tej inicjatywy, uznano jednak, że dokument roboczy służb Komisji będzie odpowiedniejszy z uwagi na fakt, iż specjalne uprawnienie do przeprowadzenia przeglądu opiera się na opinii Europejskich Urzędów Nadzoru, przeprowadzonych przez nie konsultacjach z zainteresowanymi stronami i pracach technicznych. Celem dokumentu roboczego służb Komisji towarzyszącego wnioskowi jest zatem wyjaśnienie opinii przekazanej przez Europejskie Urzędy Nadzoru, w tym wyników przeprowadzonych przez nich analiz i konsultacji, oraz przedstawienie poglądów służb Komisji na temat wniosków w celu ukierunkowania procesu decyzyjnego Komisji.

W odniesieniu do wymogów kapitałowych EUNB ocenia, że jego propozycje zwiększyłyby te wymogi w ujęciu zbiorczym dla wszystkich unijnych firm inwestycyjnych niemających znaczenia systemowego o 10 % w porównaniu z obecnymi wymogami w ramach filaru 1 oraz zmniejszyłyby je o 16 % w porównaniu z ogólnymi obowiązującymi wymogami w wyniku narzutów w ramach filaru 2. To, w jakim zakresie skutki te dotkną poszczególne firmy inwestycyjne, zależy od rozmiaru tych firm oraz od usług inwestycyjnych, które świadczą, oraz od tego, w jaki sposób nowe wymogi kapitałowe będą się do nich stosować. Jak doprecyzowano w dokumencie roboczym służb Komisji towarzyszącym przedmiotowemu wnioskowi, w tym w załączniku II do tego dokumentu, 10-procentowy wzrost wymogów w ramach filaru 1 w ujęciu zbiorczym wynika ze zsumowania znacznie niższych wymogów dla niektórych firm oraz wymogów, które dla innych firm wzrosły z kolei więcej niż o 10 %. Jeżeli chodzi o dostępne fundusze własne, EUNB stwierdza, że tylko nieliczne firmy nie miałyby wystarczającego kapitału, aby bez problemu spełnić nowe wymogi – dotyczy to tylko niewielkiej liczby doradców inwestycyjnych, przedsiębiorstw realizujących transakcje i przedsiębiorstw wielousługowych. W przypadku przedsiębiorstw należących do tej grupy, w przypadku których nowe zwiększone wymogi byłyby ponad dwukrotnie wyższe od ich obecnych wymogów, można by jednak wprowadzić na kilka lat maksymalny limit tych wymogów.

W towarzyszącym dokumencie roboczym służb Komisji stwierdza się, że, ogólnie rzecz biorąc, zalecenia EUNB uznaje się za właściwe i proporcjonalne środki służące osiągnięciu celów przeglądu w sposób skuteczny i efektywny w porównaniu ze *status quo*. W ujęciu bardziej ogólnym opinia EUNB jest wyraźnym pozytywnym krokiem w kierunku ram ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych, które mogą zarówno zapewnić ich działanie w oparciu o solidne podstawy finansowe, jak i nieograniczanie ich perspektyw handlowych. W związku z tym ramy te powinny w wyważony sposób wspierać realizację celów przeglądu. Z jednej strony powinny one przyczynić się do zapewnienia bardziej ukierunkowanego uwzględniania ryzyka, na jakie firmy inwestycyjne narażają klientów i rynki, zarówno w ramach prowadzonej działalności, jak i w przypadku konieczności jej likwidacji. Z drugiej strony powinny przyczynić się do zapewnienia, aby firmy inwestycyjne w pełni wywiązały się ze swojej roli w ułatwianiu przepływów inwestycyjnych w całej UE, co jest zgodne z celami unii rynków kapitałowych w zakresie mobilizacji oszczędności i inwestycji w celu pobudzenia wzrostu gospodarczego i zwiększenia zatrudnienia.

Wspomniane ramy nie pokrywają się z zaleceniami EUNB tylko w odniesieniu do identyfikacji firm inwestycyjnych o znaczeniu systemowym. Uznano, że zamiast odroczyć – co zalecał EUNB – rozstrzygnięcie tej kwestii do czasu opracowania kryteriów

wyjaśniających, które zostaną ujęte w przepisach technicznych wdrażających wnioski, właściwsze jest określenie odpowiednich rozwiązań w tym zakresie w samych wnioskach, aby zapewnić równorzędne otoczenie regulacyjne dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych o znaczeniu systemowym. W tym zakresie wnioski wykraczają poza porady EUNB zawarte w jego opinii w sprawie przeglądu firm inwestycyjnych. Wnioski realizują jednak zalecenia wynikające z opinii EUNB w sprawie kwestii związanych z decyzją Zjednoczonego Królestwa o wystąpieniu z UE²⁰.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Zgodnie z dokumentem roboczym służb Komisji towarzyszącym niniejszemu wnioskowi oczekuje się, że uproszczenie norm ostrożnościowych dotyczących zdecydowanej większości firm inwestycyjnych znacznie zmniejszy ich obciążenie administracyjne i związane z przestrzeganiem przepisów. Można by znieść różne zbędne wymogi regulacyjne i dotyczące sprawozdawczości, co pozwoliłoby na wykorzystanie kapitału przeznaczonego dotychczas na realizację celów regulacyjnych do bardziej produktywnych zastosowań. Przedmiotowe wnioski, dzięki ustanowieniu w nich wymogów kapitałowych i innych wymogów ostrożnościowych, w tym wymogów dotyczących wynagrodzenia i zarządzania, które są proporcjonalne do skali działalności firm inwestycyjnych, przyczynią się do zmniejszenia po raz pierwszy znacznych kosztów ponoszonych przez firmy w związku z wymogami obecnego systemu ukierunkowanymi na banki. Położyłoby to kres skomplikowanemu zadaniu polegającemu na dopasowywaniu danych biznesowych do źle skrojonego systemu ram regulacyjnych i systemu sprawozdawczego i uzgodnieniu tych danych na potrzeby tych ram i tego systemu.

Oczekuje się, że wśród głównych beneficjentów znajdą się firmy inwestycyjne będące MŚP²¹. Bardziej proporcjonalne i odpowiednie ramy ostrożnościowe dla tych firm powinny pomóc w poprawie warunków prowadzenia działalności oraz przyczynić się do zmniejszenia barier związanych z wejściem na rynek. Na przykład usprawnienie uciążliwych ram sprawozdawczych powinno zmniejszyć obciążenia administracyjne i koszty przestrzegania przepisów po stronie MŚP, z uwzględnieniem innowacyjnych firm pragnących rozwijać się za pomocą środków cyfrowych. Podobnie dzięki zwolnieniu małych i niepowiązanych wzajemnie firm inwestycyjnych ze stosowania obecnych zasad ładu korporacyjnego i przepisów dotyczących wynagrodzeń określonych w obecnym pakiecie CRD IV/CRR przedmiotowe wnioski przyczynią się do zmniejszenia kosztów administracyjnych i kosztów przestrzegania przepisów ponoszonych przez te przedsiębiorstwa. Należy spodziewać się pewnych jednorazowych kosztów związanych z przejściem na nowy system, ponieważ firmy muszą zmodernizować systemy zarządzania ryzykiem, przekazać najnowsze ustalenia komórkom ds. nadzoru zgodności z przepisami oraz dokonać przeglądu umów zawartych z kancelariami prawnymi i innymi usługodawcami, z których usług firmy te obecnie korzystają w celu ułatwienia przestrzegania przepisów. Oszczędności wynikające z przestrzegania przepisów powinny jednak ogólnie przyczyniać się do realizacji celów unii

²⁰ Opinia Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie kwestii związanych z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej (EBA/Op/2017/12) z dnia 12 października 2017 r., <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/1756362/EBA+Opinion+on+Brexit+Issues+%28EBA-Op-2017-12+%29.pdf>

²¹ Zgodnie z definicją zawartą w zaleceniu Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącym definicji mikropodsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36), tj. przedsiębiorstwa zatrudniające mniej niż 250 osób o obrocie rocznym nieprzekraczającym 50 mln EUR lub o rocznej sumie bilansowej nieprzekraczającej 43 mln EUR.

rynków kapitałowych poprzez wspieranie firm inwestycyjnych w odgrywaniu ich roli polegającej na zachęcaniu inwestorów do przeznaczania oszczędności z myślą o ich wykorzystaniu do produktywnych zastosowań.

Jeżeli chodzi o koszty przestrzegania przepisów, firmy powinny zaoszczędzić od dziesiątek tysięcy do setek tysięcy euro, w zależności od rodzaju i wielkości danej firmy. Na obecnym etapie nie wiadomo, w jaki sposób te obniżki kosztów przestrzegania przepisów wiążą się ze zmianami wymogów kapitałowych dotyczących różnych rodzajów firm ani w jaki sposób można je porównać z tymi zmianami, należy je jednak uwzględnić w przyszłym monitorowaniu i ocenie ram.

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek wzmacnia wykonywanie przez różne firmy inwestycyjne prawa do prowadzenia działalności gospodarczej nieobciążonej przepisami opracowanymi przede wszystkim w odniesieniu do innego rodzaju podmiotów gospodarczych. Środki legislacyjne zawarte w przedmiotowych wnioskach określające zasady wynagradzania w firmach inwestycyjnych są zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, zwłaszcza wolnością prowadzenia działalności gospodarczej i prawem do rokowań i działań zbiorowych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet UE.

5. INNE ELEMENTY

- **Plany wdrożenia i ustalenia dotyczące monitorowania, oceny i sprawozdawczości**

Zmiany przewidziane we wnioskach należy ocenić w celu określenia stopnia, w jakim osiągnięto następujące cele:

- łatwiejsza kategoryzacja firm inwestycyjnych uwzględniająca różne profile ryzyka tych firm;
- zbiór norm ostrożnościowych, szczególnie w zakresie wymogów kapitałowych, wymogów dotyczących płynności, wymogów dotyczących wynagrodzeń i wymogów w zakresie zarządzania, które są odpowiednie, proporcjonalne i wrażliwe na poszczególne rodzaje ryzyk, na które narażone są firmy inwestycyjne, oraz które zapewniają przypisanie kapitału tam, gdzie jest on potrzebny;
- ramy odpowiadające ryzykom nierozzerwalnie związanym z charakterem i zakresem działań podejmowanych przez firmy inwestycyjne w sposób bezpośredni i dający się wyróżnić, tym samym wspierające podejmowanie działalności gospodarczej; oraz
- sprawny zestaw narzędzi regulacyjnych umożliwiający pełen i dokładny nadzór nad praktykami biznesowymi i związanymi z nimi ryzykami.

W tym celu w ramach przyszłego przeglądu można zgromadzić następujące informacje, aby posłużyły jako wskaźniki w ocenie wpływu proponowanych zmian: (i) koszty przestrzegania przepisów pod względem personelu, doradztwa prawnego i sprawozdawczości regulacyjnej; (ii) poziomy wymogów kapitałowych; (iii) inne nowe koszty, np. związane z przepisami dotyczącymi płynności; (iv) zmiany w liczbie firm w poszczególnych kategoriach;

(v) zmiany w korzystaniu przez właściwe organy z narzutów wynikających z filaru 2;
(vi) przypadki i skutki upadłości firm inwestycyjnych w ramach nowego systemu oraz
(vii) zmiana rozmiaru firm inwestycyjnych pod względem aktywów i wolumenu zleceń klientów.

- **Szczegółowe omówienie poszczególnych przepisów wniosku**

Przedmiot i zakres stosowania

We wniosku ustanowiono wymogi pod względem funduszy własnych, poziomów kapitału minimalnego, ryzyka koncentracji, płynności, sprawozdawczości i podawania informacji do wiadomości publicznej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w odniesieniu do wszystkich firm inwestycyjnych niemających znaczenia systemowego.

Poziom stosowania

Wszystkie firmy inwestycyjne objęte zakresem stosowania rozporządzenia są zobowiązane do stosowania jego przepisów na zasadzie indywidualnej. Przewidziano odstępstwo dotyczące małych i niepowiązanych wzajemnie firm w ramach grup bankowych podlegających stosowaniu na zasadzie skonsolidowanej oraz nadzorowi zgodnie z pakietem CRD IV/CRR. Szczególny grupowy wymóg kapitałowy ma zastosowanie do grup obejmujących wyłącznie firmy inwestycyjne, których jednostka dominująca musi zapewnić wystarczający kapitał do pokrycia swoich udziałów kapitałowych w firm inwestycyjnych będących jej jednostkami zależnymi.

Fundusze własne

Instrumenty kapitałowe kwalifikujące się jako fundusze własne, za pomocą których firmy inwestycyjne mogą spełnić swoje wymogi kapitałowe zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, obejmują takie same pozycje jak w przypadku pakietu CRD IV/CRR. W tym celu kapitał podstawowy Tier I powinien stanowić co najmniej 56 % kapitału regulacyjnego, przy czym kapitał dodatkowy Tier I może stanowić do 44 %, a kapitał Tier II – do 25 % kapitału regulacyjnego.

Wymogi kapitałowe

Wszystkie firmy inwestycyjne utrzymują przez cały czas kwotę równą kapitałowi założycielskiemu wymaganemu do udzielenia im zezwolenia jako stały kapitał minimalny. Małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne stosują jako swój wymóg kapitałowy powyższy wymóg albo – jeżeli jest on wyższy – wymóg opierający się na jednej czwartej stałych kosztów pośrednich obliczony zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/488²². Firmy te definiuje się jako firmy, które nie są upoważnione do zabezpieczania aktywów klientów i zarządzania aktywami klientów, przechowywania środków pieniężnych klientów lub zawierania transakcji na własny rachunek we własnym imieniu lub które dysponują zarządzanymi aktywami zarówno w ramach zarządzania portfelem w ramach swobodnego uznania, jak i nieuznaniowych (doradczych) uzgodnień o wartości poniżej 1,2 mld EUR, obsługują codzienne zlecenia klientów o wartości poniżej

²² Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/488 z dnia 4 września 2014 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 241/2014 w odniesieniu do obowiązujących firmy wymogów w zakresie funduszy własnych opartych na stałych kosztach pośrednich (Dz.U. L 78 z 24.3.2015, s. 1).

100 mln EUR w przypadku transakcji na rynku kasowym lub 1 mld EUR w przypadku instrumentów pochodnych oraz których suma bilansowa jest niższa niż 100 mln EUR, a łączne dochody brutto z tytułu działalności inwestycyjnej są niższe niż 30 mln EUR. Firmy inwestycyjne, które przekraczają te progi, stosują obowiązujący ich stały minimalny wymóg kapitałowy, wymóg dotyczący stałych kosztów pośrednich lub wymóg oparty na sumie wymogów w oparciu o współczynnik K, przy czym obowiązuje ta spośród tych wartości, która jest najwyższa.

Współczynniki K

Współczynniki K uwzględniają ryzyko dla klienta, a w przypadku firm, które zawierają transakcje na własny rachunek i realizują zlecenia klienta we własnym imieniu – ryzyko dla rynku i ryzyko dla firmy. Ryzyko dla klienta obejmuje następujące współczynniki K: zarządzane aktywa (współczynnik K dotyczący zarządzanych aktywów, K-AUM), przechowywane środki pieniężne klientów (współczynnik K dotyczący przechowywanych środków pieniężnych klientów, K-CMH), aktywa zabezpieczone i objęte administrowaniem (współczynnik K dotyczący aktywów zabezpieczonych i objętych administrowaniem, K-ASA) oraz obsługiwane zlecenia klientów (współczynnik K dotyczący obsługiwanych zleceń klientów, K-COH). Ryzyko dla rynku obejmuje współczynnik K dotyczący pozycji ryzyka netto (K-NPR) opierający się na wymogach w zakresie ryzyka rynkowego określonych w CRR (część trzecia tytuł IV) lub alternatywnie – z zastrzeżeniem udzielenia zezwolenia przez właściwy organ – współczynnik K opierający się na depozytach zabezpieczających wniesionych uczestnikom rozliczającym z tytułu transakcji gwarantowanych przez tych uczestników (współczynnik K dotyczący gwarancji uczestnika rozliczającego, K-CMG).

Zmieniono próg dla firmy inwestycyjnej uprawniający do skorzystania z uproszczonej metody standardowej w odniesieniu do ryzyka rynkowego tak, by odnosił się on jedynie do bezwzględnej kwoty łącznych aktywów w wysokości 300 mln EUR. Ryzyko dla firmy obejmuje współczynniki K dotyczące: niewykonania zobowiązania przez kontrahenta transakcyjnego (współczynnik K dotyczący ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta transakcyjnego, K-TCD), ryzyka koncentracji w przypadku przekroczenia ustalonych progów (współczynnik K dotyczący ryzyka koncentracji, K-CON – zob. poniżej) oraz dziennych przepływów transakcyjnych (współczynnik K dotyczący dziennych przepływów transakcyjnych, K-DTF).

Współczynniki K-CMH, K-ASA, K-COH i K-DTF oblicza się na podstawie średniej kroczącej z poprzednich 3 miesięcy, natomiast w przypadku współczynnika K-AUM opiera się ona na poprzednim roku. Powyższe współczynniki K mnoży się przez odpowiadające im współczynniki procentowe określone w niniejszym rozporządzeniu, aby ustalić wymóg kapitałowy. Wymogi kapitałowe w odniesieniu do współczynnika K-NPR określa się zgodnie z CRR, natomiast wymogi kapitałowe w odniesieniu do współczynników K-CON i K-TCD określa się poprzez uproszczone zastosowanie odpowiadających wymogów zgodnie z CRR w odniesieniu do – odpowiednio – sposobu traktowania dużych ekspozycji w portfelu handlowym oraz ryzyka kredytowego kontrahenta.

Ryzyko koncentracji

Firmy inwestycyjne powinny monitorować i kontrolować ryzyko koncentracji, w tym w odniesieniu do swoich klientów. Wyłącznie firmy, których nie uznaje się za małe i niepowiązane wzajemnie, powinny składać właściwym organom sprawozdania dotyczące ryzyka koncentracji, przykładowo w postaci niewykonania zobowiązania przez kontrahentów, w przypadku gdy przechowują środki pieniężne klienta, papiery wartościowe

i własne środki pieniężne, a także sprawozdania dotyczące ryzyka koncentracji związanego z ich zyskami. Firmy, które zawierają transakcje na własny rachunek lub wykonują zlecenia klienta we własnym imieniu, nie powinny przekraczać ekspozycji wobec pojedynczego kontrahenta lub powiązanych kontrahentów równej 25 % swojego kapitału regulacyjnego, z zastrzeżeniem szczególnych odstępstw dotyczących ekspozycji wobec instytucji kredytowych lub innych firm inwestycyjnych. Limity te można przekroczyć wyłącznie w przypadku spełnienia dodatkowych wymogów kapitałowych w zakresie współczynnika K-CON. W przypadku firm inwestycyjnych specjalizujących się w towarowych instrumentach pochodnych bądź uprawnieniach do emisji lub bazujących na nich instrumentach pochodnych, które mogą posiadać duże skoncentrowane ekspozycje wobec grup niefinansowych, do których należą, limity te można przekroczyć bez dodatkowego kapitału, o ile instrumenty te służą zapewnieniu płynności w obrębie całej grupy lub realizacji celów związanych z zarządzaniem ryzykiem.

Płynność

Firmy inwestycyjne powinny wdrożyć procedury wewnętrzne w celu monitorowania swoich potrzeb w zakresie płynności i zarządzania tymi potrzebami oraz powinny być zobowiązane do utrzymywania co najmniej jednej trzeciej wymaganych stałych kosztów pośrednich w aktywach płynnych. Na aktywa tego rodzaju składać powinny się płynne aktywa wysokiej jakości zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto²³, uzupełnione wolnymi od obciążeń własnymi środkami pieniężnymi firmy (które nie mogą obejmować żadnych środków pieniężnych klientów) oraz w przypadku małych i niepowiązanych wzajemnie firm (niepodlegających współczynnikom K) – należnościami z tytułu dostaw i usług oraz należnościami z tytułu opłat lub prowizji o terminie wymagalności wynoszącym maksymalnie 30 dni, z zastrzeżeniem szczególnych warunków. W wyjątkowych okolicznościach kapitał firm inwestycyjnych może spaść poniżej wymaganych progów w wyniku spieniężenia aktywów płynnych w celu pokrycia potrzeb w zakresie płynności, pod warunkiem że bezzwłocznie zgłoszą one ten fakt właściwemu organowi.

Sprawozdawczość nadzorcza i podawanie informacji do wiadomości publicznej

Firmy inwestycyjne są zobowiązane do składania właściwym organom sprawozdań dotyczących przestrzegania ram ostrożnościowych zgodnie ze szczegółowymi wymogami, które mają zostać sformułowane w środkach wykonawczych poziomu 2. Firmy objęte współczynnikami K podlegają obowiązkowi bardziej szczegółowej sprawozdawczości niż firmy objęte wymogiem kapitałowym wyrażonym w kategoriach stałego kapitału minimalnego lub stałych kosztów pośrednich. Firmy te muszą podawać do wiadomości publicznej poziomy kapitału, obowiązujące je wymogi kapitałowe, politykę wynagrodzeń i praktyki w zakresie wynagrodzeń oraz zasady zarządzania, natomiast małe i niepowiązane wzajemnie firmy nie podlegają wymogom dotyczącym podawania informacji do wiadomości publicznej.

Przepisy przejściowe

W celu ułatwienia bezproblemowego przejścia przez firmy inwestycyjne na nowy system wymogi kapitałowe podlegać będą stopniowemu wdrażaniu zgodnie z poniższym. Przez pięć

²³ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1).

lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia firmom inwestycyjnym, których wymogi kapitałowe w ramach nowego systemu wzrosłyby ponad dwukrotnie w porównaniu z ich dotychczasowymi wymogami kapitałowymi w ramach obecnych regulacji, należy zezwolić na ograniczenie ich wymogu kapitałowego do kwoty stanowiącej dwukrotność ich odnośnego wymogu kapitałowego na podstawie CRR/CRD IV. Ponadto w tym okresie nowe firmy inwestycyjne, które dotąd nie podlegały wymogom kapitałowym na podstawie CRR/CRD IV, mogłyby stosować limit ograniczający ich wymogi do kwoty dwukrotności ich wymogu dotyczącego stałych kosztów pośrednich, natomiast firmy, które na podstawie CRR/CRD IV podlegały wyłącznie wymogowi dotyczącemu kapitału założycielskiego, mogłyby ograniczyć swój wymóg kapitałowy do kwoty stanowiącej dwukrotność tego wymogu, aby złagodzić wspomniany wzrost. Wreszcie, przez pięć lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia lub do daty rozpoczęcia stosowania zmian wprowadzonych w CRR/CRD IV w odniesieniu do wymogów kapitałowych dla ryzyka rynkowego na podstawie art. 1 pkt 84 wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013, w zależności od tego, która z tych dat przypada wcześniej, firmy inwestycyjne podlegające odnośnym przepisom niniejszego rozporządzenia powinny nadal obliczać swoje wymogi kapitałowe dla portfela handlowego zgodnie z obowiązującymi przepisami CRR.

Firmy inwestycyjne o znaczeniu systemowym

W niniejszym wniosku zmieniono definicję instytucji kredytowych zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 1 CRR. W ten sposób status instytucji kredytowej przyznano dużym firmom inwestycyjnym, które prowadzą rodzaje działalności, o których mowa w sekcji A pkt 3 i 6 w załączniku I do MiFID, i posiadają aktywa o wartości powyżej 30 mld EUR. W rezultacie duże firmy inwestycyjne o znaczeniu systemowym będą nadal stosować przepisy CRR/CRD IV oraz będą w pełni podlegać wymogom ostrożnościowym i nadzorczym mającym zastosowanie do instytucji kredytowych. Dotyczy to m.in. przepisów regulujących nadzór na zasadzie indywidualnej i skonsolidowanej nad jednostką dominującą sprawowany przez właściwe organy. Oznacza to między innymi, że działalność dużych firm inwestycyjnych mających siedzibę w państwach członkowskich uczestniczących w unii bankowej będzie podlegać bezpośredniemu nadzorowi sprawowanemu przez EBC w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Podejście to byłoby również spójne ze zmianami regulacyjnymi, jakie następują w innych jurysdykcjach (np. w Stanach Zjednoczonych, Szwajcarii, Japonii), gdzie – od czasu kryzysu finansowego – sposób traktowania pod względem regulacyjnym i nadzorczym firm inwestycyjnych o znaczeniu systemowym w coraz większym stopniu ulega ujednoliceniu ze sposobem, w jaki traktuje się instytucje kredytowe.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 1093/2010**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
 uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
 po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
 uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego²⁴,
 uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²⁵,
 stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
 a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Solidne wymogi ostrożnościowe stanowią integralną część warunków regulacyjnych, w których instytucje finansowe mogą świadczyć usługi w całej Unii. Firmy inwestycyjne wraz z instytucjami kredytowymi podlegają dyrektywie 2013/36/UE²⁶ oraz rozporządzeniu (UE) nr 575/2013²⁷ w odniesieniu do ich ostrożnościowego traktowania i nadzoru ostrożnościowego, natomiast wymogi w zakresie udzielania im zezwoleń oraz inne wymogi organizacyjne i wymogi w zakresie prowadzenia działalności określono w dyrektywie 2004/39/WE²⁸.
- (2) Istniejące systemy ostrożnościowe ustanowione na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE w dużej mierze opierają się na kolejnych iteracjach międzynarodowych norm regulacyjnych określonych przez Bazylejski

²⁴ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

²⁵ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

²⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywę 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

²⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

²⁸ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

Komitet Nadzoru Bankowego dla dużych grup bankowych i jedynie częściowo odnoszą się do konkretnych ryzyk nieodłącznie związanych ze zróżnicowaną działalnością firm inwestycyjnych. Do konkretnych podatności i ryzyk nieodłącznie związanych z działalnością firm inwestycyjnych należy zatem odnieść się szczególnie poprzez odpowiednie i proporcjonalne rozwiązania ostrożnościowe na szczeblu unijnym.

- (3) Ryzyko, jakie firmy inwestycyjne same ponoszą i stwarzają dla swoich klientów oraz szerzej postrzeganych rynków, na których działają, zależy od charakteru i wolumenu ich działalności, w tym tego, czy firmy inwestycyjne działają jako przedstawiciele swoich klientów i same nie są stroną zawieranych transakcji, czy też działają w charakterze zlecniodawców transakcji.
- (4) Rzetelne wymogi ostrożnościowe powinny zapewniać zarządzanie firmami inwestycyjnymi w sposób prawidłowy i zgodnie z najlepiej pojętym interesem ich klientów. W wymogach tych należy uwzględnić potencjał firm inwestycyjnych i ich klientów do podejmowania nadmiernego ryzyka oraz gradację ryzyka podejmowanego i stwarzanego przez firmy inwestycyjne. Formułując takie wymogi ostrożnościowe, należy mieć również na uwadze konieczność unikania nakładania nadmiernego obciążenia administracyjnego na firmy inwestycyjne.
- (5) Wiele wymogów wynikających z ram ustanowionych rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 i dyrektywą 2013/36/UE opracowano w celu zaradzenia wspólnym ryzykom, na jakie narażone są instytucje kredytowe. W związku z tym istniejące wymogi są w dużej mierze skalibrowane w taki sposób, aby zachować zdolność instytucji kredytowych do udzielania pożyczek niezależnie od cyklu koniunkturalnego oraz do ochrony deponentów i podatników przed możliwą upadłością; nie opracowano ich natomiast w celu uwzględnienia poszczególnych profili ryzyka firm inwestycyjnych. Firmy inwestycyjne nie posiadają dużych portfeli kredytów detalicznych i kredytów dla przedsiębiorstw oraz nie przyjmują depozytów. Prawdopodobieństwo, że ich upadłość może mieć szkodliwy wpływ na ogólną stabilność finansową, jest mniejsze niż w przypadku instytucji kredytowych. Ryzyko, na jakie są narażone i jakie stwarzają firmy inwestycyjne, znacząco różni się zatem od ryzyka, na jakie są narażone i jakie stwarzają instytucje kredytowe, i różnice te należy wyraźnie odzwierciedlić w unijnych ramach ostrożnościowych.
- (6) Wymogi ostrożnościowe określone w dyrektywie 2013/36/UE i rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, którym podlegają firmy inwestycyjne, opierają się na wymogach ostrożnościowych mających zastosowanie do instytucji kredytowych. Firmy inwestycyjne, które uzyskały zezwolenie na świadczenie ograniczonego zakresu szczególnych usług inwestycyjnych, które to usługi nie są objęte zakresem obecnych ram ostrożnościowych, podlegają licznym zwolnieniom z tych wymogów. Tym samym uznano, że działając w takim charakterze, firmy te nie ponoszą ryzyka tego samego rodzaju co instytucje kredytowe. Firmy inwestycyjne prowadzące działalność wchodzącą w zakres obecnie obowiązujących ram, która obejmuje prowadzony w ograniczonym zakresie obrót instrumentami finansowymi, podlegają odnośnym wymogom przewidzianym we wspomnianych ramach pod względem kapitału, jednak mogą podlegać zwolnieniom w innych obszarach, takich jak płynność, duże ekspozycje i dźwignia finansowa. Firmy inwestycyjne posiadające zezwolenie, którego zakres nie podlega tym ograniczeniom, podlegają pełnym ramom wraz z instytucjami kredytowymi.

- (7) Obrót instrumentami finansowymi zarówno do celów zarządzania ryzykiem, zabezpieczania i zarządzania płynnością, jak i do celów zajmowania pozycji w oczekiwaniu na pożądaną zmianę wartości instrumentów w czasie, stanowi działalność, którą podjąć mogą zarówno instytucje kredytowe, jak i firmy inwestycyjne upoważnione do zawierania transakcji na własny rachunek i która jest już objęta ramami ostrożnościowymi ustanowionymi dyrektywą 2013/36/UE i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013. Aby uniknąć nierównych warunków działania, które mogłyby doprowadzić do arbitrażu regulacyjnego między instytucjami kredytowymi oraz firmami inwestycyjnymi w tym obszarze, wymogi kapitałowe wynikające z tych przepisów w celu pokrycia tego ryzyka powinny zatem nadal mieć zastosowanie do tych firm inwestycyjnych. Ekspozycje tych firm inwestycyjnych wobec kontrahentów transakcyjnych w ramach określonych transakcji i odnośne wymogi kapitałowe są również objęte zakresem stosowania przepisów, a zatem powinny nadal mieć zastosowanie w uproszczonej formie. Ponadto przepisy dotyczące dużych ekspozycji w obecnie obowiązujących ramach mają znaczenie również wówczas, gdy ekspozycje z tytułu transakcji tych firm inwestycyjnych wobec określonych kontrahentów są szczególnie duże, a zatem prowadzą do powstania nadmiernie skoncentrowanego źródła ryzyka dla firmy inwestycyjnej z tytułu niewykonania zobowiązania przez kontrahenta. Również te przepisy powinny zatem nadal mieć zastosowanie do firm inwestycyjnych w uproszczonej formie.
- (8) Rozbieżności w stosowaniu istniejących ram w poszczególnych państwach członkowskich zagrażają równym warunkom działania dla firm inwestycyjnych w obrębie Unii. Rozbieżności te wynikają z ogólnej złożoności stosowania ram wobec różnych firm inwestycyjnych w oparciu o świadczone przez nie usługi, w przypadku gdy niektóre organy krajowe dostosowują lub usprawniają ich stosowanie na gruncie prawa krajowego lub w praktykach krajowych. Biorąc pod uwagę, że istniejące ramy ostrożnościowe nie uwzględniają wszystkich rodzajów ryzyka, na jakie są narażone i jakie stwarzają niektóre rodzaje firm inwestycyjnych, do niektórych firm inwestycyjnych w niektórych państwach członkowskich stosowano duże narzuty kapitałowe. Należy ustanowić jednolite przepisy uwzględniające ryzyko tego rodzaju w celu zapewnienia zharmonizowanego nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi w całej Unii.
- (9) Należy zatem ustanowić szczególny system ostrożnościowy dla firm inwestycyjnych niemających znaczenia systemowego za względu na ich rozmiar i wzajemne powiązania z innymi podmiotami finansowymi i gospodarczymi. Firmy inwestycyjne o znaczeniu systemowym powinny jednak nadal podlegać istniejącym ramom ostrożnościowym na podstawie dyrektywy 2013/36/UE i rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Wspomniane firmy inwestycyjne są podzbiorem firm inwestycyjnych, do których ramy ustanowione dyrektywą 2013/36/UE i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 mają obecnie zastosowanie, i nie korzystają ze specjalnych wyłączeń z żadnego z podstawowych wymogów określonych w tych ramach. Największe i najbardziej wzajemnie powiązane firmy inwestycyjne mają modele biznesu i profile ryzyka podobne do modeli biznesowych i profili ryzyka istotnych instytucji kredytowych – świadczą usługi podobne do bankowych i zapewniają zabezpieczenie przed ryzykiem na znaczną skalę. W związku z tym te firmy inwestycyjne powinny nadal podlegać przepisom określonym w dyrektywie 2013/36/UE i rozporządzeniu (UE) nr 575/2013. Co więcej, firmy inwestycyjne o znaczeniu systemowym są wystarczająco duże i mają modele biznesu i profile ryzyka, które stanowią

zagrożenie dla stabilności i prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych na równi z dużymi instytucjami kredytowymi.

- (10) Szczególny system ostrożnościowy dla firm inwestycyjnych, które ze względu na swój rozmiar i swoje powiązania z innymi podmiotami finansowymi i gospodarczymi nie są uznawane za mające znaczenie systemowe, powinien zatem uwzględniać szczególne praktyki biznesowe różnych rodzajów firm inwestycyjnych. Firmy inwestycyjne charakteryzujące się najwyższym prawdopodobieństwem generowania ryzyk dla klientów, rynków lub prawidłowego funkcjonowania firm inwestycyjnych powinny w szczególności podlegać jednoznacznym i skutecznym wymogom ostrożnościowym dostosowanym do tych szczególnych ryzyk. Wspomniane wymogi ostrożnościowe powinny być dostosowane w sposób proporcjonalny do rodzaju firmy inwestycyjnej i najlepiej pojętego interesu klientów tego rodzaju firmy inwestycyjnej oraz powinny uwzględniać konieczność wspierania sprawnego i prawidłowego funkcjonowania rynków, na których działają takie rodzaje firm inwestycyjnych. Powinny łagodzić ryzyko w zidentyfikowanych obszarach i pomagać zapewniać, by w przypadku upadłości firmy inwestycyjnej można było ją zlikwidować w uporządkowany sposób przy minimalnym zakłóceniu stabilności rynków finansowych.
- (11) System ostrożnościowy dla firm inwestycyjnych, które ze względu na swój rozmiar i swoje powiązania z innymi podmiotami finansowymi i gospodarczymi nie są uznawane za mające znaczenie systemowe, powinien mieć zastosowanie do każdej z firm inwestycyjnych na zasadzie indywidualnej. Ponieważ ryzyko ponoszone przez małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne jest w znacznej mierze ograniczone, należy jednak umożliwić im skorzystanie ze zwolnienia z określonych wymogów ostrożnościowych, jeżeli stanowią część grupy bankowej mającej siedzibę i podlegającej nadzorowi skonsolidowanemu zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013/dyrektywą 2013/36/UE w tym samym państwie członkowskim, ponieważ w takich przypadkach zastosowanie na zasadzie skonsolidowanej przepisów rozporządzenia (UE) nr 575/2013/dyrektywy 2013/36/UE w odniesieniu do grupy powinno odpowiednio pokrywać to ryzyko. Aby odzwierciedlić możliwy istniejący sposób traktowania grup firm inwestycyjnych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013/dyrektywą 2013/36/UE, należy wymagać od jednostki dominującej w takich grupach posiadania wystarczającego kapitału do pokrycia wartości księgowej jej udziałów kapitałowych w jednostkach zależnych. Ponadto aby uwzględnić przypadki, w których tego rodzaju grupy firm inwestycyjnych charakteryzują się wyższym stopniem ryzyka lub większymi powiązaniami, mogłyby one podlegać wymogom kapitałowym opierającym się na sytuacji skonsolidowanej grupy.
- (12) Aby umożliwić firmom inwestycyjnym dalsze poleganie na istniejących funduszach własnych w celu spełnienia wymogów kapitałowych zgodnie z ramami ostrożnościowymi właściwymi dla firm inwestycyjnych, należy dostosować definicję i strukturę funduszy własnych do rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Obejmuje to pełne odliczenia pozycji bilansowych od funduszy własnych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013, takich jak aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego i posiadane instrumenty kapitałowe innych podmiotów sektora finansowego. Firmy inwestycyjne powinny jednak mieć możliwość wyłączenia nieistotnych pakietów instrumentów podmiotów sektora finansowego z obowiązku odliczania, jeżeli są one utrzymywane z przeznaczeniem do obrotu, aby wspierać pełnienie funkcji animatora rynku w odniesieniu do tych instrumentów.

Aby dostosować strukturę funduszy własnych do rozporządzenia (UE) nr 575/2013, firmy inwestycyjne powinny spełnić co najmniej 56 % wymogów kapitałowych za pomocą pozycji kapitału podstawowego Tier I, natomiast pozycje kapitału dodatkowego Tier I i Tier II mogą stanowić odpowiednio maksymalnie 44 % i 25 % kapitału regulacyjnego.

- (13) W celu zapewnienia, aby firmy inwestycyjne zawsze prowadziły działalność zgodnie z poziomem kapitału wymaganego do uzyskania zezwolenia, wszystkie firmy inwestycyjne powinny zawsze spełniać stały minimalny wymóg kapitałowy równy poziomowi kapitału założycielskiego wymaganego do uzyskania zezwolenia na świadczenie odpowiednich usług inwestycyjnych określonego zgodnie z dyrektywą (UE) ----/--[IFD].
- (14) Aby zapewnić proste stosowanie minimalnego wymogu kapitałowego przez małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne, powinny one posiadać kapitał równy ich stałemu minimalnemu wymogowi kapitałowemu lub jednej czwartej ich stałych kosztów pośrednich zmierzonych na podstawie ich działalności w poprzednim roku zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2015/488²⁹, przy czym obowiązuje ta wartość, która jest wyższa.
- (15) Aby uwzględnić wyższe ryzyko, na jakie narażone są firmy inwestycyjne, które nie są ani małymi ani niepowiązanymi wzajemnie firmami, dotyczący ich minimalny wymóg kapitałowy powinien odpowiadać ich stałemu minimalnemu wymogowi, jednej czwartej ich stałych kosztów pośrednich za rok poprzedni bądź sumie ich wymogu zgodnie z zestawem czynników ryzyka dostosowanym do specyfiki firm inwestycyjnych („współczynniki K”), za pomocą którego ustala się kapitał w odniesieniu do rodzajów ryzyka występujących w określonych obszarach działalności firm inwestycyjnych, przy czym obowiązuje ta spośród tych trzech wartości, która jest najwyższa.
- (16) Firmy inwestycyjne powinny być uznawane za małe i niepowiązane wzajemnie przedsiębiorstwa do celów szczególnych wymogów ostrożnościowych dotyczących firm inwestycyjnych, jeżeli nie świadczą usług inwestycyjnych niosących ze sobą wysokie ryzyko dla klientów, rynków lub ich samych, a ich wielkość oznacza, że istnieje mniejsze prawdopodobieństwo, iż mogą one wywierać negatywny wpływ na klientów i rynki, w przypadku urzeczywistnienia się ryzyka związanego z prowadzoną przez nie działalnością lub w przypadku ich upadłości. W związku z powyższym małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne należy zdefiniować jako firmy, które nie zawierają transakcji na własny rachunek lub nie ponoszą ryzyka związanego z obrotem instrumentami finansowymi, nie mają pod swoją kontrolą żadnych aktywów ani pieniędzy klientów, mają zarządzane aktywa zarówno w ramach zarządzania portfelem w ramach swobodnego uznania, jak i nieuznaniowych (doradczych) uzgodnień o wartości poniżej 1,2 mld EUR, obsługują codzienne zlecenia klienta o wartości poniżej 100 mln EUR w przypadku transakcji na rynku kasowym lub 1 mld EUR dziennie w przypadku instrumentów pochodnych oraz posiadają sumę bilansową mniejszą niż 100 mln EUR, a łączne dochody brutto ze świadczenia usług inwestycyjnych nie osiągają kwoty 30 mln EUR.

²⁹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/488 z dnia 4 września 2014 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 241/2014 w odniesieniu do obowiązujących firmy wymogów w zakresie funduszy własnych opartych na stałych kosztach pośrednich (Dz.U. L 78 z 24.3.2015, s. 1).

- (17) Aby zapobiec arbitrażowi regulacyjnemu i ograniczyć zachęty dla firm inwestycyjnych do organizowania swojej działalności w taki sposób, aby uniknąć przekroczenia progów, powyżej których nie kwalifikują się jako małe i niepowiązane wzajemnie firmy, progi dotyczące zarządzanych aktywów, obsługiwanych zleceń klientów, wartości sumy bilansowej i łącznych dochodów brutto należy stosować w sposób łączny w odniesieniu do wszystkich firm inwestycyjnych należących do tej samej grupy. Pozostałe kryteria, a mianowicie, czy firma inwestycyjna przechowuje środki pieniężne klienta, zarządza lub zabezpiecza aktywa klientów, lub czy prowadzi obrót instrumentami finansowymi i ponosi ryzyko rynkowe lub ryzyko kontrahenta, mają charakter binarny i nie pozostawiają miejsca na taką restrukturyzację, dlatego należy je stosować na zasadzie indywidualnej. Aby na bieżąco uwzględniać zmieniające się modele biznesowe i ryzyka, jakie się z nimi wiążą, wspomniane kryteria i progi należy oceniać na koniec dnia, z wyjątkiem przechowywania środków pieniężnych klienta, które to kryterium należy oceniać śróddziennie, oraz z wyjątkiem wartości sumy bilansowej i łącznych dochodów brutto, które należy oceniać w oparciu o sytuację firmy inwestycyjnej na koniec ostatniego roku obrachunkowego.
- (18) Firma inwestycyjna, która przekracza progi regulacyjne lub nie spełnia pozostałych kryteriów, nie powinna być uznawana za małe i niepowiązane wzajemnie przedsiębiorstwo oraz powinna podlegać wymogom dotyczącym innych firm inwestycyjnych, z zastrzeżeniem szczególnych przepisów przejściowych określonych w niniejszym rozporządzeniu. Powinno to zachęcić firmy inwestycyjne do planowania swojej działalności gospodarczej w taki sposób, aby wyraźnie kwalifikowały się jako małe i niepowiązane wzajemnie firmy. W przypadku firmy inwestycyjnej, która nie spełnia wymogów koniecznych do uznania ją za małe i niepowiązane wzajemnie przedsiębiorstwo, przez co nie kwalifikuje się do objęcia takim sposobem traktowania, należy przewidzieć fazę monitorowania, jeżeli firma ta spełnia kryteria i utrzymuje się poniżej odpowiednich progów przez co najmniej sześć kolejnych miesięcy.
- (19) Wszystkie firmy inwestycyjne powinny obliczać wymóg kapitałowy w odniesieniu do zestawu współczynników K, które obejmują ryzyko dla klienta, ryzyko dla rynku i ryzyko dla firmy. Współczynniki K w ramach ryzyka dla klienta obejmują zarządzane aktywa klienta i bieżące doradztwo (K-AUM), aktywa zabezpieczone i objęte administrowaniem (K-ASA), przechowywane środki pieniężne klientów (K-CMH) oraz obsługiwane zlecenia klientów (K-COH).
- (20) Współczynnik K w ramach ryzyka dla rynku obejmuje pozycję ryzyka netto (K-NPR) zgodnie z przepisami dotyczącymi ryzyka rynkowego zawartymi w CRR lub, jeżeli zezwala na to organ właściwy dla danego rodzaju firm inwestycyjnych, które zawierają transakcje na własny rachunek za pośrednictwem uczestników rozliczających – na podstawie depozytów zabezpieczających wniesionych na rzecz uczestnika rozliczającego firmy inwestycyjnej (K-CMG).
- (21) Współczynniki K w ramach ryzyka dla firmy obejmują ekspozycję firmy inwestycyjnej na niewykonanie zobowiązania przez ich kontrahentów transakcyjnych (K-TCD) zgodnie z uproszczonymi przepisami dotyczącymi ryzyka kredytowe kontrahenta zawartymi w CRR, ryzyko koncentracji w ramach dużych ekspozycji firm inwestycyjnych na określonych kontrahentów na podstawie przepisów zawartych w CRR dotyczących ryzyka dużych ekspozycji w portfelu handlowym (K-CON) oraz ryzyka operacyjne wynikające z dziennych przepływów transakcyjnych firmy inwestycyjnej (K-DTF).

- (22) Całkowity wymóg kapitałowy w ramach współczynników K stanowi sumę wymogów dotyczących współczynników K w ramach ryzyka dla klienta, ryzyka dla rynku i ryzyka dla firmy. Współczynniki K K-AUM, K-ASA, K-CMH, K-COH i K-DTF odnoszą się do wolumenu działalności, której dotyczą poszczególne współczynniki K. Wolumeny na potrzeby współczynników K-CMH, K-ASA, K-COH i K-DTF oblicza się na podstawie średniej kroczącej z poprzednich trzech miesięcy, natomiast na potrzeby współczynnika K-AUM – na podstawie średniej z poprzedniego roku. Wolumeny te mnoży się przez odpowiadające im współczynniki procentowe określone w niniejszym rozporządzeniu, aby ustalić wymóg kapitałowy. Wymogi kapitałowe w odniesieniu do współczynnika K-NPR zaczerpnięto z CRR, natomiast wymogi kapitałowe w odniesieniu do współczynników K-CON i K-TCD określa się poprzez uproszczone zastosowanie przewidzianych w CRR stosownych wymogów w odniesieniu do – odpowiednio – sposobu traktowania dużych ekspozycji w portfelu handlowym oraz ryzyka kredytowego kontrahenta. Współczynnik K wynosi zero, jeżeli firma nie podejmuje danego rodzaju działalności.
- (23) Współczynniki K w ramach ryzyka dla klienta są wskaźnikami zastępczymi obejmującymi obszary działalności firm inwestycyjnych, które w przypadku wystąpienia problemów mogą być źródłem szkody dla klientów. Współczynnik K-AUM obejmuje ryzyko wyrządzenia szkody klientom, które wynika z niewłaściwego, uznaniowego zarządzania portfelami klientów lub niewłaściwego wykonania oraz zapewnia gwarancje i korzyści dla klientów w zakresie ciągłości świadczenia usług w zakresie bieżącego zarządzania portfelem i doradztwa. Współczynnik K-ASA obejmuje ryzyko związane z zabezpieczaniem aktywów klienta i ich administrowaniem oraz zapewnia, aby firmy inwestycyjne posiadały kapitał proporcjonalny do wartości tych aktywów, niezależnie od tego, czy znajdują się one w ich własnym bilansie, czy wydzielono je na innych rachunkach. Współczynnik K-CMH obejmuje ryzyko związane z wystąpieniem szkody, jeżeli firma inwestycyjna przechowuje środki pieniężne swoich klientów, niezależnie od tego, czy są one ujęte w jej własnym bilansie, czy wydzielono je na innych rachunkach. Współczynnik K-COH obejmuje potencjalne ryzyko dla klientów firmy, która wykonuje ich zlecenia (w imieniu klienta, a nie w imieniu samej firmy) np. w ramach świadczonych klientom usług ograniczających się do realizacji składanych zleceń lub gdy firma jest częścią łańcucha zleceń klientów.
- (24) Współczynnik K obejmujący ryzyko dla rynku, na jakie narażone są firmy inwestycyjne zawierające transakcje na własny rachunek, opiera się na zasadach dotyczących ryzyka rynkowego dla pozycji w instrumentach finansowych, walutach obcych oraz w towarach zgodnie ze zmienionym rozporządzeniem (UE) nr 575/2013³⁰. Pozwala to firmom inwestycyjnym na stosowanie albo metody standardowej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 (uproszczona metoda standardowa zgodnie ze zmienionym rozporządzeniem (UE) nr 575/2013), jeżeli wartość ich aktywów wynosi mniej niż 300 mln EUR, albo zmienionej metody standardowej zgodnie ze zmienionym rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 oraz –

³⁰ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów w zakresie sprawozdawczości i ujawniania informacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012.

opcjonalnie – modeli wewnętrznych. W dwóch ostatnich przypadkach otrzymany wymóg kapitałowy może ulec obniżeniu do 65 %, nadając stały charakter przewidzianej w zmienionym rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 możliwości tymczasowego stosowania tego wymogu przez okres trzech lat, w celu uwzględnienia ogólnego mniejszego znaczenia ostrożnościowego firm inwestycyjnych. Alternatywnie wymóg kapitałowy dotyczący firm realizujących transakcje, których transakcje są rozliczane centralnie, powinien – z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwy organ – być równy kwocie depozytów zabezpieczających wniesionych ich uczestnikowi rozliczającemu.

- (25) W przypadku firm inwestycyjnych zawierających transakcje na własny rachunek współczynniki K-TCD i K-CON w ramach ryzyka dla firmy stanowią uproszczone zastosowanie przepisów CRR dotyczących odpowiednio ryzyka kredytowego kontrahenta i dużej ekspozycji. Współczynnik K-TCD obejmuje ryzyko dla firmy inwestycyjnej związane z kontrahentami będącymi stroną transakcji na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, transakcji odkupu, transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów, transakcji z długim terminem rozliczenia i transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego, którzy nie wykonują swoich zobowiązań, poprzez pomnożenie wartości ekspozycji na podstawie kosztu zastąpienia i narzutu z tytułu potencjalnej przyszłej ekspozycji przez czynniki ryzyka na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z uwzględnieniem łagodzących skutków skutecznego kompensowania i wymiany zabezpieczenia. Współczynnik K-CON obejmuje ryzyko koncentracji w odniesieniu do indywidualnych lub silnie powiązanych kontrahentów z sektora prywatnego, wobec których firmy posiadają ekspozycje przekraczające 25 % ich kapitału regulacyjnego lub szczególne alternatywne progi w odniesieniu do instytucji kredytowych lub innych firm inwestycyjnych, poprzez ustanowienie narzutu kapitałowego zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 z tytułu nadmiernych ekspozycji powyżej tych limitów. Współczynnik K-DTF obejmuje natomiast ryzyko operacyjne dla firmy inwestycyjnej związane z dużymi wolumenami transakcji zawieranych na własny rachunek lub na rzecz klientów w jej własnym imieniu w ciągu jednego dnia, które mogłyby wynikać z nieodpowiednich lub zawodnych procedur wewnętrznych, błędów ludzkich i nieodpowiednich lub zawodnych systemów lub ze zdarzeń zewnętrznych, w oparciu o wartości referencyjne dziennych transakcji.
- (26) Wszystkie firmy inwestycyjne powinny monitorować i kontrolować ryzyko koncentracji, w tym w odniesieniu do swoich klientów. Wyłącznie firmy inwestycyjne podlegające minimalnemu wymogowi kapitałowemu w ramach współczynników K powinny jednak składać właściwym organom sprawozdania dotyczące ich ryzyka koncentracji. W przypadku firm inwestycyjnych specjalizujących się w towarowych instrumentach pochodnych bądź uprawnieniach do emisji lub bazujących na nich instrumentach pochodnych, które mogą posiadać duże skoncentrowane ekspozycje wobec grup niefinansowych, do których należą, limity dotyczące ryzyka koncentracji można przekroczyć bez dodatkowego narzutu kapitałowego w ramach współczynnika K-CON, o ile służą one zapewnieniu płynności w obrębie całej grupy lub osiągnięciu celów związanych z zarządzaniem ryzykiem.
- (27) Wszystkie firmy inwestycyjne powinny wdrożyć procedury wewnętrzne w celu monitorowania wymogów dotyczących płynności i zarządzania tymi wymogami.

Procedury te powinny pomóc w zapewnieniu możliwości działania w uporządkowany sposób w perspektywie czasu, bez konieczności odkładania płynności, w szczególności z myślą o okresach występowania warunków skrajnych. W tym celu wszystkie firmy inwestycyjne powinny zawsze utrzymywać co najmniej jedną trzecią swoich wymogów dotyczących stałych kosztów pośrednich w aktywach płynnych. Wspomniane aktywa płynne powinny być wysokiej jakości oraz powinny odpowiadać aktywom płynnym wymienionym w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/61 w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto³¹ oraz powinny podlegać redukcjom wartości mającym zastosowanie do tych aktywów zgodnie z tym rozporządzeniem delegowanym. Aby uwzględnić różnicę dotyczącą profili płynności firm inwestycyjnych w porównaniu z instytucjami kredytowymi, wykaz odpowiednich aktywów płynnych należy uzupełnić o wolne od obciążeń własne środki pieniężne firmy (które nie powinny obejmować żadnych środków pieniężnych klientów). Małe i niepowiązane wzajemnie firmy mogłyby również uwzględniać jako aktywa płynne pozycje związane z należnościami z tytułu dostaw i usług oraz należnościami z tytułu opłat lub prowizji o terminie wymagalności wynoszącym maksymalnie 30 dni, pod warunkiem że nie stanowią one więcej niż jedna trzecia minimalnego wymogu dotyczącego płynności, nie zaliczono ich na poczet żadnych wymogów dotyczących płynności nałożonych przez właściwy organ oraz podlegają redukcji wartości w wysokości 50 %. W wyjątkowych okolicznościach należy zezwolić firmom inwestycyjnym na to, by ich kapitał spadł poniżej wymaganych progów w wyniku spieniężenia aktywów płynnych w celu spełnienia wymogów dotyczących płynności, pod warunkiem że bezzwłocznie zgłoszą one ten fakt właściwemu organowi. Wszystkie gwarancje finansowe udzielone klientom, które mogą spowodować zwiększenie potrzeb w zakresie płynności w przypadku skorzystania z nich, powinny zmniejszać kwotę dostępnych aktywów płynnych o co najmniej 1,6 % całkowitej wartości tego rodzaju gwarancji.

- (28) Należy opracować odnośne ramy sprawozdawczości do celów regulacyjnych w związku z nowym systemem ostrożnościowym oraz starannie je dostosować do działalności firm inwestycyjnych oraz wymogów ram ostrożnościowych. Wymogi dotyczące sprawozdawczości dla firm inwestycyjnych powinny dotyczyć poziomu i struktury ich funduszy własnych, wymogów kapitałowych, podstawy obliczania wymogów kapitałowych, profilu i skali działalności w odniesieniu do parametrów stosowanych do celów uznawania firm inwestycyjnych za małe i niepowiązane wzajemnie, ich wymogów dotyczących płynności oraz przestrzegania przepisów dotyczących ryzyka koncentracji. EUNB należy powierzyć obowiązek opracowania projektu wykonawczych standardów technicznych, aby doprecyzować szczegółowe wzory i ustalenia dotyczące wspomnianej sprawozdawczości do celów regulacyjnych, przy czym standardy te powinny być proporcjonalne do skali i złożoności różnych firm inwestycyjnych oraz powinny w szczególności uwzględniać fakt, czy firmy inwestycyjne uznaje się za małe i niepowiązane wzajemnie.
- (29) Aby zapewnić przejrzystość z myślą o inwestorach oraz szerzej postrzeganych rynkach, firmy inwestycyjne, których nie uznaje się za małe i niepowiązane wzajemnie, powinny podawać do wiadomości publicznej poziomy swojego kapitału,

³¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1).

swoje wymogi kapitałowe, zasady zarządzania oraz politykę wynagrodzeń i praktyki w zakresie wynagrodzeń. Przejrzystość w zakresie wynagrodzeń osób o wysokich zarobkach leży w interesie ogólnym, jakim jest przyczynianie się do solidności i stabilności rynków finansowych, biorąc pod uwagę istotną rolę, jaką wspomniane osoby o wysokich zarobkach odgrywają w kierowaniu działalnością i kształtowaniu długoterminowych wyników firm inwestycyjnych. Ze względów związanych z poufnością informacje dotyczące wynagrodzenia osób o wysokich zarobkach powinny podlegać ujawnianiu w ujęciu zagregowanym. Małe i niepowiązane wzajemnie firmy nie powinny podlegać wymogom dotyczącym podawania informacji do wiadomości publicznej, z wyjątkiem sytuacji, w której emitują instrumenty zaliczane do dodatkowego kapitału Tier I, aby zapewnić przejrzystość inwestorom inwestującym w te instrumenty.

- (30) W celu ułatwienia sprawnego przejścia przez firmy inwestycyjne z wymogów przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE na wymogi przewidziane w niniejszym rozporządzeniu i w dyrektywie (UE) ----/--[IFD] należy przewidzieć odpowiednie środki przejściowe. W szczególności przez okres pięciu lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia firmy inwestycyjne, których wymogi kapitałowe na podstawie niniejszego rozporządzenia wzrosłyby ponad dwukrotnie w porównaniu z ich wymogami kapitałowymi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 bądź dyrektywy 2013/36/UE, powinny mieć możliwość złagodzenia skutków potencjalnego wzrostu wymogów poprzez ograniczenie wymogu kapitałowego do kwoty stanowiącej dwukrotność właściwego dla nich wymogu wynikającego z rozporządzenia (UE) nr 575/2013 bądź dyrektywy 2013/36/UE.

Aby nie stawiać nowych firm inwestycyjnych o podobnych profilach na nieuprzywilejowanej pozycji w stosunku do istniejących firm, firmy inwestycyjne, które nigdy nie podlegały wymogom kapitałowym na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013/dyrektywy 2013/36/UE, powinny mieć możliwość ograniczenia swoich wymogów kapitałowych wynikających z niniejszego rozporządzenia do kwoty stanowiącej dwukrotność ich wymogu dotyczącego stałych kosztów pośrednich na okres pięciu lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

Podobnie firmy inwestycyjne, które podlegały wyłącznie wymogowi dotyczącemu kapitału założycielskiego na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 bądź dyrektywy 2013/36/UE i dla których wymogi kapitałowe wynikające z niniejszego rozporządzenia wzrosłyby ponad dwukrotnie w porównaniu z ich sytuacją na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 bądź dyrektywy 2013/36/UE, powinny mieć możliwość ograniczenia – przez pięć lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia – swojego wymogu kapitałowego wynikającego z niniejszego rozporządzenia do kwoty stanowiącej dwukrotność ich wymogu dotyczącego kapitału założycielskiego wynikającego z rozporządzenia (UE) nr 575/2013 bądź dyrektywy 2013/36/UE.

Te środki przejściowe powinny, w stosownych przypadkach, być również dostępne dla firm inwestycyjnych, o których mowa w art. 498 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w którym to artykule firmy te zwolniono z wymogów w zakresie funduszy własnych przewidzianych w tym rozporządzeniu, natomiast wymogi dotyczące kapitału założycielskiego, którym podlegają te firmy inwestycyjne, uzależniono od usług inwestycyjnych, które świadczą, lub działalności inwestycyjnej, którą prowadzą. Przez pięć lat od daty rozpoczęcia stosowania

niniejszego rozporządzenia ich wymogi kapitałowe na podstawie przepisów przejściowych niniejszego rozporządzenia powinny być obliczane z uwzględnieniem tych odpowiednich poziomów.

Przez pięć lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia bądź do daty rozpoczęcia stosowania zmian wprowadzonych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 bądź dyrektywie 2013/36/UE w odniesieniu do wymogów kapitałowych dla ryzyka rynkowego na podstawie art. 1 pkt 84 wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013, w zależności od tego, która z tych dat przypada wcześniej, firmy inwestycyjne podlegające odnośnym przepisom niniejszego rozporządzenia powinny nadal obliczać swoje wymogi kapitałowe dla portfela handlowego zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

- (31) Największe firmy inwestycyjne świadczące kluczowe hurtowe usługi rynkowe i usługi bankowości inwestycyjnej (które zawierają na własny rachunek transakcje dotyczące instrumentów finansowych, gwarantują instrumenty finansowe lub dokonują subemisji instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji) posiadają modele biznesowe i profile ryzyka podobne do tych posiadanych przez znaczące instytucje kredytowe. W związku z prowadzoną działalnością firmy te są narażone na ryzyko kredytowe, głównie w postaci ryzyka kredytowego kontrahenta, oraz na ryzyko rynkowe związane z pozycjami, które zajmują na własny rachunek, zarówno związanymi, jak i niezwiązanymi z ich klientami. W związku z tym stwarzają one ryzyko dla stabilności finansowej z uwagi na ich wielkość i znaczenie systemowe.
- (32) Dodatkowe wyzwanie stanowi zapewnienie skutecznego nadzoru ostrożnościowego nad tymi dużymi firmami ze strony właściwych organów krajowych. Chociaż największe firmy inwestycyjne świadczą transgraniczne usługi bankowości inwestycyjnej na znaczną skalę, podlegają one – jako firmy inwestycyjne – nadzorowi ostrożnościowemu sprawowanemu przez organy wyznaczone na mocy dyrektywy 2004/39/WE, które niekoniecznie są tymi samymi właściwymi organami, które wyznaczono na mocy dyrektywy 2013/36/UE, co może prowadzić do zróżnicowanego traktowania podmiotów przy stosowaniu przepisów rozporządzenia (UE) nr 575/2013/dyrektywy 2013/36/EU w całej Unii. Uniemożliwia to organom nadzoru uzyskanie pełnego obrazu sytuacji pod względem ostrożnościowym, który ma zasadnicze znaczenie dla skutecznego wyeliminowania ryzyka związanego z dużymi firmami transgranicznymi. W związku z tym nadzór ostrożnościowy może stać się mniej skuteczny, jak również może zakłócać konkurencję w całej Unii. Największym firmom inwestycyjnym należy zatem przyznać status instytucji kredytowych, aby stworzyć synergie związane z nadzorem nad transgraniczną działalnością na rynkach hurtowych w grupie porównywalnych podmiotów, propagując równe warunki działania i umożliwiając spójny nadzór we wszystkich grupach.
- (33) Firmy te, stając się instytucjami kredytowymi, powinny zatem nadal stosować przepisy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE oraz podlegać nadzorowi sprawowanemu przez właściwe organy właściwe dla instytucji kredytowych, w tym przez EBC w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Pozwoliłoby to zapewnić, by nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi prowadzony był w spójny i skuteczny sposób oraz by jednolity zbiór przepisów dotyczących usług finansowych stosowano jednolicie do wszystkich instytucji kredytowych w świetle ich znaczenia systemowego. W celu zapobiegania

arbitrażowi regulacyjnemu i ograniczenia ryzyka obchodzenia przepisów właściwe organy powinny starać się zapobiegać sytuacji, w której grupy o potencjalnym znaczeniu systemowym kształtowałyby swoją działalność w taki sposób, aby nie przekroczyć progów określonych w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b), obchodząc tym samym obowiązek ubiegania się o zezwolenie jako instytucja kredytowa zgodnie z art. 8a dyrektywy 2013/36/UE.

- (34) Ponadto sprawowany na zasadzie skonsolidowanej nadzór nad instytucjami kredytowymi ma na celu zapewnienie m.in. stabilności systemu finansowego, natomiast żeby był on skuteczny, należy nim objąć wszystkie grupy, w tym również te, w których jednostkami dominującymi nie są instytucje kredytowe lub firmy inwestycyjne. Dlatego też wszystkie instytucje kredytowe, w tym również te, które uprzednio miały status firm inwestycyjnych, powinny podlegać przepisom regulującym nadzór nad jednostką dominującą sprawowany na zasadzie indywidualnej i skonsolidowanej przez właściwe organy zgodnie z tytułem VII rozdział 3 sekcja I dyrektywy 2013/36/UE.
- (35) Na mocy rozporządzenia (UE) nr 600/2014 wprowadzono ujednolicony unijny system przyznawania firmom z państw trzecich, które świadczą usługi inwestycyjne lub prowadzą działalność inwestycyjną, dostępu do kwalifikujących się kontrahentów i klientów profesjonalnych mających siedzibę w Unii. Warunkiem uzyskania dostępu do rynku wewnętrznego jest przyjęcie przez Komisję decyzji o równoważności oraz rejestracja firmy z państwa trzeciego przez ESMA. Ważne jest, aby oceny równoważności dokonywano w oparciu o właściwe przepisy prawa Unii oraz aby funkcjonowały skuteczne narzędzia służące monitorowaniu spełniania warunków, na podstawie których przyjęto decyzję o równoważności. Z tych względów firmy zarejestrowane w państwach trzecich należy zobowiązać do przekazywania ESMA co roku informacji na temat skali i zakresu usług świadczonych oraz działalności prowadzonej przez nie w Unii. Współpraca organów nadzoru związana z monitorowaniem, egzekwowaniem i spełnianiem warunków równoważności powinna również ulec usprawnieniu.
- (36) W celu zapewnienia ochrony inwestorów, jak również integralności i stabilności rynków finansowych w Unii Komisja, przyjmując decyzję o równoważności, powinna uwzględniać potencjalne ryzyko stwarzane przez usługi, które firmy z państw trzecich mogą świadczyć w Unii po przyjęciu wspomnianej decyzji, jak również przez taką działalność. Systemowe znaczenie tych firm należy oceniać w oparciu o kryteria takie jak prawdopodobna skala i zakres usług świadczonych i działalności prowadzonej przez firmy z danego państwa trzeciego. W tym samym celu Komisja może uznać za właściwe wzięcie pod uwagę kwestii, czy dane państwo trzecie uznano za jurysdykcję niechętną współpracy do celów podatkowych zgodnie z odpowiednią polityką Unii lub za państwo trzecie wysokiego ryzyka na podstawie art. 9 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/849³².
- (37) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, tj. ustanowienie skutecznych i proporcjonalnych ram ostrożnościowych w celu zapewnienia, by firmy inwestycyjne posiadające zezwolenie uprawniające je do prowadzenia działalności

³²

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

w całej Unii działały w oparciu o solidne podstawy finansowe oraz były zarządzane w uporządkowany sposób, w tym w stosownych przypadkach w najlepiej pojętym interesie ich klientów, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich skalę i skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na szczeblu unijnym, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

- (38) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) we współpracy z Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) wydał sprawozdanie oparte na dogłębnej analizie podstawowej, zgromadzonych danych i konsultacjach w zakresie specjalnego systemu ostrożnościowego dla wszystkich firm inwestycyjnych niemających znaczenia systemowego, które służy za podstawę zrewidowanych ram ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych.
- (39) Aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszego rozporządzenia, EUNB należy powierzyć opracowanie standardów technicznych w celu określenia sposobu obliczania stałych kosztów pośrednich, dokonywania obliczeń w celu ustalenia wymogów kapitałowych równych kwocie początkowego depozytu zabezpieczającego wniesionego członkom rozliczającym oraz wzorów do celów podawania informacji do wiadomości publicznej i sprawozdawczości do celów regulacyjnych, wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (40) Aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszego rozporządzenia oraz uwzględnić zmiany na rynkach finansowych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do doprecyzowania definicji w niniejszym rozporządzeniu oraz dostosowania technicznego innych niż istotne elementów wymogów kapitałowych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (41) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, w szczególności w zakresie przyjmowania opracowywanych przez EUNB projektów wykonawczych standardów technicznych dotyczących wzorów do celów ujawniania informacji i sprawozdawczości, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze.
- (42) Aby zagwarantować pewność prawa i uniknąć dublowania się ram ostrożnościowych mających zastosowanie zarówno do instytucji kredytowych, jak i firm inwestycyjnych oraz ram ustanowionych niniejszym rozporządzeniem, wprowadza się zmiany do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE w celu wyłączenia firm inwestycyjnych z zakresu ich stosowania. Firmy inwestycyjne wchodzące w skład grupy bankowej powinny jednak nadal podlegać tym przepisom rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE, które są istotne dla

grupy bankowej, takim jak przepisy dotyczące unijnej pośredniej jednostki dominującej, o której mowa w [art. 21b] dyrektywy 2013/36/UE, i przepisy dotyczące konsolidacji ostrożnościowej określone w części pierwszej tytuł 2 rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

CZĘŚĆ PIERWSZA PRZEPISY OGÓLNE

TYTUŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się jednolite wymogi ostrożnościowe mające zastosowanie do firm inwestycyjnych, które uzyskały zezwolenie i podlegają nadzorowi na podstawie dyrektywy 2014/65/UE i które objęte są nadzorem w zakresie zgodności z wymogami ostrożnościowymi na podstawie dyrektywy (UE) ----/--[IFD], w odniesieniu do następujących kwestii:

- a) wymogów kapitałowych odnoszących się do wymiennych, jednolitych i ustandaryzowanych elementów ryzyka dla firmy, ryzyka dla klientów i ryzyka dla rynku;
- b) wymogów ograniczających ryzyko koncentracji;
- c) wymogów dotyczących płynności odnoszących się do wymiennych, jednolitych i ustandaryzowanych elementów ryzyka utraty płynności;
- d) wymogów dotyczących sprawozdawczości w odniesieniu do lit. a), b) i c);
- e) wymogów dotyczących podawania informacji do wiadomości publicznej.

Artykuł 2

Uprawnienia nadzorcze

Do celów zapewniania przestrzegania niniejszego rozporządzenia właściwym organom przysługują uprawnienia przewidziane w dyrektywie (UE) ----/--[IFD] i stosują one ustanowione w niej procedury.

Artykuł 3

Stosowanie bardziej rygorystycznych wymogów przez firmy inwestycyjne

Niniejsze rozporządzenie nie uniemożliwia firmom inwestycyjnym posiadania funduszy własnych oraz ich składników przewyższających wymogi przewidziane w niniejszym rozporządzeniu lub stosowania środków bardziej rygorystycznych niż przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 4 Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
- 1) „przedsiębiorstwo usług pomocniczych” oznacza przedsiębiorstwo usług pomocniczych zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 18 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 2) „klient” oznacza klienta zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 9 dyrektywy 2014/65/UE;
- 3) „podmioty prowadzące handel towarami” oznaczają podmioty prowadzące handel towarami zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 145 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 4) „towarowe instrumenty pochodne” oznaczają towarowe instrumenty pochodne zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia (UE) nr 600/2014;
- 5) „właściwy organ” oznacza właściwy organ zdefiniowany w art. 3 pkt 5 dyrektywy (UE) ----/--[IFD];
- 6) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 7) „dzienne przepływy transakcyjne” oznaczają wartość transakcji w portfelu handlowym, w przypadku gdy firma zawiera transakcje na własny rachunek, czy to na własną rzecz, czy w imieniu klienta;
- 8) „zawieranie transakcji na własny rachunek” oznacza zawieranie transakcji na własny rachunek zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 6 dyrektywy 2014/65/UE;
- 9) „instrumenty pochodne” oznaczają instrumenty pochodne zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia (UE) nr 600/2014;
- 10) „sytuacja skonsolidowana w oparciu o współczynnik K” oznacza sytuację powstałą w wyniku zastosowania wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z współczynnikami K w odniesieniu do firmy inwestycyjnej w taki sposób, jakby taka firma inwestycyjna stanowiła, razem z inną jednostką lub innymi jednostkami z tej samej grupy, pojedynczą firmę inwestycyjną;
- 11) „wykonywanie zleceń na rachunek klientów” oznacza realizację zleceń na rachunek klientów zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 2014/65/UE;
- 12) „ekspozycja” oznacza:
 - a) do celów limitów ryzyka koncentracji – dowolny składnik aktywów lub dowolną pozycję pozabilansową, które ujęto w portfelu handlowym i których wyraźnie nie wyłączono na mocy art. 40;
 - b) do celów sprawozdawczości w zakresie ryzyka koncentracji – dowolny składnik aktywów lub pozycję pozabilansową;
- 13) „instytucja finansowa” oznacza przedsiębiorstwo inne niż instytucja kredytowa lub firma inwestycyjna, którego podstawową działalnością jest nabywanie pakietów akcji lub wykonywanie co najmniej jednego spośród rodzajów działalności wymienionych w pkt 2–12 i pkt 15 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE; pojęcie to obejmuje finansowe spółki holdingowe, finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, inwestycyjne spółki holdingowe, instytucje płatnicze w rozumieniu dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego oraz

spółki zarządzania aktywami, nie obejmuje jednak ubezpieczeniowych spółek holdingowych i ubezpieczeniowych spółek holdingowych prowadzących działalność mieszaną zdefiniowanych w art. 212 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2009/138/UE;

- 14) „instrument finansowy” oznacza instrument finansowy zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 50 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 15) „finansowa spółka holdingowa” oznacza finansową spółkę holdingową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 16) „podmiot sektora finansowego” oznacza podmiot sektora finansowego zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 27 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 17) „kapitał założycielski” oznacza kapitał założycielski zdefiniowany w art. 3 pkt 17 dyrektywy (UE) ----/--[IFD];
- 18) „grupa powiązanych klientów” oznacza grupę powiązanych klientów zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 19) „doradztwo inwestycyjne” oznacza doradztwo inwestycyjne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/65/UE;
- 20) „firma inwestycyjna” oznacza firmę inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/65/UE;
- 21) „inwestycyjna spółka holdingowa” oznacza instytucję finansową, której jednostki zależne są wyłącznie lub głównie firmami inwestycyjnymi lub instytucjami finansowymi, przy czym przynajmniej jedna z tych jednostek zależnych jest firmą inwestycyjną, oraz która nie jest finansową spółką holdingową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 22) „usługi inwestycyjne i działalność inwestycyjna” oznaczają usługi inwestycyjne i działalność inwestycyjną zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 2 dyrektywy 2014/65/UE;
- 23) „grupa firm inwestycyjnych” oznacza grupę przedsiębiorstw, w której skład nie wchodzi instytucja kredytowa, w ramach której to grupy jednostką dominującą jest firma inwestycyjna, inwestycyjna spółka holdingowa albo finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej oraz która to grupa może obejmować inne instytucje finansowe i agentów, których właścicielem jest firma inwestycyjna. Grupa firm inwestycyjnych może składać się z jednostki dominującej oraz jej jednostek zależnych albo z przedsiębiorstw, które spełniają warunki określone w art. 22 dyrektywy 2013/34/UE;
- 24) „współczynniki K” oznaczają wymogi kapitałowe określone w części trzeciej tytuł II w odniesieniu do ryzyka, jakie firma inwestycyjna stwarza dla klientów, rynku oraz samej siebie;
- 25) „współczynnik K dotyczący zarządzanych aktywów” lub „K-AUM” oznacza wymóg kapitałowy dotyczący wartości aktywów, którymi firma inwestycyjna zarządza na rzecz swoich klientów w ramach zarówno zarządzania portfelem w ramach swobodnego uznania, jak i mechanizmu nieuznaniowego stanowiącego doradztwo inwestycyjne, uwzględniając aktywa powierzone innemu przedsiębiorstwu i wyłączając aktywa, które inne przedsiębiorstwo powierzyło firmie inwestycyjnej;
- 26) „współczynnik K dotyczący przechowywanych środków pieniężnych klientów” lub „K-CMH” oznacza wymóg kapitałowy dotyczący kwoty środków pieniężnych klientów, które firma inwestycyjna przechowuje lub kontroluje, niezależnie od wszelkich regulacji prawnych w odniesieniu do wydzielania aktywów oraz bez

względu na krajowy system rachunkowości mający zastosowanie do środków pieniężnych klientów przechowywanych przez firmę inwestycyjną;

- 27) „współczynnik K dotyczący aktywów zabezpieczonych i objętych administrowaniem” lub „K-ASA” oznacza wymóg kapitałowy dotyczący wartości aktywów, które firma inwestycyjna zabezpiecza lub obejmuje administrowaniem na rzecz klientów, uwzględniając aktywa powierzone innemu przedsiębiorstwu i aktywa, które inne przedsiębiorstwo powierzyło firmie inwestycyjnej, niezależnie od tego, czy aktywa ujęto w bilansie własnym firmy inwestycyjnej czy też wydzielono na innych rachunkach;
- 28) „współczynnik K dotyczący obsługiwanych zleceń klientów” lub „K-COH” oznacza wymóg kapitałowy dotyczący wartości zleceń, które firma inwestycyjna obsługuje na rzecz klientów przez przyjmowanie i przekazywanie zleceń klientów oraz przez wykonywanie zleceń na rachunek klientów;
- 29) „współczynnik K dotyczący ryzyka koncentracji” lub „K-CON” oznacza wymóg kapitałowy dotyczący ekspozycji w portfelu handlowym firmy inwestycyjnej wobec klienta lub grupy powiązanych klientów, w przypadku gdy wartość ekspozycji przekracza limity określone w art. 36 ust. 1;
- 30) „współczynnik K dotyczący gwarancji uczestnika rozliczającego” lub „K-CMG” oznacza wymóg kapitałowy równy kwocie początkowych depozytów zabezpieczających wniesionych na rzecz uczestnika rozliczającego, w przypadku gdy realizacja i rozliczanie transakcji firmy inwestycyjnej zawierającej transakcje na własny rachunek odbywają się na odpowiedzialność generalnego uczestnika rozliczającego;
- 31) „współczynnik K dotyczący dziennych przepływów transakcyjnych” lub „K-DTF” oznacza wymóg kapitałowy dotyczący dziennej wartości transakcji, które firma inwestycyjna przeprowadza, zawierając transakcje na własny rachunek lub wykonując we własnym imieniu zlecenia na rachunek klientów;
- 32) „współczynnik K dotyczący pozycji ryzyka netto” lub „K-NPR” oznacza wymóg kapitałowy dotyczący wartości transakcji zarejestrowanych w portfelu handlowym firmy inwestycyjnej;
- 33) „współczynnik K dotyczący ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta transakcyjnego” lub „K-TCD” oznacza wymóg kapitałowy dotyczący ekspozycji w portfelu handlowym firmy inwestycyjnej na instrumenty i transakcje, o których mowa w art. 25, co powoduje ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta transakcyjnego;
- 34) „transakcje z długim terminem rozliczenia” oznaczają transakcje z długim terminem rozliczenia zdefiniowane w art. 272 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 35) „transakcje z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego” oznaczają transakcje z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego zdefiniowane w art. 272 pkt 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 36) „organ zarządzający” oznacza organ zarządzający zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 36 dyrektywy 2014/65/UE;
- 37) „jednostka dominująca” oznacza jednostkę dominującą w rozumieniu art. 2 pkt 9 i art. 22 dyrektywy 2013/34/UE;

- 38) „udział kapitałowy” oznacza udział kapitałowy zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 39) „zysk” oznacza zysk zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 121 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 40) „kwalifikujący się kontrahent centralny” oznacza kwalifikującego się kontrahenta centralnego zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 88 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 41) „zarządzanie portfelem” oznacza zarządzanie portfelem zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 8 dyrektywy 2014/65/UE;
- 42) „kapitał regulacyjny” oznacza wymóg kapitałowy określony w art. 11;
- 43) „transakcja odkupu” oznacza transakcję odkupu zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 83 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 44) „jednostka zależna” oznacza jednostkę zależną w rozumieniu art. 2 pkt 10 i art. 22 dyrektywy 2013/34/UE, w tym dowolną jednostkę zależną w stosunku do jednostki zależnej jednostki dominującej najwyższego szczebla;
- 45) „agent” oznacza agenta zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 29 dyrektywy 2014/65/UE;
- 46) „łączne dochody brutto” oznaczają roczne przychody z działalności operacyjnej firmy inwestycyjnej uzyskane w związku z usługami inwestycyjnymi i działalnością inwestycyjną firmy, na których świadczenie i prowadzenie posiada ona zezwolenie, w tym przychody z tytułu odsetek należnych, akcji i innych papierów wartościowych (zarówno o stałej, jak i zmiennej stopie zysku), z tytułu prowizji i opłat, wszelkie zyski osiągnięte i straty poniesione przez firmy inwestycyjne w związku ze swoimi aktywami przeznaczonymi do obrotu, aktywami wykazywanymi w wartości godziwej lub operacjami zabezpieczającymi, lecz z wyłączeniem wszelkich przychodów niezwiązanych ze świadczonymi usługami inwestycyjnymi i prowadzoną działalnością inwestycyjną;
- 47) „ekspozycja z tytułu transakcji” oznacza ekspozycję z tytułu transakcji zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 91 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 48) „portfel handlowy” oznacza portfel handlowy zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 86 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 49) „unijna dominująca firma inwestycyjna” oznacza firmę inwestycyjną w państwie członkowskim, która sama nie jest jednostką zależną w stosunku do innej firmy inwestycyjnej posiadającej zezwolenie wydane w dowolnym państwie członkowskim lub w stosunku do inwestycyjnej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej utworzonej w dowolnym państwie członkowskim;
- 50) „unijna dominująca inwestycyjna spółka holdingowa” oznacza inwestycyjną spółkę holdingową w państwie członkowskim, która sama nie jest jednostką zależną w stosunku do firmy inwestycyjnej posiadającej zezwolenie wydane w dowolnym państwie członkowskim lub w stosunku do innej inwestycyjnej spółki holdingowej w dowolnym państwie członkowskim;
- 51) „unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza jednostkę dominującą grupy firm inwestycyjnych, która jest finansową spółką holdingową o działalności mieszanej zdefiniowaną w art. 2 pkt 15 dyrektywy 2002/87/WE.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 54 w celu doprecyzowania:
- a) definicji ustanowionych w ust. 1 celem zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego rozporządzenia;
 - b) definicji ustanowionych w ust. 1 celem uwzględnienia przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia zmian zachodzących na rynkach finansowych.

TYTUŁ II

POZIOM STOSOWANIA WYMOGÓW

ROZDZIAŁ 1

Stosowanie wymogów na zasadzie indywidualnej

Artykuł 5 *Zasada ogólna*

Firma inwestycyjna spełnia wymogi określone w częściach od drugiej do siódmej na zasadzie indywidualnej.

Artykuł 6 *Wyłączenia*

1. Właściwe organy mogą wyłączyć firmę inwestycyjną z zakresu stosowania art. 5 w odniesieniu do części od drugiej do czwartej, części szóstej i części siódmej, jeżeli zastosowanie mają wszystkie następujące warunki:
- a) firma inwestycyjna jest jednostką zależną oraz podlega nadzorowi w ramach prowadzonego na zasadzie skonsolidowanej nadzoru nad instytucją kredytową, finansową spółką holdingową lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej zgodnie z przepisami części pierwszej tytuł II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) zarówno firma inwestycyjna, jak i jej jednostka dominująca podlegają obowiązkowi uzyskania zezwolenia oraz nadzorowi w tym samym państwie członkowskim;
 - c) organy właściwe do sprawowania nadzoru na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 wyrażają zgodę na tego rodzaju wyłączenie;
 - d) fundusze własne są odpowiednio podzielone pomiędzy jednostką dominującą a firmą inwestycyjną oraz spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - (i) firma inwestycyjna spełnia warunki określone w art. 12 ust. 1;

- (ii) nie istnieją obecnie i nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody natury praktycznej lub prawnej dla szybkiego transferu kapitału lub spłaty zobowiązań przez jednostkę dominującą;
 - (iii) po uprzednim zatwierdzeniu przez właściwy organ jednostka dominująca oświadczy, że gwarantuje pokrycie zobowiązań zaciągniętych przez firmę inwestycyjną lub że ryzyko związane z firmą inwestycyjną ma znaczenie marginalne;
 - (iv) procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka w jednostce dominującej obejmują firmę inwestycyjną; oraz
 - (v) jednostka dominująca ma ponad 50 % praw głosu z akcji w kapitale firmy inwestycyjnej lub ma prawo do powoływania lub odwoływania większości członków organu zarządzającego firmy inwestycyjnej.
2. Właściwe organy mogą wyłączyć firmy inwestycyjne z zakresu stosowania art. 5 w odniesieniu do części piątej w przypadku spełnienia wszystkich następujących warunków:
- a) firma inwestycyjna objęta jest nadzorem na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z częścią pierwszą tytuł II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) grupa ustanowiła scentralizowane funkcje zarządzania płynnością; oraz
 - c) organy właściwe do sprawowania nadzoru na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 wyrażają zgodę na tego rodzaju wyłączenie.

ROZDZIAŁ 2

Stosowanie wymogów dotyczących zgodności z grupowym testem kapitałowym i wyłączeń

Artykuł 7

Grupowy test kapitałowy

1. Unijna dominująca firma inwestycyjna, unijna dominująca inwestycyjna spółka holdingowa i unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej musi posiadać fundusze własne wystarczające co najmniej do pokrycia sumy następujących elementów:
- a) sumy pełnej wartości księgowej wszelkich pakietów akcji, należności podporządkowanych oraz instrumentów, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. h) oraz i), art. 56 lit. c) i d) oraz art. 66 lit. c) i d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w firmach inwestycyjnych, instytucjach finansowych, przedsiębiorstwach usług pomocniczych i agentach w grupie firm inwestycyjnych; oraz
 - b) łącznej kwoty wszelkich zobowiązań warunkowych względem firm inwestycyjnych, instytucji finansowych, przedsiębiorstw usług pomocniczych i agentów.

2. Właściwe organy mogą zezwolić unijnej dominującej inwestycyjnej spółce holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej na posiadanie niższej kwoty funduszy własnych niż kwota obliczona zgodnie z ust. 1, pod warunkiem że kwota ta nie jest niższa niż suma wymogów w zakresie funduszy własnych nakładanych na zasadzie indywidualnej na firmy inwestycyjne, instytucje finansowe, przedsiębiorstwa usług pomocniczych i agentów w grupie oraz łącznej kwoty wszystkich zobowiązań warunkowych względem tych podmiotów.

Do celów ust. 1 jeżeli żadne unijne ani krajowe przepisy ostrożnościowe nie mają zastosowania do żadnego z podmiotów, o których mowa w ust. 1, zastosowanie ma referencyjny wymóg w zakresie funduszy własnych.

3. Unijna dominująca firma inwestycyjna, unijna dominująca inwestycyjna spółka holdingowa i unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej muszą dysponować systemami służącymi do monitorowania i kontrolowania źródeł kapitału i finansowania wszystkich firm inwestycyjnych, inwestycyjnych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, instytucji finansowych, przedsiębiorstw usług pomocniczych i agentów w ramach grupy firm inwestycyjnych.

Artykuł 8 *Konsolidacja współczynnika K*

Właściwe organy właściwe dla unijnej dominującej firmy inwestycyjnej lub właściwe organy ustalone zgodnie z art. 42 ust. 2 dyrektywy (UE) ----/--[IFD] mogą wymagać od unijnej dominującej firmy inwestycyjnej, unijnej dominującej inwestycyjnej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej spełniania wymogów określonych w art. 15 na podstawie sytuacji skonsolidowanej w oparciu o współczynnik K, jeżeli zastosowanie ma którykolwiek z następujących warunków:

- a) istnieją znaczące istotne ryzyka dla klientów lub rynku, stwarzane przez grupę jako całość, które nie są w pełni objęte wymogami kapitałowymi mającymi zastosowanie do firm inwestycyjnych w grupie na zasadzie indywidualnej; lub
- b) w przypadku grup firm inwestycyjnych o wysokim stopniu wzajemnych powiązań pod względem zarządzania ryzykiem stosowanie wymogów do firmy inwestycyjnej na zasadzie indywidualnej może prowadzić do powielenia wymogów dotyczących tych firm.

CZĘŚĆ DRUGA

FUNDUSZE WŁASNE

Artykuł 9

Wymogi w zakresie funduszy własnych

1. Firma inwestycyjna posiada fundusze własne stanowiące sumę jej kapitału Tier I i kapitału Tier II, przy czym:
 - a) co najmniej 56 % sumy stanowi kapitał podstawowy Tier I zgodnie z częścią drugą tytuł 1 rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) do 44 % sumy może stanowić kapitał dodatkowy Tier I zgodnie z częścią drugą tytuł 1 rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - c) do 25 % sumy może stanowić kapitał Tier II zgodnie z częścią drugą tytuł 1 rozdział 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 przy określaniu funduszy własnych nie uwzględnia się:
 - a) progowych wyłączeń, o których mowa w art. 48 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) odliczeń, o których mowa w art. 46, 60 i 70 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - c) zdarzenia inicjującego, o którym mowa w art. 54 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Zdarzenie inicjujące określa natomiast firma inwestycyjna w postaci instrumentu dodatkowego w Tier I, o którym mowa w ust. 1;
 - d) łącznej wartości, o której mowa w art. 54 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Kwotą, która podlega odpisaniu lub zamianie, jest pełna kwota główna instrumentu dodatkowego w Tier I, o którym mowa w ust. 1.
3. Firmy inwestycyjne stosują przepisy określone w części drugiej tytuł 1 rozdział 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 przy określaniu wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 10

Pakiety akcji poza sektorem finansowym

1. Do celów niniejszej części firma inwestycyjna odlicza kwoty przekraczające limity określone w lit. a) i b) od ustalonych pozycji kapitału podstawowego Tier I, o których mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 575/2013:
 - a) kwotę pakietu akcji, która przekracza 15 % kapitału regulacyjnego firmy inwestycyjnej, w przedsiębiorstwie, które nie jest podmiotem sektora finansowego;

- b) łączną kwotę pakietów akcji firmy inwestycyjnej w przedsiębiorstwach niebędących podmiotami sektora finansowego, która przekracza 60 % jej kapitału regulacyjnego.
- 2. Właściwe organy mogą zakazać firmie inwestycyjnej posiadania pakietów akcji, o których mowa w ust. 1, których wartość przekracza wartości procentowe kapitału regulacyjnego określone w tym ustępie. Właściwe organy bezzwłocznie podają do wiadomości publicznej swoją decyzję o wykonaniu tego uprawnienia.
- 3. Akcji w przedsiębiorstwach niebędących podmiotami sektora finansowego nie uwzględnia się w obliczeniach określonych w ust. 1, jeżeli spełniony jest którykolwiek z następujących warunków:
 - a) akcje te są posiadane tymczasowo podczas udzielania pomocy finansowej, o której mowa w art. 79 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) posiadane akcje stanowią pozycję z tytułu gwarantowania emisji utrzymywaną nie dłużej niż przez pięć dni roboczych;
 - c) akcje te są posiadane w imieniu samej firmy inwestycyjnej oraz na rachunek innych podmiotów.
- 4. W obliczeniach określonych w ust. 1 nie uwzględnia się akcji, które nie są finansowymi aktywami trwałymi, o których mowa w art. 35 ust. 2 dyrektywy 86/635/EWG.

CZEŚĆ TRZECIA

WYMOGI KAPITAŁOWE

TYTUŁ I

WYMOGI OGÓLNE

Artykuł 11 *Wymóg kapitałowy*

1. Firma inwestycyjna zawsze posiada kapitał w wysokości odpowiadającej najwyższej spośród poniższych wartości:
 - a) właściwemu dla niej wymogowi dotyczącemu stałych kosztów pośrednich obliczonemu zgodnie z art. 13;
 - b) właściwemu dla niej stałemu minimalnemu wymogowi zgodnie z art. 14;
 - c) właściwemu dla niej wymogowi w oparciu o współczynnik K zgodnie z art. 15.
2. Firma inwestycyjna spełniająca warunki określone w art. 12 ust. 1 zawsze posiada wyłącznie kapitał, którego wysokość odpowiada wyższej spośród kwot wskazanych w ust. 1 lit. a) i b).
3. Jeżeli właściwe organy uznają, że nastąpiła istotna zmiana w prowadzonej przez firmę inwestycyjną działalności, mogą nałożyć na firmę inwestycyjną inny wymóg kapitałowy, o którym mowa w niniejszym artykule, zgodnie z tytułem IV rozdział 2 sekcja IV dyrektywy (UE) ----/--[IFD].

Artykuł 12 *Małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne*

1. Firmę inwestycyjną uznaje się za małą i niepowiązaną wzajemnie firmę inwestycyjną do celów niniejszego rozporządzenia, jeżeli spełnia wszystkie następujące warunki:
 - a) zarządzane aktywa obliczone zgodnie z art. 17 wynoszą mniej niż 1,2 mld EUR;
 - b) obsługiwane zlecenia klientów obliczone zgodnie z art. 20 wynoszą mniej niż:
 - (i) 100 mln EUR dziennie w odniesieniu do transakcji na rynku kasowym; albo
 - (ii) 1 mld EUR dziennie w odniesieniu do instrumentów pochodnych;
 - c) aktywa zabezpieczone i objęte administrowaniem obliczone zgodnie z art. 19 wynoszą zero;
 - d) przechowywane środki pieniężne klientów obliczone zgodnie z art. 18 wynoszą zero;

- e) dzienne przepływy transakcyjne obliczone zgodnie z art. 32 wynoszą zero;
- f) pozycja ryzyka netto lub gwarancja uczestnika rozliczającego obliczone zgodnie z art. 22 i 23 wynoszą zero;
- g) niewykonanie zobowiązania przez kontrahenta transakcyjnego obliczone zgodnie z art. 26 wynosi zero;
- h) suma bilansowa firmy inwestycyjnej jest niższa niż 100 mln EUR;
- i) całkowity roczny dochód brutto z tytułu usług inwestycyjnych i działalności inwestycyjnej firmy inwestycyjnej jest niższy niż 30 mln EUR.

Do celów lit. a), b), c), e), f) oraz g) zastosowanie mają poziomy na koniec dnia.

Do celów lit. d) zastosowanie mają poziomy śróddzienne.

Do celów lit. h) oraz i) zastosowanie mają poziomy mające zastosowanie na koniec ostatniego roku obrachunkowego.

2. Warunki określone w ust. 1 lit. a), b), h) oraz i) mają zastosowanie w ujęciu łącznym do wszystkich firm inwestycyjnych należących do grupy.

Warunki określone w lit. c), d), e), f) oraz g) mają zastosowanie do każdej firmy inwestycyjnej na zasadzie indywidualnej.

Jeżeli firma inwestycyjna nie spełnia już wszystkich warunków określonych w ust. 1, przestaje być uznawana za małą i niepowiązaną wzajemnie firmę inwestycyjną ze skutkiem natychmiastowym.

3. Jeżeli firma inwestycyjna nie spełnia już warunków określonych w ust. 1 lit. a) lub b), lecz nadal spełnia warunki określone w ust. 1 lit. c)–i), po upływie 3 miesięcy przestaje być uznawana za małą i niepowiązaną wzajemnie firmę inwestycyjną, przy czym bieg tego terminu rozpoczyna się z chwilą przekroczenia progu.
4. Jeżeli firma inwestycyjna, która nie spełnia wszystkich warunków określonych w ust. 1, spełni je w późniejszym terminie, uznaje się ją – z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwy organ – za małą i niepowiązaną wzajemnie firmę inwestycyjną po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym spełni odnośne warunki.
5. Aby uwzględnić zmiany sytuacji na rynkach finansowych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 54 w celu dostosowania warunków kwalifikacji firm inwestycyjnych jako małych i niepowiązanych wzajemnie firm zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 13

Wymóg dotyczący stałych kosztów pośrednich

1. Do celów art. 11 ust. 1 lit. a) wymóg dotyczący stałych kosztów pośrednich jest równy co najmniej jednej czwartej stałych kosztów pośrednich poniesionych w poprzednim roku.

2. Jeżeli właściwy organ uzna, że nastąpiła istotna zmiana w prowadzonej przez firmę inwestycyjną działalności, może on dostosować kwotę kapitału, o której mowa w ust. 1.
3. Z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwe organy, jeżeli firma inwestycyjna nie dysponuje kwotą stałych kosztów za poprzedni rok, firma ta posiada kapitał równy co najmniej jednej czwartej stałych kosztów pośrednich, które przewidziano w jej biznesplanie na rok następujący po roku rozpoczęcia działalności.
4. EUNB, w porozumieniu z ESMA oraz uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/488, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania sposobu obliczania wymogu, o którym mowa w ust. 1.

EUNB przedkłada Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [dziewięć miesięcy od daty wejście w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 14

Stały minimalny wymóg

Do celów art. 11 ust. 1 lit. b) stały minimalny wymóg jest równy co najmniej poziomom kapitału założycielskiego określonym w art. 8 dyrektywy (UE) ----/--[IFD].

TYTUŁ II

WYMÓG KAPITAŁOWY W OPARCIU O WSPÓŁCZYNNIK K

ROZDZIAŁ 1

Zasady ogólne

Artykuł 15

Wymóg w oparciu o współczynnik K i mające zastosowanie współczynniki procentowe

1. Do celów art. 11 ust. 1 lit. c) wymóg w oparciu o współczynnik K jest równy co najmniej sumie następujących elementów:
 - a) współczynników K w ramach ryzyka dla klienta obliczonych zgodnie z rozdziałem 2;
 - b) współczynników K w ramach ryzyka dla rynku obliczonych zgodnie z rozdziałem 3;
 - c) współczynników K w ramach ryzyka dla firmy obliczonych zgodnie z rozdziałem 4.

2. Następujące współczynniki procentowe mają zastosowanie do odpowiadających im współczynników K:

Tabela 1

WSPÓŁCZYNNIKI K		WSPÓŁCZYNNIK PROCENTOWY
Zarządzane aktywa zarówno w ramach zarządzania portfelem w ramach swobodnego uznania, jak i nieuznaniowych (doradczych) uzgodnień	K-AUM	0,02 %
Przechowywane środki pieniężne klientów	K-CMH	0,45 %
Aktywa zabezpieczone i objęte administrowaniem	K-ASA	0,04 %
Obsługiwane zlecenia klientów	K-COH dla transakcji na rynku kasowym	0,1 %
	K-COH dla instrumentów pochodnych	0,01 %
Dzienne przepływy transakcyjne	K-DTF dla transakcji na rynku kasowym	0,1 %
	K-DTF dla instrumentów pochodnych	0,01 %

3. Firma inwestycyjna monitoruje wartość swoich współczynników K pod względem wszelkich tendencji, które mogłyby skutkować istotnie odmiennym wymogiem kapitałowym obowiązującym przez następny okres sprawozdawczy, i powiadamia właściwy organ o tym istotnie odmiennym wymogu kapitałowym.
4. Jeżeli właściwe organy uznają, że nastąpiła istotna zmiana w prowadzonej przez firmę inwestycyjną działalności, która wpływa na wielkość odpowiedniego współczynnika K, mogą dostosować odpowiednią wielkość zgodnie z art. 36 ust. 2 lit. a) dyrektywy (UE) ----/--[IFD].
5. Aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszego rozporządzenia i uwzględnić zmiany sytuacji na rynkach finansowych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 54 w celu:
- określenia metod pomiaru współczynników K w części trzeciej tytuł II;
 - dostosowania współczynników procentowych określonych w ust. 2 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ 2

Współczynniki K w ramach ryzyka dla klienta

Artykuł 16

Wymóg w oparciu o współczynnik K w ramach ryzyka dla klienta

Wymóg w oparciu o współczynnik K w ramach ryzyka dla klienta określa się za pomocą następującego wzoru:

$$\mathbf{K-AUM + K-CMH + K-ASA + K-COH}$$

gdzie:

- a) K-AUM (współczynnik K dotyczący zarządzanych aktywów) jest równy wartości zarządzanych aktywów zmierzonej zgodnie z art. 17 i pomnożonej przez odpowiedni współczynnik procentowy określony w art. 15 ust. 2;
- b) K-CMH (współczynnik K dotyczący przechowywanych środków pieniężnych klientów) jest równy wartości przechowywanych środków pieniężnych klientów zmierzonej zgodnie z art. 18 i pomnożonej przez odpowiedni współczynnik procentowy określony w art. 15 ust. 2;
- c) K-ASA (współczynnik K dotyczący aktywów zabezpieczonych i objętych administrowaniem) jest równy wartości aktywów zabezpieczonych i objętych administrowaniem zmierzonej zgodnie z art. 19 i pomnożonej przez odpowiedni współczynnik procentowy określony w art. 15 ust. 2;
- d) K-COH (współczynnik K dotyczący obsługiwanych zleceń klientów) jest równy wartości obsługiwanych zleceń klientów zmierzonej zgodnie z art. 20 i pomnożonej przez odpowiedni współczynnik procentowy określony w art. 15 ust. 2.

Artykuł 17

Pomiar wartości zarządzanych aktywów do celów obliczenia współczynnika K-AUM

1. Do celów obliczenia współczynnika K-AUM wartość zarządzanych aktywów stanowi średnia krocząca wartości łącznych miesięcznych zarządzanych aktywów, mierzona na ostatni dzień roboczy każdego z poprzednich 15 miesięcy, z wyłączeniem 3 ostatnich wartości miesięcznych.

Wartość zarządzanych aktywów odpowiada średniej lub średniej arytmetycznej prostej pozostałych 12 pomiarów miesięcznych.

Współczynnik K-AUM oblicza się w ciągu pierwszych 14 dni każdego miesiąca kalendarzowego.
2. W przypadku gdy firma inwestycyjna formalnie przekazała zarządzane aktywa innemu podmiotowi finansowemu, te przekazane aktywa włącza się do całkowitej kwoty zarządzanych aktywów zmierzonej zgodnie z ust. 1.

W przypadku gdy inny podmiot finansowy formalnie przekazał zarządzane aktywa firmie inwestycyjnej, tych przekazanych aktywów nie włącza się do całkowitej kwoty zarządzanych aktywów zmierzonej zgodnie z ust. 1.

3. Jeżeli firma inwestycyjna zarządza aktywami przez okres krótszy niż 15 miesięcy, może wykorzystać prognozy biznesowe dotyczące zarządzanych aktywów do obliczenia współczynnika K-AUM, z zastrzeżeniem poniższych łącznych wymogów:
 - a) dane historyczne wykorzystuje się, gdy tylko staną się dostępne;
 - b) prognozy biznesowe firmy inwestycyjnej przedłożone zgodnie z art. 7 dyrektywy 2014/65/UE zostały pozytywnie ocenione przez właściwy organ.

Artykuł 18

Pomiar wartości przechowywanych środków pieniężnych klientów do celów obliczenia współczynnika K-CMH

1. Do celów obliczenia współczynnika K-CMH wartość przechowywanych środków pieniężnych klientów stanowi średnia krocząca wartości całkowitych dziennych przechowywanych środków pieniężnych klientów, mierzona na koniec każdego dnia roboczego w okresie poprzedzających 3 miesiące kalendarzowych.

Wartość przechowywanych środków pieniężnych klientów odpowiada średniej lub średniej arytmetycznej prostej dziennych pomiarów w okresie 3 miesięcy kalendarzowych.

Współczynnik K-CMH oblicza się do końca dnia roboczego następującego po dniu pomiaru, o którym mowa w akapicie pierwszym.
2. Jeżeli firma inwestycyjna przechowuje środki pieniężne klientów przez okres krótszy niż 3 miesiące, może wykorzystać prognozy biznesowe do obliczenia współczynnika K-CMH, z zastrzeżeniem poniższych łącznych wymogów:
 - a) dane historyczne wykorzystuje się, gdy tylko staną się dostępne;
 - b) prognozy biznesowe firmy inwestycyjnej przedłożone zgodnie z art. 7 dyrektywy 2014/65/UE zostały pozytywnie ocenione przez właściwy organ.

Artykuł 19

Pomiar wartości aktywów zabezpieczonych i objętych administrowaniem do celów obliczenia współczynnika K-ASA

1. Do celów obliczenia współczynnika K-ASA wartość aktywów zabezpieczonych i objętych administrowaniem stanowi średnia krocząca wartości całkowitych dziennych aktywów zabezpieczonych i objętych administrowaniem, mierzona na koniec każdego dnia roboczego w okresie poprzedzających 6 miesięcy kalendarzowych, z wyłączeniem 3 ostatnich miesięcy kalendarzowych.

Wartość aktywów zabezpieczonych i objętych administrowaniem odpowiada średniej lub średniej arytmetycznej prostej dziennych pomiarów z pozostałych 3 miesięcy kalendarzowych.

Współczynnik K-ASA oblicza się w ciągu pierwszych 14 dni każdego miesiąca kalendarzowego.

2. Jeżeli firma inwestycyjna działa na rynku krócej niż 3 miesiące, może wykorzystać prognozy biznesowe do obliczenia współczynnika K-ASA, z zastrzeżeniem poniższych łącznych wymogów:
 - a) dane historyczne wykorzystuje się, gdy tylko staną się dostępne;
 - b) prognozy biznesowe firmy inwestycyjnej przedłożone zgodnie z art. 7 dyrektywy 2014/65/UE zostały pozytywnie ocenione przez właściwy organ.

Artykuł 20

Pomiar wartości obsługiwanych zleceń klientów do celów obliczenia współczynnika K-COH

1. Do celów obliczenia współczynnika K-COH wartość obsługiwanych zleceń klientów stanowi średnia krocząca wartości całkowitych dziennych obsługiwanych zleceń klientów, mierzona na koniec każdego dnia roboczego w okresie poprzedzających 6 miesięcy kalendarzowych, z wyłączeniem 3 ostatnich miesięcy kalendarzowych.

Wartość obsługiwanych zleceń klientów odpowiada średniej lub średniej arytmetycznej prostej dziennych pomiarów z pozostałych 3 miesięcy kalendarzowych.

Współczynnik K-COH oblicza się w ciągu pierwszych 14 dni każdego kwartału.

2. Wartość obsługiwanych zleceń klientów mierzy się jako sumę wartości bezwzględnej nabyć i wartości bezwzględnej sprzedaży w odniesieniu do zarówno transakcji na rynku kasowym, jak i transakcji na instrumentach pochodnych zgodnie z poniższym:
 - a) w przypadku transakcji na rynku kasowym wartością jest kwota zapłacona lub otrzymana w ramach każdej transakcji;
 - b) w przypadku instrumentów pochodnych wartością transakcji jest kwota referencyjna kontraktu.

Obsługiwane zlecenia klientów obejmują transakcje realizowane przez firmy inwestycyjne świadczące usługi w zakresie zarządzania portfelem w imieniu funduszy inwestycyjnych.

Obsługiwane zlecenia klientów nie obejmują transakcji realizowanych przez firmę inwestycyjną we własnym imieniu, czy to na własną rzecz, czy na rachunek klienta.

3. Jeżeli firma inwestycyjna działa na rynku krócej niż 3 miesiące, może wykorzystać prognozy biznesowe do obliczenia współczynnika K-COH, z zastrzeżeniem poniższych łącznych wymogów:
 - a) dane historyczne wykorzystuje się, gdy tylko staną się dostępne;
 - b) prognozy biznesowe firmy inwestycyjnej przedłożone zgodnie z art. 7 dyrektywy 2014/65/UE zostały pozytywnie ocenione przez właściwy organ.

ROZDZIAŁ 3

Współczynniki K w ramach ryzyka dla rynku

Artykuł 21

Wymóg w oparciu o współczynnik K w ramach ryzyka dla rynku

Wymóg w oparciu o współczynnik K w ramach ryzyka dla rynku w odniesieniu do pozycji portfela handlowego firmy inwestycyjnej zawierającej transakcje na własny rachunek, czy to na własną rzecz, czy w imieniu klienta, jest równy współczynnikowi K-NPR obliczonemu zgodnie z art. 22 lub współczynnikowi K-CMG obliczonemu zgodnie z art. 23, przy czym obowiązuje ta z tych dwóch wartości, która jest wyższa.

Artykuł 22

Obliczanie współczynnika K-NPR

1. Do celów obliczenia współczynnika K-NPR wymóg kapitałowy dotyczący pozycji portfela handlowego firmy inwestycyjnej zawierającej transakcje na własny rachunek, czy to na własną rzecz, czy w imieniu klienta, oblicza się za pomocą jednej z poniższych metod:
 - a) [uproszczonej] metody [standardowej] określonej w części trzeciej tytuł IV rozdział 2–4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli wolumen działalności firmy inwestycyjnej zaliczanej do portfela handlowego wynosi nie więcej niż 300 mln EUR;
 - b) metody standardowej określonej w [części trzeciej tytuł IV rozdział 1 a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zgodnie z art. 1 pkt 84 wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów w zakresie sprawozdawczości i ujawniania informacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012];
 - c) metody modeli wewnętrznych określonej w [części trzeciej tytuł IV rozdział 1 b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zgodnie z art. 1 pkt 84 wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów w zakresie

sprawozdawczości i ujawniania informacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012].

Współczynnik K-NPR obliczony zgodnie z metodami określonymi w lit. b) i c) mnoży się przez współczynnik 65 %.

2. Do celów ust. 1 lit. a) zdanie drugie firma inwestycyjna oblicza wielkość operacji bilansowych i pozabilansowych zgodnie z [art. 325a ust. 2–7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013].

Artykuł 23

Obliczanie współczynnika K-CMG

1. W drodze odstępstwa od art. 22 właściwy organ może zezwolić firmie inwestycyjnej na obliczanie współczynnika K-CMG dla pozycji rozliczanych centralnie, z zastrzeżeniem następujących warunków:
 - a) firma inwestycyjna nie jest częścią grupy, w skład której wchodzi instytucja kredytowa;
 - b) wykonanie i rozliczanie transakcji firmy inwestycyjnej, które są rozliczane centralnie, odbywa się na odpowiedzialność uczestnika rozliczeniowego, przy czym transakcje te są albo gwarantowane przez uczestnika rozliczającego albo w inny sposób rozliczane na zasadzie „dostawa za płatność”;
 - c) obliczenie początkowego depozytu zabezpieczającego przekazanego przez firmę inwestycyjną uczestnikowi rozliczającemu opiera się na modelu wewnętrznym uczestnika rozliczającego, który spełnia wymogi określone w art. 41 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
 - d) uczestnik rozliczający jest instytucją kredytową.

Współczynnik K-CMG jest równy najwyższej łącznej kwocie początkowego depozytu zabezpieczającego przekazanego uczestnikowi rozliczającemu przez firmę inwestycyjną w ciągu poprzedzających 3 miesięcy.

2. EUNB, w porozumieniu z ESMA, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu sprecyzowania sposobu obliczania początkowego depozytu zabezpieczającego, o którym mowa w ust. 1 lit. c).

EUNB przedkłada Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [dziewięć miesięcy od daty wejście w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia zmienionych regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

ROZDZIAŁ 4

Współczynniki K w ramach ryzyka dla firmy

Artykuł 24

Wymóg w oparciu o współczynnik K w ramach ryzyka dla firmy

1. Wymóg w oparciu o współczynnik K w ramach ryzyka dla firmy określa się za pomocą następującego wzoru:

$$\mathbf{K-TCD + K-DTF + K-CON}$$

gdzie:

K-TCD (współczynnik K dotyczący ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta transakcyjnego) jest równy kwocie obliczonej zgodnie z art. 26;

K-DTF (współczynnik K dotyczący dziennych przepływów transakcyjnych) jest równy wartości dziennych przepływów transakcyjnych zmierzonej zgodnie z art. 32 i pomnożonej przez odpowiedni współczynnik procentowy określony w art. 15 ust. 2; oraz

K-CON (współczynnik K dotyczący ryzyka koncentracji) jest równy kwocie obliczonej zgodnie z art. 38.

Współczynniki K-TCD i K-CON opierają się na transakcjach zarejestrowanych w portfelu handlowym firmy inwestycyjnej zawierającej transakcje na własny rachunek, czy to na własną rzecz, czy w imieniu klienta.

Współczynnik K-DTF opiera się na transakcjach zarejestrowanych w portfelu handlowym firmy inwestycyjnej zawierającej transakcje na własny rachunek, czy to na własną rzecz, czy w imieniu klienta, oraz transakcjach zawieranych przez firmę inwestycyjną poprzez wykonywanie zleceń we własnym imieniu na rachunek klientów.

SEKCJA I

NIEWYKONANIE ZOBOWIĄZANIA PRZEZ KONTRAHENTA TRANSAKCYJNEGO

Artykuł 25

Zakres stosowania

1. Zakresem stosowania niniejszej sekcji objęte są następujące transakcje:
 - a) instrumenty pochodne wymienione w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 z wyjątkiem:
 - (i) instrumentów pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym z rządami centralnymi i bankami centralnymi państw członkowskich;

- (ii) instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym rozliczanych przez kwalifikującego się kontrahenta centralnego;
- (iii) instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym rozliczanych przez uczestnika rozliczającego, jeżeli transakcje podlegają obowiązkowi rozliczania zgodnie z art. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub równoważnemu wymogowi rozliczenia tego kontraktu w państwie trzecim lub jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - aa) pozycje i aktywa firmy inwestycyjnej związane z przedmiotowymi transakcjami są odróżnione i wyodrębnione – zarówno na poziomie uczestnika rozliczającego, jak i kwalifikującego się kontrahenta centralnego – od pozycji i aktywów zarówno uczestnika rozliczającego, jak i innych klientów tego uczestnika rozliczającego, a wspomniane pozycje i aktywa są w wyniku tego odróżnienia i wyodrębnienia wyłączone z masy upadłościowej zgodnie z prawem krajowym w przypadku niewykonania zobowiązania lub niewypłacalności dotyczących uczestnika rozliczającego lub jego innego klienta lub klientów;
 - bb) przepisy ustawowe i wykonawcze oraz ustalenia umowne mające zastosowanie do takiego członka rozliczającego lub dla niego wiążące ułatwiają przeniesienie pozycji klienta związanych z tymi kontraktami i transakcjami oraz odpowiednich zabezpieczeń do innego uczestnika rozliczającego w odnośnym okresie ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia w przypadku niewykonania zobowiązania przez pierwotnego uczestnika rozliczającego lub jego niewypłacalności;
 - cc) firma inwestycyjna dysponuje niezależną, pisemną opinią prawną z uzasadnieniem, z której wynika, że w przypadku wniesienia sprawy do sądu firma inwestycyjna nie poniosłaby żadnych strat z tytułu niewypłacalności swojego uczestnika rozliczającego lub któregośkolwiek z jego klientów.
- (iv) giełdowych instrumentów pochodnych;
- (v) instrumentów pochodnych przeznaczonych do celów zabezpieczenia pozycji firmy wynikającej z działalności w ramach portfela niehandlowego;
- b) transakcje z długim terminem rozliczenia;
- c) transakcje odkupu;
- d) transakcje udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów;

- e) transakcje z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego.
2. W drodze odstępstwa od przepisów niniejszej sekcji firma inwestycyjna może obliczyć swój wymóg kapitałowy w odniesieniu do transakcji, o których mowa w ust. 1, stosując jedną z metod określonych w [części trzeciej tytuł II sekcje 3, 4 lub 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013], o czym bezzwłocznie informuje właściwy organ.

Artykuł 26
Obliczanie współczynnika K-TCD

Do celów współczynnika K-TCD wymóg kapitałowy określa się za pomocą następującego wzoru:

$$\text{wymóg kapitałowy} = \text{wartość ekspozycji} * \text{RF}$$

gdzie RF oznacza czynnik ryzyka określony według rodzaju kontrahenta zgodnie z tabelą 2.

Tabela 2

Rodzaj kontrahenta	Czynnik ryzyka
Instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne	1,6 %
Inni kontrahenci	8 %

Artykuł 27
Obliczanie wartości ekspozycji

Wartość ekspozycji oblicza się według następującego wzoru:

$$\text{Wartość ekspozycji} = \text{Maks (0; RC + PFE - C)}$$

gdzie:

RC = koszt zastąpienia określony zgodnie z art. 28;

PFE = potencjalna przyszła ekspozycja określona zgodnie z art. 29; oraz

C = zabezpieczenie określone zgodnie z art. 30.

Koszt zastąpienia (RC) i zabezpieczenie (C) mają zastosowanie do wszystkich transakcji, o których mowa w art. 25.

Potencjalna przyszła ekspozycja (PFE) ma zastosowanie wyłącznie do kontraktów na instrumenty pochodne i transakcji z długim terminem rozliczenia.

Artykuł 28
Koszt zastąpienia

Koszt zastąpienia, o którym mowa w art. 27, ustala się w następujący sposób:

- a) w przypadku kontraktów na instrumenty pochodne koszt zastąpienia ustala się jako bieżącą wartość rynkową (CMV);
- b) w przypadku transakcji z długim terminem rozliczenia koszt zastąpienia ustala się jako kwotę rozrachunku;
- c) w przypadku transakcji odkupu i transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów koszt zastąpienia ustala się jako kwotę netto środków pieniężnych pożyczonych i otrzymanych.

Artykuł 29
Potencjalna przyszła ekspozycja

1. Potencjalną przyszłą ekspozycję, o której mowa w art. 28, oblicza się dla każdego instrumentu pochodnego i każdej transakcji z długim terminem rozliczenia jako iloczyn:
 - a) kwoty efektywnej wartości referencyjnej transakcji ustalonej zgodnie z ust. 2–6 niniejszego artykułu;
 - b) współczynnika nadzorczego ustalonego zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu; oraz
 - c) współczynnika terminu zapadalności ustalonego zgodnie z ust. 8 niniejszego artykułu.
2. Kwota efektywnej wartości referencyjnej stanowi iloczyn kwoty referencyjnej obliczonej zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, jej duracji w odniesieniu do kontraktów na stopę procentową i kontraktów na kredytowe instrumenty pochodne obliczonej zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu oraz jej współczynnika delta dla umów opcji obliczonego zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu.
3. Kwotę referencyjną, o ile nie została wyraźnie podana i ustalona na okres do terminu zapadalności, ustala się w następujący sposób:
 - a) w odniesieniu do walutowych instrumentów pochodnych za kwotę referencyjną przyjmuje się kwotę referencyjną części kontraktu w walucie obcej przeliczoną na walutę krajową. Jeżeli obydwie części walutowego instrumentu pochodnego są denominowane w walutach niebędących walutą krajową, kwota referencyjna każdej z części jest przeliczana na walutę krajową i za kwotę referencyjną przyjmuje się część o wyższej wartości w walucie krajowej;
 - b) w przypadku instrumentów pochodnych na akcje i towarowych instrumentów pochodnych oraz uprawnień do emisji i bazujących na nich instrumentów pochodnych kwotę referencyjną określa się jako iloczyn obecnej (przyszłej) ceny jednej jednostki akcji lub liczby jednostek wskazanych w danej transakcji;

- c) w przypadku transakcji o wielokrotnych wypłatach uzależnionych od danego stanu, w tym opcji binarnych lub celowych kontraktów terminowych typu forward z opcją wykupu (ang. *target redemption forwards*), firma inwestycyjna oblicza kwotę referencyjną dla każdego ze stanów i stosuje najwyższą z wyliczonych wartości;
 - d) jeżeli kwotę referencyjną oblicza się na podstawie wzoru obejmującego wartości rynkowe, firma inwestycyjna wprowadza bieżące wartości rynkowe w celu określenia kwoty referencyjnej transakcji;
 - e) w przypadku swapów o zmiennej kwocie referencyjnej (ang. *variable notional swaps*), takich jak swapy amortyzowane (ang. *amortising swaps*) i zaliczkowe (ang. *accreting swaps*), firmy inwestycyjne za kwotę referencyjną transakcji przyjmują średnią kwotę referencyjną w pozostałym czasie trwania swapu;
 - f) lewarowane swapy przelicza się na kwotę referencyjną równoważnego nielewarowanego swapu, tak by w przypadku pomnożenia przez współczynnik wszystkich stóp w swapie ustalona kwota referencyjna została pomnożona przez współczynnik stóp procentowych w celu określenia kwoty referencyjnej;
 - g) w przypadku kontraktu na instrumenty pochodne z wielokrotną wymianą kwoty głównej kwotę referencyjną mnoży się przez liczbę wymian kwoty głównej w kontrakcie na instrumenty pochodne w celu określenia kwoty referencyjnej.
4. Kwota referencyjna instrumentów pochodnych stóp procentowych i kredytowych instrumentów pochodnych na okres zapadalności (w latach) tych kontraktów jest korygowana zgodnie z duracją ustaloną według następującego wzoru:
- $$\text{Duracja} = (1 - \exp(-0,05 * \text{okres zapadalności})) / 0,05;$$
5. Termin zapadalności kontraktu jest najpóźniejszym terminem, w którym kontrakt wciąż można zrealizować.
- Jeżeli instrument pochodny odnosi się do wartości innego instrumentu opartego na stopie procentowej lub innego instrumentu kredytowego, termin określa się na podstawie instrumentu bazowego.
- W przypadku opcji terminem zapadalności jest najpóźniejszy termin realizacji kontraktu przewidziany w umowie.
- W odniesieniu do kontraktów na instrumenty pochodne, które są skonstruowane w taki sposób, że w określonych terminach wszelkie należności z tytułu ekspozycji ulegają rozliczeniu, a warunki ulegają aktualizacji w taki sposób, że wartość godziwa kontraktu jest równa zero, rezydualny termin zapadalności jest równy okresowi pozostającemu do najbliższego terminu aktualizacji warunków kontraktu.
6. Firma inwestycyjna może sama obliczyć współczynnik delta opcji i swapcji, korzystając z odpowiedniego modelu. Model musi pozwalać na oszacowanie zakresu zmian wartości opcji w odniesieniu do niewielkich zmian wartości rynkowej instrumentu bazowego. W przypadku transakcji innych niż opcje i swapcje współczynnik delta wynosi 1 w odniesieniu do pozycji długich i -1 w odniesieniu do pozycji krótkich.

7. Współczynnik nadzorczy (SF) dla każdej klasy aktywów ustala się zgodnie z poniższą tabelą:

Tabela 3

Klasa aktywów	Współczynnik nadzorczy
Stopa procentowa	0,5 %
Waluta	4 %
Kredyt	1 %
Jednopodmiotowy instrument kapitałowy	32 %
Indeks akcyjny	20 %
Towary i uprawnienia do emisji	18 %

8. Współczynnik terminu zapadalności (MF) dla każdej transakcji określa się za pomocą następującego wzoru:

$$MF = (\min (M; 1 \text{ rok}) / 1 \text{ rok})^{0,5}$$

W przypadku transakcji niepodlegających obowiązkowi wniesienia depozytu zabezpieczającego za termin zapadalności (M) przyjmuje się krótszy z dwóch okresów: rok lub rezydualny termin zapadalności kontraktu na instrumenty pochodne, jak określono w ust. 5 akapit drugi, ale nie krótszy niż dziesięć dni roboczych.

W przypadku transakcji podlegających obowiązkowi wniesienia depozytu zabezpieczającego termin zapadalności (M) równy jest okresowi ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia. Minimalny okres ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia wynosi co najmniej dziesięć dni roboczych w przypadku rozliczanych niecentralnie transakcji na instrumentach pochodnych podlegających dziennym umowom o dostarczenie zabezpieczenia oraz pięć dni roboczych w przypadku rozliczanych centralnie transakcji na instrumentach pochodnych podlegających dziennym umowom o dostarczenie zabezpieczenia.

Artykuł 30 *Zabezpieczenie*

1. Wszystkie zabezpieczenia niegotówkowe przekazane i otrzymane przez firmę inwestycyjną, zarówno w ramach transakcji dwustronnych, jak i transakcji rozliczanych, o których mowa w art. 23, podlegają redukcji wartości zgodnie z poniższą tabelą:

Tabela 4

Klasa aktywów		Redukcja wartości – transakcje odkupu	Redukcja wartości – inne transakcje
Dłużne papiery wartościowe emitowane przez rządy centralne lub banki centralne	≤ 1 rok	0,707 %	1 %
	> 1 rok ≤ 5 lat	2,121 %	3 %
	> 5 lat	4,243 %	6 %
Dłużne papiery	≤ 1 rok	1,414 %	2 %

wartościowe wyemitowane przez inne podmioty	> 1 rok ≤ 5 lat	4,243 %	6 %
	> 5 lat	8,485 %	12 %
Pozycje sekurytyzacyjne	≤ 1 rok	2,828 %	4 %
	> 1 rok ≤ 5 lat	8,485 %	12 %
	> 5 lat	16,970 %	24 %
Notowane instrumenty kapitałowe i zamienne		14,143 %	20 %
Złoto		10,607 %	15 %
Środki pieniężne		0 %	0 %

Do celów tabeli 4 pozycje sekurytyzacyjne nie obejmują pozycji resekurytyzacyjnych.

2. Wartość zabezpieczeń niegotówkowych przekazanych kontrahentowi przez firmę inwestycyjną podwyższa się, a wartość zabezpieczeń niegotówkowych otrzymanych od kontrahenta przez firmę inwestycyjną zmniejsza się zgodnie z tabelą 4.
3. W przypadku niedopasowania walutowego między transakcją i otrzymanym lub przekazaniem zabezpieczeniem stosuje się dodatkową redukcję wartości z tytułu niedopasowania walutowego w wysokości 8 %.

Artykuł 31 *Kompensowanie*

Do celów niniejszej sekcji firma inwestycyjna może traktować doskonale dopasowane umowy objęte umową o kompensowaniu zobowiązań jako pojedynczą umowę z referencyjną kwotą główną stanowiącą równowartość wpływów netto, może kompensować inne transakcje podlegające nowacji, w ramach której wszystkie zobowiązania między firmą inwestycyjną i jej kontrahentem zostaną automatycznie połączone w taki sposób, że nowacja zastępuje pojedynczą kwotą netto poprzednie zobowiązania brutto, oraz inne transakcje, w przypadku których firma inwestycyjna zapewnia – w sposób zadowalający właściwy organ – spełnienie poniższych warunków:

- a) umowa o kompensowaniu zawarta z kontrahentem lub inna umowa, która tworzy pojedyncze zobowiązanie prawne obejmujące wszystkie transakcje, zgodnie z którym firmie inwestycyjnej przysługiwałoby roszczenie o otrzymanie sumy netto dodatnich i ujemnych wartości poszczególnych transakcji objętych kompensowaniem, wycenionych według ich bieżącej wartości rynkowej, lub byłaby ona zobowiązana do zapłaty jedynie tej sumy netto, w przypadku niewywiązania się przez kontrahenta z umowy z jakiegokolwiek z poniższych powodów:
 - (i) niewykonanie zobowiązania;
 - (ii) upadłość;
 - (iii) likwidacja;
 - (iv) podobne okoliczności;
- b) umowa o kompensowaniu nie zawiera żadnej klauzuli, która – w przypadku niewykonania zobowiązania przez kontrahenta – zezwala kontrahentowi

wypełniającemu zobowiązania na dokonywanie jedynie ograniczonych płatności lub nie dokonywania żadnych płatności na rzecz majątku strony niewykonującej swoich zobowiązań, nawet wówczas, gdy strona niewykonująca swoich zobowiązań jest wierzycielem netto;

- c) firma inwestycyjna uzyskała niezależną, pisemną i uzasadnioną opinię prawną, z której wynika, że w przypadku zakwestionowania umowy o kompensowaniu zobowiązań na drodze sądowej roszczenia i zobowiązania firmy inwestycyjnej będą odpowiadały roszczeniom i zobowiązaniom, o których mowa w lit. a), zgodnie z następującym systemem prawnym:
- prawem jurysdykcji, w której kontrahent uzyskał osobowość prawną;
 - jeżeli stroną jest zagraniczny oddział kontrahenta, prawem jurysdykcji, w której znajduje się oddział;
 - prawem, które reguluje poszczególne transakcje objęte umową o kompensowaniu zobowiązań; lub
 - prawem, które reguluje wszelkie kontrakty lub umowy niezbędne do wykonania kompensowania.

SEKCJA II

DZIENNE PRZEPŁYWY TRANSAKCYJNE

Artykuł 32

Pomiar dziennych przepływów transakcyjnych do celów obliczenia współczynnika K-DTF

1. Do celów obliczenia współczynnika K-DTF wartość dziennych przepływów transakcyjnych stanowi średnia krocząca wartości całkowitych dziennych przepływów transakcyjnych, mierzona na koniec każdego dnia roboczego w okresie poprzedzających 6 miesięcy kalendarzowych, z wyłączeniem 3 ostatnich miesięcy kalendarzowych.

Dzienne przepływy transakcyjne stanowią średnią lub średnią arytmetyczną prostą dziennych pomiarów z pozostałych 3 miesięcy kalendarzowych.

Współczynnik K-DTF oblicza się w ciągu pierwszych 14 dni każdego kwartału.
2. Dzienne przepływy transakcyjne mierzy się jako sumę wartości bezwzględnej nabyć i wartości bezwzględnej sprzedaży w odniesieniu do zarówno transakcji na rynku kasowym, jak i instrumentów pochodnych zgodnie z poniższym:
 - a) w przypadku transakcji na rynku kasowym wartością jest kwota zapłacona lub otrzymana w ramach każdej transakcji;
 - b) w przypadku instrumentów pochodnych wartością transakcji jest kwota referencyjna kontraktu.
3. Dzienne przepływy transakcyjne nie obejmują transakcji realizowanych przez firmę inwestycyjną świadczącą usługi w zakresie zarządzania portfelem w imieniu funduszy inwestycyjnych.

Dzienne przepływy transakcyjne obejmują transakcje realizowane przez firmę inwestycyjną we własnym imieniu, czy to na własną rzecz, czy na rachunek klienta.

4. Jeżeli firma inwestycyjna działa na rynku krócej niż 3 miesiące, może wykorzystać prognozy biznesowe do obliczenia współczynnika K-DTF, z zastrzeżeniem poniższych łącznych wymogów:
- a) dane historyczne wykorzystuje się, gdy tylko staną się dostępne;
 - b) prognozy biznesowe firmy inwestycyjnej przedłożone zgodnie z art. 7 dyrektywy 2014/65/UE zostały pozytywnie ocenione przez właściwy organ.

CZĘŚĆ CZWARTA

RYZIKO KONCENTRACJI

Artykuł 33

Obowiązek monitorowania

1. Firma inwestycyjna monitoruje i kontroluje swoje ryzyko koncentracji zgodnie z niniejszą częścią, stosując należyte procedury administracyjne i rachunkowe oraz sprawne mechanizmy kontroli wewnętrznej.
2. Do celów niniejszej części terminy „instytucja kredytowa” i „firma inwestycyjna” oznaczają również przedsiębiorstwa prywatne lub publiczne, w tym ich oddziały, które – gdyby miały siedzibę w Unii – byłyby „instytucją kredytową” lub „firmą inwestycyjną” zgodnie z definicją zawartą w niniejszym rozporządzeniu i uzyskały zezwolenie w państwie trzecim, które stosuje ostrożnościowe wymogi nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne z takimi wymogami stosowanymi w Unii.

Artykuł 34

Wymogi w zakresie sprawozdawczości

Firma inwestycyjna, która nie spełnia warunków określonych w art. 12 ust. 1, co najmniej raz w roku zgłasza właściwym organom następujące poziomy ryzyka:

- a) poziom ryzyka koncentracji związanego z niewykonaniem zobowiązania przez kontrahentów w odniesieniu do ekspozycji portfela handlowego, zarówno w ujęciu pojedynczego kontrahenta, jak i w ujęciu zbiorczym;
- b) poziom ryzyka koncentracji w stosunku do instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych, jak i innych podmiotów, które przechowują środki pieniężne klientów;
- c) poziom ryzyka koncentracji w stosunku do instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych, jak i innych podmiotów, w których zdeponowane są papiery wartościowe klientów;

- d) poziom ryzyka koncentracji w stosunku do instytucji kredytowych, w których zdeponowane są stanowiące własność firmy środki pieniężne na rachunkach bankowych; oraz
- e) poziom ryzyka koncentracji związanego z zyskami.

Artykuł 35
Obliczanie wartości ekspozycji

1. Firma inwestycyjna, która nie spełnia warunków określonych w art. 12 ust. 1, oblicza następujące ekspozycje do celów niniejszej części:

- a) ekspozycje wobec pojedynczych klientów powstające w portfelu handlowym – poprzez zsumowanie wartości tych ekspozycji z ekspozycjami netto we wszystkich instrumentach finansowych wyemitowanych przez danego pojedynczego klienta.

Wartość ekspozycji netto oblicza się poprzez odjęcie wartości tych pozycji z tytułu gwarantowania emisji, które są subskrybowane lub regwarantowane przez osoby trzecie na podstawie formalnej umowy, pomniejszonej o następujące współczynniki:

Tabela 5

dzień roboczy 0:	100 %
dzień roboczy 1:	90 %
dni robocze 2–3:	75 %
dzień roboczy 4:	50 %
dzień roboczy 5:	25 %
po dniu roboczym 5:	0 %

Firma inwestycyjna ustanawia systemy monitorowania i kontroli swoich ekspozycji z tytułu gwarantowania emisji w okresie między podjęciem początkowego zobowiązania gwarancyjnego a następnym dniem roboczym, biorąc pod uwagę charakter ryzyka związanego z danymi rynkami;

- b) ekspozycje wobec grup powiązanych klientów – poprzez zsumowanie wszystkich ekspozycji wobec pojedynczych klientów należących do danej grupy, które traktuje się jako pojedynczą ekspozycję.

2. Obliczając ekspozycję wobec klienta lub grupy powiązanych klientów, firma inwestycyjna podejmuje wszelkie uzasadnione kroki w celu zidentyfikowania aktywów bazowych w odpowiednich transakcjach i kontrahenta ekspozycji bazowych.

Artykuł 36
Limity ryzyka koncentracji

1. Firma inwestycyjna zawierająca transakcje na własny rachunek, czy to na własną rzecz, czy w imieniu klienta, nie przyjmuje na siebie ekspozycji wobec pojedynczego klienta lub grupy powiązanych klientów, której wartość przekracza 25 % jej kapitału regulacyjnego, chyba że spełnia ona obowiązek zgłaszania określony w art. 37 i wymóg kapitałowy w oparciu o współczynnik K-CON określony w art. 38.

Jeżeli taki pojedynczy klient jest instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną, lub jeżeli do grupy powiązanych klientów należy co najmniej jedna instytucja kredytowa lub firma inwestycyjna, wartość ta nie przekracza 25 % kapitału regulacyjnego firmy inwestycyjnej obliczonego zgodnie z art. 11 lub kwoty 150 mln EUR, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa, pod warunkiem że suma wartości ekspozycji wobec wszystkich powiązanych klientów niebędących instytucjami kredytowymi lub firmami inwestycyjnymi nie przekracza 25 % kapitału regulacyjnego firmy inwestycyjnej.

Jeżeli kwota 150 mln EUR jest wyższa niż 25 % kapitału regulacyjnego firmy inwestycyjnej, wartość ekspozycji nie przekracza 100 % kapitału regulacyjnego firmy inwestycyjnej.

2. Limity, o których mowa w ust. 1, można przekroczyć w przypadku spełnienia wszystkich następujących warunków:
 - a) firma inwestycyjna spełnia wymóg kapitałowy w oparciu o współczynnik K-CON w odniesieniu do nadwyżki w stosunku do limitu określonego w ust. 1, który to współczynnik oblicza się zgodnie z art. 38;
 - b) jeżeli upłynął okres maksymalnie 10 dni od dnia wystąpienia nadwyżki, wartość ekspozycji zaliczonej do portfela handlowego wobec danego klienta lub danej grupy powiązanych klientów nie przekracza 500 % kapitału regulacyjnego firmy inwestycyjnej;
 - c) suma wartości wszystkich nadwyżek, które trwają dłużej niż 10 dni, nie przekracza 600 % kapitału regulacyjnego firmy inwestycyjnej.

Artykuł 37
Obowiązek zgłaszania

1. W przypadku przekroczenia limitów, o których mowa w art. 36 ust. 1, firma inwestycyjna niezwłocznie zgłasza właściwym organom wysokość nadwyżki, nazwę danego indywidualnego klienta oraz, w stosownych przypadkach, nazwę danej grupy powiązanych klientów.
2. Właściwe organy mogą wyznaczyć firmie inwestycyjnej nieodległy termin na zastosowanie się do limitu, o którym mowa w art. 36 ust. 1.

Jeżeli kwota 150 mln EUR, o której mowa w art. 36 ust. 1, ma zastosowanie, właściwe organy mogą zezwolić na przekroczenie limitu wynoszącego 100 % kapitału regulacyjnego firmy inwestycyjnej.

Artykuł 38
Obliczanie współczynnika K-CON

1. Do celów obliczania współczynnika K-CON nadwyżkę, o której mowa w art. 36 ust. 2, stanowi ekspozycja wobec danego pojedynczego klienta lub grupy danych powiązanych klientów, która powstaje w portfelu handlowym.
2. Jeżeli nadwyżka nie trwa dłużej niż 10 dni, wymóg kapitałowy w oparciu o współczynnik K-CON wynosi 200 % wymogów, o których mowa w ust. 1.
3. Po upływie 10 dni od chwili wystąpienia nadwyżki nadwyżkę tę przyporządkowuje się do odpowiedniego wiersza kolumny 1 w tabeli 6.
4. Wymóg kapitałowy w oparciu o współczynnik K-CON stanowi iloczyn nadwyżki oraz odnośnego współczynnika w kolumnie 2 w tabeli 6.

Tabela 6

Kolumna 1: Nadwyżka w stosunku do limitów (jako odsetek kapitału regulacyjnego)	Kolumna 2: Współczynniki
Do 40 %	200 %
40–60 %	300 %
60–80 %	400 %
80–100 %	500 %
100–250 %	600 %
Powyżej 250 %	900 %

5. Aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszego rozporządzenia i uwzględnić zmiany sytuacji na rynkach finansowych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 54 w celu określenia metody pomiaru współczynnika K w niniejszym artykule.

Artykuł 39
Procedury mające na celu zapobieżenie unikaniu przez firmy inwestycyjne wymogu kapitałowego w oparciu o współczynnik K-CON

1. Firmy inwestycyjne nie mogą czasowo przenosić ekspozycji o wartości przekraczającej limit określony w art. 36 ust. 1 do innego przedsiębiorstwa, należącego lub nienależącego do tej samej grupy, lub poprzez przeprowadzanie sztucznych transakcji w celu likwidacji ekspozycji przed upływem okresu 10 dni, o którym mowa w art. 38, i tworzenie nowej ekspozycji.
2. Firmy inwestycyjne stosują systemy zapewniające niezwłoczne zgłaszanie właściwym organom każdego przeniesienia, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 40
Wylączenia

1. Następujące ekspozycje wyłącza się z wymogów określonych w art. 38 ust. 1:
 - a) ekspozycje niepowstałe w portfelu handlowym;
 - b) ekspozycje w całości odliczane od funduszy własnych firmy inwestycyjnej;
 - c) określone ekspozycje powstałe w normalnym toku rozliczeń usług płatniczych, transakcji walutowych, transakcji na papierach wartościowych i świadczenia usług w zakresie transferu środków pieniężnych;
 - d) składniki aktywów stanowiące należności od rządów centralnych:
 - (i) ekspozycje wobec rządów centralnych, banków centralnych, podmiotów sektora publicznego, organizacji międzynarodowych lub wielostronnych banków rozwoju oraz ekspozycje gwarantowane przez tego rodzaju osoby lub odnoszące się do tych osób;
 - (ii) ekspozycje wobec rządów centralnych lub banków centralnych (innych niż wymienione w ppkt (i)), które są denominowane i w stosownych przypadkach finansowane w walucie krajowej kredytobiorcy;
 - (iii) ekspozycje wobec samorządów regionalnych i władz lokalnych państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) lub gwarantowane przez te podmioty;
 - e) ekspozycje wobec kontrahentów centralnych i wkłady do funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania wnoszone na rzecz kontrahentów centralnych.
2. Właściwe organy mogą całkowicie lub częściowo wyłączyć poniższe ekspozycje z zakresu stosowania art. 38 ust. 1:
 - a) obligacje zabezpieczone;
 - b) ekspozycje wobec samorządów regionalnych i władz lokalnych państw należących do EOG lub gwarantowane przez te podmioty;
 - c) wymogi dotyczące płynności w postaci rządowych papierów wartościowych, pod warunkiem że według decyzji pozostającej w gestii właściwego organu uznano je za posiadające rating inwestycyjny;
 - d) ekspozycje wobec uznanych giełd zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 72 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 41
Wylączenie w odniesieniu do podmiotów prowadzących handel towarami i uprawnieniami do emisji

1. Przepisy niniejszej części nie mają zastosowania do podmiotów prowadzących handel towarami i uprawnieniami do emisji w przypadku spełnienia wszystkich następujących warunków w odniesieniu do transakcji wewnątrzgrupowych:
 - a) drugi kontrahent jest kontrahentem niefinansowym;
 - b) obaj kontrahenci objęci są tą samą konsolidacją;
 - c) obaj kontrahenci podlegają właściwym procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka;
 - d) transakcję można uznać za ograniczającą ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową lub działalnością samofinansującą kontrahentów niefinansowych lub tej grupy.
2. Do celów niniejszego artykułu uznaje się, że kontrahenci objęci są tą samą konsolidacją, jeżeli spełniono jeden z następujących warunków:
 - a) kontrahenci są objęci konsolidacją zgodnie z art. 22 dyrektywy 2013/34/UE;
 - b) kontrahenci są objęci konsolidacją zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002;
 - c) w odniesieniu do grupy, której jednostka dominująca posiada siedzibę główną w państwie trzecim – kontrahenci są objęci konsolidacją zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości państwa trzeciego uznanymi za równoważne z MSSF zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1569/2007 lub ze standardami rachunkowości państwa trzeciego, których stosowanie jest dozwolone zgodnie z art. 4 tego rozporządzenia.
3. Firma inwestycyjna powiadamia właściwy organ przed zastosowaniem wyłączenia, o którym mowa w ust. 1.

Właściwy organ zezwala na zastosowanie wyłączenia wyłącznie w przypadku spełnienia wszystkich warunków określonych w ust. 1.

CZEŚĆ PIĄTA PŁYNNOŚĆ

Artykuł 42 *Wymóg dotyczący płynności*

1. Firma inwestycyjna posiada kwotę aktywów płynnych równą co najmniej jednej trzeciej wymogów dotyczących stałych kosztów pośrednich obliczonych zgodnie z art. 13 ust. 1

Do celów akapitu pierwszego za aktywa płynne uznaje się którekolwiek z poniższych pozycji:

- a) aktywa, o których mowa w art. 10–13 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61;
 - b) wolne od obciążeń środki pieniężne.
2. Co celów ust. 1 firma inwestycyjna spełniająca warunki określone w art. 12 ust. 1 może również uwzględnić w swoich aktywach płynnych należności z tytułu dostaw i usług oraz należności z tytułu opłat lub prowizji o terminie wymagalności wynoszącym maksymalnie 30 dni, jeżeli należności te spełniają następujące warunki:
 - a) stanowią maksymalnie jedną trzecią minimalnych wymogów dotyczących płynności, o których mowa w ust. 1;
 - b) nie wlicza się ich do żadnego z dodatkowych wymogów dotyczących płynności wymaganych przez właściwy organ w odniesieniu do ryzyk szczególnych dla danej firmy zgodnie z art. 36 ust. 2 lit. k) dyrektywy (UE) ----/--[IFD];
 - c) podlegają redukcji wartości w wysokości 50 %.

Artykuł 43 *Czasowe obniżenie wymogu dotyczącego płynności*

1. Firma inwestycyjna może w wyjątkowych okolicznościach obniżyć kwotę posiadanych aktywów płynnych. W przypadku tego rodzaju obniżenia firma inwestycyjna bezzwłocznie powiadamia o nim właściwy organ.
2. Zgodność z wymogami dotyczącymi płynności określonymi w art. 42 ust. 1 przywraca się w terminie 30 dni od dnia pierwotnego obniżenia.

Artykuł 44 *Gwarancje udzielone klientom*

Firma inwestycyjna zwiększa swoje aktywa płynne o 1,6 % łącznej kwoty gwarancji udzielonych klientom.

CZĘŚĆ SZÓSTA

UJAWNIANIE INFORMACJI PRZEZ FIRMY INWESTYCYJNE

Artykuł 45 *Zakres stosowania*

1. Firma inwestycyjna, która nie spełnia warunków określonych w art. 12 ust. 1, podaje do wiadomości publicznej informacje określone w niniejszej części w dniu, w którym publikuje swoje roczne sprawozdanie finansowe.
2. Firma inwestycyjna, która spełnia wymogi określone w art. 12 ust. 1 oraz emituje instrumenty zaliczane do dodatkowego kapitału Tier I, podaje do wiadomości publicznej informacje określone w art. 46, 48, 49 i 50 w dniu, w którym publikuje swoje roczne sprawozdanie finansowe.
3. Firma inwestycyjna podaje do wiadomości publicznej informacje określone w art. 47 i 51, jeżeli spełnia wymogi określone w art. 23 dyrektywy (UE) ----/--[IFD].
Firma inwestycyjna, która spełnia wymogi określone w art. 23 dyrektywy (UE) ----/--[IFD], ujawnia informacje od roku obrachunkowego następującego po roku obrachunkowym, w którym miała miejsce ocena, o której mowa w art. 23 ust. 1 dyrektywy (UE) ----/--[IFD].
4. Firma inwestycyjna może określić właściwy środek przekazu i właściwe miejsce publikacji w celu skutecznego spełnienia obowiązków informacyjnych, o których mowa w ust. 1 i 2. Wszystkie ujawniane informacje do wiadomości publicznej podaje się, w miarę możliwości, za pośrednictwem jednego środka przekazu lub w jednym miejscu. Jeżeli tę samą lub podobną informację ujawnia się za pośrednictwem dwóch środków przekazu lub większej ich liczby, w każdym z nich umieszcza się odnośnik do analogicznej informacji ujawnionej za pośrednictwem pozostałych środków przekazu.

Artykuł 46 *Cele i strategie w zakresie zarządzania ryzykiem*

Firma inwestycyjna ujawnia swoje cele i strategie w zakresie zarządzania ryzykiem oddzielnie dla każdej kategorii ryzyka w częściach od trzeciej do piątej zgodnie z art. 45, w tym strategie i procesy zarządzania tym ryzykiem, a także oświadczenie na temat ryzyka zatwierdzone przez organ zarządzający, zwięźle opisujące ogólny profil ryzyka firmy inwestycyjnej powiązany ze strategią działalności.

Artykuł 47 *Zarządzanie*

Firma inwestycyjna ujawnia następujące informacje dotyczące wewnętrznych zasad zarządzania zgodnie z art. 45:

- a) liczbę stanowisk dyrektorskich zajmowanych przez członków organu zarządzającego;
- b) politykę w zakresie różnorodności stosowaną przy wyborze członków organu zarządzającego, cele tej polityki i wszelkie istotne założenia tej polityki oraz stopień, w jakim zrealizowano te cele i założenia;
- c) fakt utworzenia (bądź nie) przez firmę inwestycyjną odrębnego komitetu ds. ryzyka oraz liczbę posiedzeń komitetu, które odbyły się w danym roku.

Artykuł 48 *Fundusze własne*

1. Firma inwestycyjna ujawnia następujące informacje dotyczące funduszy własnych zgodnie z art. 45:

- a) pełne uzgodnienie pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji dodatkowego kapitału Tier I, pozycji Tier II, jak również filtrów i odliczeń stosowanych w odniesieniu do funduszy własnych firmy inwestycyjnej oraz bilansu w zbadanym sprawozdaniu finansowym firmy inwestycyjnej;
- b) opis głównych cech instrumentów w kapitale podstawowym Tier I i dodatkowym kapitale Tier I oraz instrumentów w Tier II emitowanych przez firmę inwestycyjną;
- c) pełne warunki dotyczące wszystkich instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, dodatkowym kapitale Tier I oraz kapitale Tier II;
- d) oddzielne ujawnienie charakteru i kwot zastosowanych filtrów ostrożnościowych i odliczeń oraz pozycji nieodliczonych w odniesieniu do funduszy własnych;
- e) opis wszystkich ograniczeń zastosowanych przy obliczaniu funduszy własnych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz instrumentów, filtrów ostrożnościowych i odliczeń, do których te ograniczenia mają zastosowanie.

2. EUNB, w porozumieniu z ESMA, opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia wzorów do celów ujawniania informacji, o których mowa w ust. 1 lit. a), b), d) i e).

EUNB przedkłada Komisji wspomniane projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia *[dziewięć miesięcy od daty wejście w życie niniejszego rozporządzenia]* r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 49 *Wymogi kapitałowe*

Firma inwestycyjna ujawnia następujące informacje dotyczące spełniania przez nią wymogów określonych w art. 11 ust. 1 i art. 22 dyrektywy (UE) ----/-- [IFD], zgodnie z art. 45:

- a) streszczenie metody stosowanej przez firmę inwestycyjną na potrzeby oceny adekwatności jej kapitału wewnętrznego do celów wsparcia bieżących i przyszłych działań;
- b) na wniosek właściwego organu – wyniki stosowanego przez firmę inwestycyjną procesu wewnętrznej oceny adekwatności kapitałowej, w tym skład dodatkowych funduszy własnych określonych na podstawie procesu przeglądu nadzorczego, o których mowa w art. 36 ust. 2 lit. a) dyrektywy (UE) ----/-- [IFD];
- c) wymogi kapitałowe obliczone oddzielnie, zgodnie z każdym współczynnikiem K mającym zastosowanie do firmy inwestycyjnej, jak określono w art. 15, oraz w formie zagregowanej, na podstawie sumy mających zastosowanie współczynników K;
- d) wymóg w zakresie stałych kosztów pośrednich określony zgodnie z art. 13.

Artykuł 50

Ujawnianie stopy zwrotu z aktywów

Firma inwestycyjna ujawnia zwrot z aktywów obliczony jako zysk netto podzielony przez jej całkowitą sumę bilansową w swoim sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 45.

Artykuł 51

Polityka i praktyki w zakresie wynagrodzeń

Firmy inwestycyjne ujawniają następujące informacje dotyczące ich polityki i praktyk w zakresie wynagrodzeń dla kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka firmy inwestycyjnej, zgodnie z art. 45:

- a) najważniejsze informacje na temat cech charakteryzujących konstrukcję systemu wynagrodzeń, w tym informacje na temat poziomu wynagrodzenia zmiennego i kryteriów jego przyznawania, polityki dotyczącej wypłaty w instrumentach, polityki odraczania płatności i kryteriów nabywania uprawnień;
- b) stosunek stałych składników wynagrodzenia do składników zmiennych, ustalony zgodnie z art. 28 ust. 2 dyrektywy (UE) ----/-- [IFD];
- c) zagregowane informacje ilościowe na temat wynagrodzeń, z podziałem na kadrę kierowniczą wyższego szczebla i pracowników, których działania mają istotny wpływ na profil ryzyka firmy inwestycyjnej, zawierające następujące dane:
 - (i) wysokość wynagrodzeń przyznanych w danym roku obrachunkowym z podziałem na wynagrodzenie stałe, w tym opis stałych składników, i na wynagrodzenie zmienne oraz liczba osób je otrzymujących;

- (ii) wysokość i forma przyznanego wynagrodzenia zmiennego z podziałem na świadczenia pieniężne, akcje i instrumenty związane z akcjami oraz inne rodzaje składników wynagrodzeń, oddzielnie dla części wynagrodzenia płatnej z góry i części z odroczoną wypłatą;
 - (iii) wysokość wynagrodzenia z odroczoną wypłatą przyznanego za poprzednie okresy wykonywania pracy, z podziałem na kwotę przysługującą w danym roku obrachunkowym i kwotę przysługującą w następnych latach;
 - (iv) wysokość wynagrodzenia z odroczoną wypłatą, które ma przysługiwać w danym roku obrachunkowym, zmniejszonego w ramach korekt z tytułu wyników;
 - (v) gwarantowane wypłaty wynagrodzenia zmiennego w danym roku obrachunkowym oraz liczba beneficjentów takich wypłat;
 - (vi) płatności związane z odprawą przyznane w poprzednich okresach i wypłacone w danym roku obrachunkowym;
 - (vii) kwoty płatności związanych z odprawą przyznanych w danym roku obrachunkowym, z podziałem na płatności z góry i płatności odroczone, liczbę beneficjentów takich płatności oraz wysokość najwyższej takiej płatności przyznanej na rzecz jednej osoby;
- d) liczba osób, które otrzymały wynagrodzenie w wysokości co najmniej 1 mln EUR w danym roku obrachunkowym, przy czym wynagrodzenia w przedziale między 1 mln EUR a 5 mln EUR podaje się w podziale na przedziały wynagrodzeń o wielkości 500 000 EUR, a wynagrodzenia wyższe niż 5 mln EUR – w podziale na przedziały wynagrodzeń o wielkości 1 mln EUR;
 - e) na żądanie właściwego organu – łączne wynagrodzenie dla każdego członka organu zarządzającego lub kadry kierowniczej wyższego szczebla;
 - f) informacje na temat tego, czy firma inwestycyjna korzysta z odstępstwa określonego w art. 30 ust. 4 dyrektywy (UE) ----/-- [IFD].

Do celów lit. f) firmy inwestycyjne korzystające z takiego odstępstwa wskazują, czy takie odstępstwo przyznano w oparciu o przepisy określone w art. 30 ust. 4 lit. a) albo b) dyrektywy (UE) ----/-- [IFD] bądź w obu tych literach. Wskazują one również zasady wynagradzania, w stosunku do których stosują odstępstwo (odstępstwa), liczbę pracowników korzystających z danego odstępstwa (danych odstępstw) oraz ich łączne wynagrodzenie z podziałem na wynagrodzenie stałe i zmienne.

Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przepisów określonych w rozporządzeniu (UE) 2016/679.

CZEŚĆ SIÓDMA

SPRAWOZDAWCZOŚĆ FIRM INWESTYCYJNYCH

Artykuł 52

Wymogi w zakresie sprawozdawczości

1. Firma inwestycyjna przedkłada właściwym organom sprawozdanie roczne zawierające wszystkie następujące informacje:
 - a) poziom i struktura funduszy własnych;
 - b) wymogi kapitałowe;
 - c) obliczenia wymogów kapitałowych;
 - d) poziom działalności w odniesieniu do warunków określonych w art. 12 ust. 1, w tym bilans i podział przychodów według usług inwestycyjnych i mających zastosowanie współczynników K;
 - e) ryzyko koncentracji;
 - f) wymogi dotyczące płynności.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 od firmy inwestycyjnej, która spełnia warunki określone w art. 12 ust. 1, nie wymaga się przekazywania informacji określonych w lit. e) i f).
3. EUNB, w porozumieniu z ESMA, opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatów, terminów przedstawiania sprawozdań, definicji i rozwiązań informatycznych stosowanych na potrzeby sprawozdawczości, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem różnicy w zakresie szczegółowości informacji przekazywanych przez firmę inwestycyjną, która spełnia warunki określone w art. 12 ust. 1.

EUNB opracowuje wykonawcze standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia *[dziewięć miesięcy od daty wejście w życie niniejszego rozporządzenia]* r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 53

Wymogi w zakresie sprawozdawczości dotyczące firm inwestycyjnych prowadzących rodzaje działalności, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Firmy inwestycyjne niespełniające warunków określonych w art. 12 ust. 1 i prowadzące którykolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, co miesiąc sprawdzają wielkość swoich aktywów ogółem i co kwartał przekazują te informacje właściwemu organowi i EUNB.
2. Jeżeli firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, jest częścią grupy, w której co najmniej jedno inne przedsiębiorstwo jest firmą inwestycyjną prowadzącą

którykolwiek z rodzajów działalność, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, takie firmy inwestycyjne sprawdzają co miesiąc wielkość swoich aktywów ogółem i przekazują sobie nawzajem tę informację. Następnie takie firmy inwestycyjne zgłaszają co kwartał łączne sumy aktywów odpowiednim właściwym organom i EUNB.

3. Jeżeli średnia miesięczna wielkość aktywów ogółem firm inwestycyjnych, o której mowa w ust. 1 i 2, osiągnie jeden z progów określonych w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, obliczonych za okres dwunastu kolejnych miesięcy, EUNB powiadamia o tym fakcie przedmiotowe firmy inwestycyjne i właściwe organy odpowiedzialne za wydawanie zezwoleń zgodnie z art. [8a] dyrektywy 2013/36/UE.
4. EUNB, w porozumieniu z ESMA, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania obowiązku przekazywania odpowiednim właściwym organom informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, aby umożliwić skuteczne monitorowanie progów ustanowionych w art. [8a] ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2013/36/UE.

EUNB przedstawia Komisji wspomniane projekty standardów technicznych do dnia [1 stycznia 2019] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

CZEŚĆ ÓSMA

AKTY DELEGOWANE I WYKONAWCZE

Artykuł 54

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 12 ust. 5, art. 15 ust. 5 oraz 38 ust. 5, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia *[data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]* r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4 ust. 2 i art. 15 ust. 5, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 2 i art. 15 ust. 5 wchodzi w życie tylko wtedy, jeżeli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie *[dwóch miesięcy]* od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeżeli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o *[dwa miesiące]* z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 55

Akty wykonawcze

Określenia wzorów do celów ujawniania informacji przewidzianych w art. 48 ust. 2 oraz formatów, terminów przedstawiania sprawozdań, definicji i rozwiązań informatycznych przewidzianych w art. 52 ust. 2 dokonuje się w drodze aktów wykonawczych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56 ust. 2.

Artykuł 56
Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Europejski Komitet Bankowy utworzony decyzją Komisji 2004/10/WE³³. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011³⁴.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

³³ Decyzja Komisji 2004/10/WE z dnia 5 listopada 2003 r. ustanawiająca Europejski Komitet Bankowy (Dz.U. L 3 z 7.1.2004, s. 36).

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

CZĘŚĆ DZIEWIĄTA PRZEPISY PRZEJŚCIOWE, SPRAWOZDANIA, PRZEGLĄDY I ZMIANY

TYTUŁ I PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Artykuł 57 Przepisy przejściowe

1. Art. 42–44 oraz 45–51 stosuje się do podmiotów prowadzących handel towarami i uprawnieniami do emisji od dnia *[pięć lat od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia]* r.
2. Do dnia przypadającego pięć lat po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia bądź do daty rozpoczęcia stosowania przepisów, o których mowa w art. 22 ust. 1 lit. b) i c), na podstawie *[części trzeciej tytuł IV rozdziału 1 a) i 1 b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zgodnie z art. 1 pkt 84 wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów w zakresie sprawozdawczości i ujawniania informacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012]*, w zależności od tego, która z tych dat przypada wcześniej, firma inwestycyjna stosuje wymogi określone w części trzeciej tytuł IV rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
3. W drodze odstępstwa od przepisów art. 11 firmy inwestycyjne mogą ograniczyć swoje wymogi kapitałowe przez okres pięciu lat od dnia *[data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia]* r. do kwoty stanowiącej:
 - a) dwukrotność odpowiedniego wymogu kapitałowego zgodnie z częścią trzecią tytuł 1 rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, który obowiązywałby firmę inwestycyjną, gdyby nadal podlegała przepisom tego rozporządzenia;
 - b) dwukrotność mającego zastosowanie wymogu dotyczącego stałych kosztów pośrednich określonego w art. 13 niniejszego rozporządzenia, jeżeli firma inwestycyjna nie istniała w dniu *[data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia]* r. lub przed tym dniem;
 - c) dwukrotność mającego zastosowanie wymogu w zakresie kapitału założycielskiego określonego w tytule IV dyrektywy 2013/36/UE w dniu *[data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia]* r., jeżeli dotąd przedsiębiorstwo podlegało wyłącznie wymogowi w zakresie kapitału założycielskiego.

Artykuł 58
Odstępstwo dotyczące przedsiębiorstw, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b)
rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Firmy inwestycyjne, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia spełniają warunki określone w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i nie uzyskały jeszcze zezwolenia na działalność jako instytucja kredytowa zgodnie z art. 8 dyrektywy 2013/36/UE, nadal podlegają przepisom rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE.

TYTUŁ II **SPRAWOZDANIA I PRZEGLĄDY**

Artykuł 59
Klauzula przeglądowa

1. Do dnia [3 lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Komisja przeprowadza przegląd stosowania:
 - a) warunków kwalifikacji firm inwestycyjnych jako małych i niepowiązanych wzajemnie firm zgodnie z art. 12;
 - b) metod pomiaru współczynników K w części trzeciej tytuł II i w art. 38;
 - c) współczynników procentowych określonych w art. 15 ust. 2;
 - d) przepisów art. 42–44;
 - e) przepisów części trzeciej tytuł II rozdział 4 sekcja 1;
 - f) przepisów części trzeciej do podmiotów prowadzących handel towarami i uprawnieniami do emisji.
2. Do dnia [3 lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, dołączając, w stosownych przypadkach, wnioski ustawodawcze.

TYTUŁ III **ZMIANY**

Artykuł 60
Zmiany rozporządzenia (UE) nr 575/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule skreśla się wyrazy „i firm inwestycyjnych”;
- 2) w art. 4 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) »instytucja kredytowa« oznacza przedsiębiorstwo, którego działalność obejmuje którekolwiek z poniższych czynności:

a) przyjmowanie od ludności depozytów pieniężnych lub innych funduszy podlegających zwrotowi oraz udzielanie kredytów na swój własny rachunek;

b) prowadzenie którejkolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w sekcji A pkt 3 i 6 w załączniku I do dyrektywy 2014/65/UE, jeżeli spełniona jest jedna z następujących przesłanek, a przedsiębiorstwo nie jest podmiotem prowadzącym handel towarami i uprawnieniami do emisji, przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania ani zakładem ubezpieczeń:

(i) całkowita wartość aktywów przedsiębiorstwa przekracza 30 mld EUR; albo

(ii) całkowita wartość aktywów przedsiębiorstwa jest niższa niż 30 mld EUR, natomiast przedsiębiorstwo należy do grupy, w ramach której całkowita łączna wartość aktywów wszystkich przedsiębiorstw należących do tej grupy – które prowadzą którykolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w sekcji A pkt 3 i 6 w załączniku I do dyrektywy 2014/65/UE, i których całkowita kwota aktywów jest niższa niż 30 mld EUR – przekracza kwotę 30 mld EUR; albo

(iii) całkowita wartość aktywów przedsiębiorstwa jest niższa niż 30 mld EUR, natomiast przedsiębiorstwo należy do grupy, w ramach której całkowita łączna wartość aktywów wszystkich przedsiębiorstw należących do tej grupy – które prowadzą którykolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w sekcji A pkt 3 i 6 w załączniku I do dyrektywy 2014/65/UE – przekracza kwotę 30 mld EUR, jeżeli organ sprawujący nadzór skonsolidowany, w porozumieniu z kolegium organów nadzoru, tak postanowi, aby wyeliminować potencjalne ryzyko obejścia przepisów i potencjalne zagrożenie dla stabilności finansowej Unii;”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) »firma inwestycyjna« oznacza osobę zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/65/UE, która uzyskała zezwolenie na podstawie tej dyrektywy, z wyłączeniem instytucji kredytowej;”;

c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

3) »instytucja» oznacza instytucję kredytową, która uzyskała zezwolenie na podstawie art. 8 dyrektywy 2013/36/UE, lub przedsiębiorstwo, o którym mowa w art. 8a ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE;”;

d) uchyla się pkt 4;

e) pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26) »instytucja finansowa« oznacza przedsiębiorstwo inne niż instytucja, którego podstawową działalnością jest nabywanie pakietów akcji lub wykonywanie co najmniej jednego spośród rodzajów działalności wymienionych w pkt 2–12 i pkt 15 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE; pojęcie to obejmuje również firmy inwestycyjne, finansowe spółki holdingowe, finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, inwestycyjne spółki holdingowe, instytucje płatnicze w rozumieniu dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, jak również spółki zarządzania aktywami, nie obejmuje jednak ubezpieczeniowych spółek holdingowych i ubezpieczeniowych spółek holdingowych prowadzących działalność mieszaną zdefiniowanych w art. 212 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2009/138/WE;”;

f) pkt 51 otrzymuje brzmienie:

„51) »kapitał założycielski« oznacza kwotę i rodzaje funduszy własnych określone w art. 12 dyrektywy 2013/36/UE;”;

g) dodaje się pkt 145 w brzmieniu:

„145) »podmioty prowadzące handel towarami i uprawnieniami do emisji« oznaczają przedsiębiorstwa, których głównym przedmiotem działalności jest wyłącznie świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej, związanych z towarowymi instrumentami pochodnymi lub kontraktami na towarowe instrumenty pochodne, o których mowa w pkt 5, 6, 7, 9 i 10, instrumentami pochodnymi bazującymi na uprawnieniach do emisji, o których mowa w pkt 4, lub uprawnieniami do emisji, o których mowa w pkt 11, w sekcji C w załączniku I do dyrektywy 2014/65/UE;”;

3) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Instytucje kredytowe spełniają wymogi określone w częściach szóstej i siódmej na zasadzie indywidualnej.”;

b) uchyla się ust. 5;

4) w części I tytuł II rozdział 2 „Konsolidacja ostrożnościowa” dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Do celów stosowania niniejszego rozdziału dominujące finansowe spółki holdingowe w państwie członkowskim i unijne dominujące finansowe spółki holdingowe obejmują firmy inwestycyjne, jeżeli te firmy inwestycyjne są jednostkami dominującymi instytucji.”;

5) art. 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Unijne instytucje dominujące, instytucje kontrolowane przez unijną dominującą finansową spółkę holdingową oraz instytucje kontrolowane przez unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej wypełniają obowiązki określone w części szóstej na podstawie skonsolidowanej sytuacji danej instytucji dominującej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, jeżeli grupa kapitałowa obejmuje co najmniej jedną

instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną, które posiadają zezwolenie na świadczenie usług inwestycyjnych i prowadzenie działalności inwestycyjnej wymienionych w sekcji A pkt 3 i 6 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE.”;

6) uchyla się art. 15;

7) uchyla się art. 16;

8) uchyla się art. 17;

9) art. 81 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) jednostką zależną jest jeden z następujących podmiotów:

(i) instytucja;

(ii) przedsiębiorstwo, które na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego podlega wymogom niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 2013/36/UE;

(iii) firma inwestycyjna;”;

10) art. 82 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) jednostką zależną jest jeden z następujących podmiotów:

(i) instytucja;

(ii) przedsiębiorstwo, które na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego podlega wymogom niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 2013/36/UE;

(iii) firma inwestycyjna;”;

11) w art. 93 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się ust. 3;

b) ust. 4, 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„4. Jeżeli kontrolę nad instytucją kwalifikującą się do kategorii określonej w ust. 2 przejmie osoba fizyczna lub prawna inna niż osoba, która wcześniej kontrolowała tę instytucję, kwotę funduszy własnych tej instytucji doprowadza się do wymaganej kwoty kapitału założycielskiego.

5. Jeżeli następuje połączenie co najmniej dwóch instytucji kwalifikujących się do kategorii określonej w ust. 2, kwota funduszy własnych instytucji powstałej w wyniku tego połączenia nie może spaść poniżej sumy funduszy własnych połączonych instytucji w chwili połączenia, o ile nie została osiągnięta wymagana kwota kapitału założycielskiego.

6. Jeżeli właściwe organy uznają, że w celu zapewnienia wypłacalności danej instytucji niezbędne jest spełnienie wymogu określonego w ust. 1, nie mają zastosowania przepisy zawarte w ust. 2–4.”;

12) w dniu [5 lat od daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) ____/____ IFR] r. uchyla się część trzecią tytuł I rozdział I sekcja 2;

13) art. 197 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) dłużne papiery wartościowe emitowane przez instytucje i firmy inwestycyjne, które to papiery wartościowe posiadają ocenę kredytową wydaną przez ECAI, której to ocenie EUNB przypisuje stopień jakości kredytowej nie niższy niż 3

zgodnie z zasadami przypisywania wagi ryzyka ekspozycjom wobec instytucji określonymi w rozdziale 2;”;

- 14) w art. 202 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
„Instytucja może wykorzystywać instytucje, firmy inwestycyjne, zakłady ubezpieczeń i reasekuracji oraz agencje kredytów eksportowych jako uznanych dostawców ochrony kredytowej nierzeczywistej, którzy kwalifikują się do objęcia traktowaniem przewidzianym w art. 153 ust. 3, jeżeli spełniają wszystkie poniższe warunki.”;
- 15) uchyla się art. 388;
- 16) w art. 456 ust. 1 uchyla się lit. f) i g);
- 17) w art. 493 uchyla się ust. 2;
- 18) uchyla się art. 498;
- 19) w art. 508 skreśla się ust. 2 i 3.

Artykuł 61

Zmiana rozporządzenia (UE) nr 600/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 600/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 46 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 2 dodaje się lit. d) w brzmieniu:
„d) firma ustanowiła niezbędne mechanizmy i procedury do celów przekazywania informacji określonych w ust. 6a.”;
 - b) dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
„6a. Firmy z państw trzecich świadczące usługi lub prowadzące działalność zgodnie z niniejszym artykułem przekazują co roku ESMA informacje dotyczące następujących kwestii:
 - a) skali i zakresu usług świadczonych i działalności prowadzonej przez te firmy w Unii;
 - b) obrotu i łącznej wartości aktywów odpowiadających usługom i działalności, o których mowa w lit. a);
 - c) tego, czy ustanowiono mechanizmy ochrony inwestorów, w tym ich szczegółowy opis;
 - d) polityki i mechanizmów zarządzania ryzykiem stosowanych przez firmę przy świadczeniu usług i prowadzeniu działalności, o których mowa w lit. a).”;
 - c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. ESMA, w porozumieniu z EUNB, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających informacje, które firma z państwa trzeciego ubiegająca się o rejestrację ma przekazać we wniosku o rejestrację,

o którym mowa w ust. 4, oraz informacje, które mają być przekazywane zgodnie z ust. 6a.

ESMA przedkłada Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [wstawić datę] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

d) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających format, w jakim ma być składany wniosek o rejestrację, o którym mowa w ust. 4, oraz w jakim mają być przekazywane informacje, o których mowa w ust. 6a.

ESMA przedkłada Komisji wspomniane projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [wstawić datę] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

2) w art. 47 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Komisja może przyjąć decyzję zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 51 ust. 2, w odniesieniu do państwa trzeciego, stanowiącą, że ramy prawne i nadzorcze tego państwa trzeciego gwarantują spełnienie każdego z poniższych kryteriów:

- a) firmy posiadające zezwolenie w danym państwie trzecim spełniają prawnie wiążące wymogi ostrożnościowe i wymogi w zakresie prowadzenia działalności o skutku równoważnym wymogom określonym w niniejszym rozporządzeniu, w dyrektywie 2013/36/UE, w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, w dyrektywie (UE) ----/--[IFD], w rozporządzeniu (UE) ----/---[IFR] oraz w dyrektywie 2014/65/UE oraz w środkach wykonawczych przyjętych na mocy tych rozporządzeń i dyrektyw;
- b) firmy posiadające zezwolenie w danym państwie trzecim podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu przepisów, co zapewnia zgodność z mającymi zastosowanie prawnie wiążącymi wymogami ostrożnościowymi i wymogami w zakresie prowadzenia działalności; oraz
- c) ramy prawne danego państwa trzeciego zapewniają skuteczny równoważny system uznawania firm inwestycyjnych, które uzyskały zezwolenie zgodnie z systemami prawnymi państw trzecich.

Jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że usługi świadczone i działalność prowadzona przez firmy z państw trzecich w Unii po przyjęciu decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, mogą mieć znaczenie systemowe dla

Unii, prawnie wiążące wymogi ostrożnościowe i wymogi w zakresie prowadzenia działalności, o których mowa w akapicie pierwszym, można uznać za wywierające skutek równoważny wymogom określonym w aktach, o których mowa w tym akapicie, wyłącznie po przeprowadzeniu dokładnej i szczegółowej oceny. W tym celu Komisja ocenia również oraz bierze pod uwagę konwergencję praktyk nadzorczych między danym państwem trzecim a Unią.

Przyjmując decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym, Komisja bierze pod uwagę to, czy dane państwo trzecie uznano za jurysdykcję niechętną współpracy do celów podatkowych zgodnie z odpowiednią polityką Unii lub za państwo trzecie wysokiego ryzyka na podstawie art. 9 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/849.”;

b) ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) procedury dotyczące koordynacji działalności nadzorczej, w tym dochodzeń i kontroli na miejscu.”;

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. ESMA monitoruje rozwój sytuacji w kontekście regulacyjnym i nadzorczym, praktyki z zakresu egzekwowania przepisów i inne istotne zmiany na rynkach w państwach trzecich, w stosunku do których Komisja przyjęła decyzje o równoważności zgodnie z ust. 1, w celu weryfikacji, czy nadal spełnione są warunki, na których podstawie podjęto te decyzje. Urząd ten raz w roku przedstawia Komisji poufne sprawozdanie w sprawie swoich ustaleń.”.

Artykuł 62 *Zmiana rozporządzenia (UE) nr 1093/2010*

W rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 2 dodaje się ppkt (v) w brzmieniu:

„(v) w odniesieniu do rozporządzenia (UE) ----/---- [IFR] i dyrektywy (UE) ----/-- [IFD] – właściwe organy zdefiniowane w art. 3 ust. 5 dyrektywy (UE) ----/-- [IFD].”.

CZĘŚĆ DZIESIĄTA PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 63

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie [...] dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [18 miesięcy od daty wejścia w życie] r.
3. Do celów wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych odesłania do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w innych aktach Unii traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*